

فهرست موضوعات:

- ۱- آرمان‌های امام خمینی رحمته الله علیه..... ۸
- ۲- رمز پیروزی - رمز بقاء ۸
- ۳- مشکل مسلمین زمان امام حسن علیه السلام..... ۹
- ۴- یک اصل برای مسؤولین ۱۰
- ۵- خیانت استعمار به اسلام..... ۱۰
- ۶- امیدواری دل‌های مؤمن..... ۱۱
- ۷- وصیت دائمی امام خمینی رحمته الله علیه..... ۱۱
- ۸- راه طرح ارزش‌های اسلامی در دنیا..... ۱۲
- ۹- توصیه رهبر..... ۱۲
- ۱۰- آینده انقلاب اسلامی ۱۳
- ۱۱- وحشت استکبار..... ۱۴
- ۱۲- امید دشمن..... ۱۴
- ۱۳- نفوذی دشمن..... ۱۵
- ۱۴- علاج همه دردها..... ۱۶
- ۱۵- دو درس از امام خمینی رحمته الله علیه..... ۱۶
- ۱۶- راز اصلی..... ۱۷
- ۱۷- اکسیر اعظم..... ۱۷
- ۱۸- اصلی‌ترین داعیه نهضت..... ۱۸
- ۱۹- اسم اعظم..... ۱۸
- ۲۰- قدرت ما..... ۱۸
- ۲۱- مفهوم وحدت..... ۱۹
- ۲۲- اراده واحد..... ۱۹

- ۲۳- مرکز وحدت..... ۱۹
- ۲۴- سیاست جمهوری اسلامی..... ۲۱
- ۲۵- مرتجع ترین نظام..... ۲۴
- ۲۶- مقصود از وحدت..... ۲۴
- ۲۷- بزرگ ترین مایه وحدت..... ۲۸
- ۲۸- ملت اسوه..... ۳۲
- ۲۹- پربرکت ترین سرمایه ی ملت..... ۳۲
- ۳۰- پشت هر اختلاف..... ۳۳
- ۳۱- گذشته را فراموش کنید..... ۳۴
- ۳۲- دست های تفرقه..... ۳۷
- ۳۳- نقطه مشترک..... ۳۷
- ۳۴- ما لایدرک کله لایترک کله..... ۳۸
- ۳۵- مسأله ی استراتژیک..... ۴۰
- ۳۶- یک واقعیت..... ۴۱
- ۳۷- وحدت ملی ایران..... ۴۲
- ۳۸- وحدت کلمه..... ۴۳
- ۳۹- لا اله الا الله و محمد رسول الله ﷺ..... ۴۴
- ۴۰- بوی اختلاف..... ۴۶
- ۴۱- قوی ترین حربه ملت ایران..... ۴۷
- ۴۲- بدانید که اشتباه می کند..... ۴۸
- ۴۳- مسجد ضرار..... ۴۹
- ۴۴- اضر از گرگ بر گله ی گوسفند!..... ۵۱
- ۴۵- انتخاب اصلح..... ۵۳
- ۴۶- پرجاذبه ترین پدیده های اسلامی..... ۵۴

- ۴۷- صف واحد ملت..... ۵۶
- ۴۸- تنازل لازمه وحدت سیاسی..... ۵۷
- ۴۹- رسالتشان ایجاد تفرقه است..... ۵۷
- ۵۰- رمز حج..... ۵۸
- ۵۱- به ما سنی‌ها ربطی ندارد!..... ۶۱
- ۵۲- نخستین آماج دشمن..... ۶۲
- ۵۳- علاج درد های ملت..... ۶۳
- ۵۴- حادثه‌ی عجیبی در دنیا اتفاق می‌افتد!..... ۶۳
- ۵۵- دست پنهان شیطان بزرگ..... ۶۸
- ۵۶- فلسطین این طور نمی‌شود!..... ۶۹
- ۵۷- این، بهترین کار است!..... ۷۱
- ۵۸- اگر امت اسلامی یکپارچه بود، هیچ‌یک از این قضایا پیش نمی‌آمد!..... ۷۴
- ۵۹- حکمت بدیع اسلام..... ۷۷
- ۶۰- وسایل وحدت..... ۷۸
- ۶۱- جمله ابدی..... ۸۱
- ۶۲- ذخیره‌ای گران‌بها در اختیار کشورهای اسلامی..... ۸۳
- ۶۳- همه‌ی مسلمانان، مشتاق و عاشق آن هستند!..... ۸۶
- ۶۴- سازمان کنفرانس اسلامی..... ۸۹
- ۶۵- مقابله‌ی با آمریکا..... ۹۱
- ۶۶- همه‌ی آیات قرآن زنده است!..... ۹۱
- ۶۷- کلمه التوحید و توحید الکلمه..... ۹۲
- ۶۸- امکان استفاده‌ی از اسلام را بیش‌تر به دست خواهند آورد!..... ۹۳
- ۶۹- ولایت اسلامی..... ۹۳
- ۷۰- دشمن در همه‌ی این مسائل سود می‌برد!..... ۹۵

- ۷۱- یکی از دردهای بزرگ!..... ۹۵
- ۷۲- این یک امر قهری است!..... ۹۶
- ۷۳- شجره‌ی خبیثه‌ی صهیونیسیم..... ۹۷
- ۷۴- محور اصلی جنبش بیداری اسلامی..... ۹۸
- ۷۵- سیره نبوی ﷺ برای ایجاد وحدت اجتماعی..... ۹۹
- ۷۶- این نیاز امروز است!..... ۱۰۲
- ۷۷- موارد اختلاف به مراتب کمتر از موارد وحدت و اتفاق نظر است..... ۱۰۳
- ۷۸- شعار اسلام ناب..... ۱۰۵
- ۷۹- مقصود از شکست ایران!..... ۱۰۶
- ۸۰- به خاطر اختلاف کلمه‌ی مسلمین است!..... ۱۰۶
- ۸۱- برادران عراقی ما می‌توانند این دوره را کوتاه کنند!..... ۱۰۷
- ۸۲- امروز وقت آن رسیده است که دنیای اسلام بازنگری کند!..... ۱۰۷
- ۸۳- امیرالمؤمنین علیؑ نقطه‌ی وحدت است..... ۱۱۱
- ۸۴- تمرین اتحاد و پیوستگی امت اسلامی است..... ۱۱۳
- ۸۵- آبرو و هویت و قدرت شما نابود خواهد شد!..... ۱۱۳
- ۸۶- این کار خود مسلمانانها نیست!..... ۱۱۶
- ۸۷- می‌توانند ابتکار عمل را به دست گیرند!..... ۱۱۷
- ۸۸- برادران شیعه و سنی را باید به هم نزدیک کرد..... ۱۱۷
- ۸۹- دفتر حوادث خاورمیانه، با پیروزی حزب‌الله ورق خورد!..... ۱۱۸
- ۹۰- این انسان بی‌ظنیر و این مظهر کامل اسلام..... ۱۲۱
- ۹۱- برای صدمین بار، هزارمین بار!..... ۱۲۳
- ۹۲- خیلی هوشیاری و خیلی دقت می‌طلبید!..... ۱۲۴
- ۹۳- بدون مجاهدت حاصل نخواهد شد!..... ۱۲۵
- ۹۴- مزدور دشمن است!..... ۱۲۶

﴿ اكسير اعظم ﴾

۹۵- برای امیرالمؤمنین علیه السلام مهم بود!..... ۱۲۶

۹۶- بمب ضد وحدت!..... ۱۲۸

۱- آرمان‌های امام خمینی ره

آرمان‌های بزرگی که امام ره بیان می‌کردند، عبارت بود از: مبارزه با استکبار جهانی، حفظ اعتدال قاطع در خط «نه شرقی و نه غربی»، اصرار فراوان بر استقلال حقیقی و همه‌جانبه‌ی ملت - خودکفایی به معنای کامل - پافشاری فراوان و تمام‌نشدن بر حفظ اصول دینی و شرع و فقه اسلامی، ایجاد وحدت و هم‌بستگی، توجه به ملت‌های مسلمان و مظلوم دنیا، عزت بخشیدن به اسلام و ملت‌های اسلامی و مرعوب نشدن در مقابل قدرت‌های جهانی، ایجاد قسط و عدل در جامعه‌ی اسلامی، حمایت بی‌دریغ و همیشگی از مستضعفان و محرومان و قشرهای پایین جامعه و لزوم پرداختن به آن‌ها. همه‌ی ما شاهد بودیم که امام در این خطوط، مصرانه و بدون تعلل، حرکتش را ادامه داد. ما باید راه و اعمال صالح و حرکت مداوم او را دنبال کنیم. (۱)

۲- رمز پیروزی - رمز بقا

همان‌طور که رهبر کبیر و عزیز ما بارها تکرار می‌کردند و در وصیت‌نامه‌ی سیاسی، الهی خود نیز بر آن تأکید ورزیده‌اند، وحدت کلمه و وحدت صفوف ملت ما که رمز پیروزی انقلاب بود، رمز بقا و سلامت و تداوم آن نیز هست. تقسیم شدن ملت به گروه‌ها و دسته‌های متعارض و عمده کردن اختلافات کم‌اهمیت و احساسات

غیرمنطقی و به فراموشی سپردن اصول مهمی که میان همه‌ی ملت ما و لاقل میان اکثریت عظیمی از آنان مشترک است، و به فراموشی سپردن حضور دشمن و خطرات جبران‌ناپذیر ناشی از آن، بزرگ‌ترین فاجعه برای ملتی است که می‌خواهد حق تضحیح‌شده‌ی خود را احیا کند و خود را از وابستگی به بیگانگان برهاند. (۲)

۳- مشکل مسلمین زمان امام حسن علیه‌السلام

برادران عزیز! ما امروز بیش از همه چیز، به هوشیاری و وحدت کلمه احتیاج داریم. دشمن پیچیده است و در مواجهه با انقلاب و ملت ایران، مرموزانه عمل می‌کند. غالباً لباس دشمنی نمی‌پوشد؛ بلکه با چهره‌ی نفاق، دورویی، فریب، تبلیغات، شایعه‌پراکنی، ایجاد دلسردی و زنده کردن انگیزه‌های گوناگون قومی و تاریخی و فرقه‌یی، جلو می‌آید. به همین خاطر، با دشمن باید هوشیارانه برخورد کرد.

اگر مردم هوشیار نباشند، همان بلایی بر سرشان خواهد آمد که بر سر مردم مسلمان در دوره‌ی امام حسن علیه‌السلام و بعضی از دوره‌های دیگر آمد. در آن زمان، چون مردم هوشیار و آگاه نبودند، جریان حق شکست خورد. اگر آگاهی و هوشیاری باشد، وحدت کلمه هم هست. مراقب باشید که وحدت کلمه را حفظ کنید؛ موقعیت‌ها را بدرستی درک کنید و بدانید که امروز اساسی‌ترین کار ما، توجه به این امور است. (۳)

۴- یک اصل برای مسؤولین

ما باید به آینده امیدوار باشیم و این امید را در مردم ایجاد کنیم. دشمن می‌خواهد ما با یک‌دیگر اختلاف داشته باشیم؛ ولی ما باید به صورت قاطع به دشمن تفهیم کنیم که ترندهای او مؤثر نیست و در جمهوری اسلامی، هم‌دستی و هم‌دلی، برای مسؤولان یک اصل است. این وحدت و یک‌پارچگی را واقعاً یک اصل بدانیم و برای آن سرمایه‌گذاری کنیم و از اختلافات بگذریم. (۴)

۵- خیانت استعمار به اسلام

شما برادران پاکستانی و همه‌ی برادران و خواهران مسلمان در سراسر عالم باید بدانید که راز عظمت مسلمانان، پیوند و اتحاد آنان با یک‌دیگر است، و خیانتی که استعمار به اسلام کرد، این بود که به یک‌پارچگی و وحدت مسلمان‌ها ضربه زد. استعمار و حکام فاسد در دوران جدید و قدیم، مسلمان‌ها را تکه‌تکه و خانه‌ها را از هم جدا و دل‌ها را با هم نامهربان کردند؛ لذا رسالت و پیام و وظیفه‌ی الهی ما این است که در مقابل آنچه استعمار انجام داد، حرکت کنیم؛ یعنی دل‌های مسلمین را در سطح جهان به هم نزدیک کنیم و آن‌ها را زیر پرچم توحید و اسلام گرد آوریم. (۵)

۶- امیدواری دل‌های مؤمن

این حرکت‌ها و وفاداری‌ها و این انسجام و وحدت باید همیشه باقی بماند؛ مردم در صحنه حضور داشته باشند و از انقلاب و اسلام و نظام الهی خود دفاع کنند. این کار علاوه بر امیدواری دل‌های مؤمن در سرتاسر عالم، فرشتگان خدا را هم خوشحال و شیاطین را مأیوس خواهد کرد. یقیناً روح پرفتوح امام عزیز از شما راضی است. او آرزو داشت که همیشه ملت مسلمان ایران، قدرت و اراده و ایستادگی و ثبات خود را در مقابل دشمن حفظ کند و هیچ‌وقت احساس ضعف نکند و شکسته و مأیوس نشود. (۶)

۷- وصیت دایمی امام خمینی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

باید همواره یک راز را که رمز پیروزی و توفیق در سازندگی و توفیق در حفظ انقلاب و جمهوری اسلامی بود، مورد توجه قرار دهیم و آن، «وحدت کلمه» است. افرادی که حساس هستند و حرکات و حرف و اشاره و تصریح آن‌ها در مردم اثر می‌گذارد، باید مواظب باشند که کار آن‌ها به ایجاد اختلاف و تفرقه دامن نزنند. کسانی که قلم در دستشان و تریبون در اختیارشان است، و کسانی که در میان مردم از وجهه‌ی برخوردارند، باید خیلی مراقبت کنند. باید وحدت کلمه را حفظ کرد؛ این وصیت دایمی امام بود. شاید در طول ده سال بعد از

انقلاب، کمتر مسأله‌یی به اندازه‌ی «وحدت» مورد تأکید آن بزرگوار بود. (۷)

۸- راه طرح ارزش‌های اسلامی در دنیا

اگر قرار باشد ارزش‌های اسلامی به صورت ارزش‌های قطعی در دنیا مطرح شود و دل انسان‌ها را جذب کند و بر مبنای آن در زندگی مسلمان‌ها تغییری به وجود آید، باید وحدت بین آن‌ها حفظ شود. با شعبه شعبه شدن و دشمنی کردن و جنگ فرقه‌یی راه انداختن، امکان ندارد که مسلمین به وحدت دست یابند. (۸)

۹- توصیه رهبر

توصیه‌ی من این است که کوشش کنید وحدت را در سطح عموم مردم حفظ کنید. اگر اسلام روی بعضی از قشرها تکیه می‌کند و برای آن‌ها احترام خاصی قایل است - مثل معلمان و عالمان دین و کارگرا و کشاورزها و ... - به آن معنا نیست که اسلام قشرگرایی می‌کند؛ خیر، اسلام با طبقه‌گرایی و قشربازی مخالف است. مؤمنین در تمام خانواده‌ی بزرگ اسلامی با هم برادرند و پیوند آن‌ها، پیوند برادری است. همه‌ی آحاد مردم بایستی این پیوند را در سطح بزرگ جامعه‌ی خودمان، و پس از آن در سطح وسیع امت اسلامی حفظ کنند. (۹)

۱۰- آینده انقلاب اسلامی

آینده‌ی بسیار روشنی پیش روی ماست، که به سمت آن در حرکتیم؛ آینده‌یی که ملت ایران خواهد توانست به برکت اسلام و نظام اسلامی، هم عدالت اجتماعی و رفاه مادی داشته باشد، و هم به استقلال کامل دست یابد. از روز اول پیروزی انقلاب، ما به سمت این آینده حرکت کرده‌ایم و به اعتقاد من، قسمت‌های سخت‌ترش را پشت سر گذاشته‌ایم. نمی‌گوییم بدون تحمل زحمت می‌شود به آن آینده رسید؛ اما می‌گوییم با حفظ وحدت و ایمان و انگیزه و ادامه‌ی حرکت، می‌توان به آن دست یافت. عمده این است که ما یاد و راه و هدف‌های امام تقوا را همیشه در خاطر داشته باشیم و آن‌ها را حفظ کنیم.

البته دشمن تبلیغات و دروغ‌پراکنی و شایعه‌پردازی می‌کند و سعی دارد که دل‌ها را نسبت به آینده ناامید کند. دشمن تبلیغ می‌کند تا مردم را از ادامه‌ی حرکت باز دارد. از دشمن، جز این انتظاری نیست. آن‌ها سعی می‌کنند وحدت را مخدوش کنند و مشکلات را عمده نمایند. وجود مشکلات برای جامعه و نظامی که جوان و تازه‌کار است، یک امر طبیعی است. جوان بودن سختی‌هایی دارد؛ اما امتیازات زیادی هم به همراه دارد. (۱۰)

۱۱- وحشت استکبار

اسلام به برکت انقلاب، به صورت یک ارزش درآمد و مسلمانان با احساس اسلام، به هم نزدیک شدند؛ و از سوی دیگر، دشمنان جهانی اسلام - یعنی استکبار جهانی و شرق و غرب متجاوز و آمریکای تجاوزکار و غارتگر - که از اعماق وجود با اسلام مخالفند، از وحدت اسلامی و آشنایی ملت‌های مسلمان با یکدیگر، دچار وحشت شده‌اند.

امروز هر دو بعد انقلاب برای ما حایز اهمیت است. در بعد داخلی، باید تمام اقشار ملت و مسؤولان و علمای اعلام و معلمان و گویندگان و نویسندگان و سازندگان و برنامه‌ریزان و سیاستگذاران تلاش کنند، تا باز هم جامعه را به سمت زندگی اسلامی جلوتر ببریم و به آرمان‌ها نزدیک‌تر کنیم. و در بعد خارجی انقلاب نیز، باید همه‌ی ملت‌های مسلمان - به خصوص علما و روشن‌فکران و کسانی که حرفشان بر ذهن مردم اثر می‌گذارد - تلاش کنند، تا وحدت و نزدیکی و آشنایی ایجادشده، حفظ و تقویت شود. (۱۱)

۱۲- امید دشمن

دشمن امیدوار است که از طریق ایجاد دودستگی و اختلاف، در میان ما نفوذ کند. این، کار بسیار ظریف و دقیقی است که روی آن سرمایه‌گذاری می‌کند. این‌طور نیست که ما بگوییم دشمن می‌خواهد تفرقه‌افکنی کند، ما

هم مشت‌ها را گره می‌کنیم و شعار می‌دهیم و نمی‌گذاریم دشمن به اهدافش برسد؛ خیر، او روش‌ها و مکانیسم‌های بسیار حساب‌شده و دقیقی را برای این کار دارد؛ لذا ما باید هوشیار باشیم.

حفظ وحدت را اصل قرار بدهیم و اگر تکلیف شرعی‌یی هم احساس کردیم، ولی دیدیم عمل به این تکلیف ممکن است مقداری تشنج به وجود آورد و وحدت را از بین ببرد، قطعاً انجام آن‌چه که تصور می‌کردیم تکلیف شرعی است، حرام است و حفظ وحدت واجب خواهد بود. (۱۲)

۱۳- نفوذی دشمن

سعی زیاد می‌شود که بین مسلمین اختلاف بیندازند؛ مخصوصاً از زمانی که انقلاب اسلامی پرچم وحدت اسلامی را بلند کرد و به دوش کشید، این تلاش بیش‌تر شد.

باید بیش از گذشته، «وحدت» را برای اسلام و پیشرفت به سمت هدف‌های اسلامی و سازندگی کشور رعایت کرد. خیلی مراقب باشید که نفوذی‌های دشمن، پرچم‌های اختلاف را بلند نکنند. هر پرچم اختلافی که بلند شد، شما آن را متهم کنید که نفوذی دشمن است؛ هرچند خودش نداند. (۱۳)

۱۴- علاج همه دردها

دنیا ناباورانه شاهد بن‌بست‌شکنی در قضیه‌ی افغانستان بود. مجاهدان افغان، به برکت اسلام و وحدت کلمه، توانستند ارتش بیگانه را بیرون برانند، و اگر باز هم به همین دو عامل تکیه کنند، خواهند توانست حکومت شایسته‌ی مطلوب خود را در آن کشور تشکیل داده و رژیم وابسته‌ی کنونی را از جا بکنند. این دو عامل، عینا علاج همه‌ی دردها و گرفتاری‌های فلسطین و لبنان نیز هست. (۱۴)

۱۵- دو درس از امام خمینی رَحْمَتُهُ

آن چیزی که ابرقدرت‌ها را در مقابل ملت ایران مرعوب کرده است، در درجه‌ی اول وحدت کلمه بود. وقتی در میان ملتی وحدت کلمه باشد، قدرت آن‌ها چند برابر می‌شود. اگر دشمن در مقابل خود ملت مقتدری را مشاهده کرد، مجبور به عقب‌نشینی خواهد شد. علت عقب‌نشینی‌های مکرر دشمن در طول مبارزه و بعد از پیروزی انقلاب هم همین بود.

همه باید در این برهه‌ی زمانی، دو درس را از امام رَحْمَتُهُ به یاد داشته باشیم: اول، وحدت کلمه و حفظ انسجام و محبت به یک‌دیگر و دور ریختن عوامل تفرقه و اختلاف؛ دوم، حضور عمومی در صحنه.

اگر وحدت کلمه و حضور مردم در صحنه نباشد، ملت ایران نخواهد توانست گامی به جلو بگذارد؛ ولی اگر

﴿ اکسیر اعظم ﴾

همه‌ی مردم این رمز را شناختند و حفظ کردند، البته خداوند به آن‌ها کمک خواهد کرد. این وعده‌ی الهی است که: «والذین جاهدوا فینا لنهیدینهم سبلنا» (۱۲۵)، «من‌کان لله‌کان الله له» (۱۲۶). این‌ها وعده‌ی حق و صدق و قطعی الهی است. (۱۵)

۱۶- راز اصلی

برادران و خواهران! این وحدت کلمه و محبت و الفت را حفظ کنید.

راه‌های از بین بردن وحدت و چگونگی ورود دشمن را بشناسید و با آن مقابله کنید. حضور در صحنه‌های انقلاب و حمایت از نظام و احساس صاحب انقلاب و کشور بودن را که همه‌ی ملت ما دارند، حفظ کنید؛ راز اصلی این است. اگر این‌ها حفظ شد - که البته به فضل الهی خواهد شد - تمام قدرت‌های بزرگ و همه‌ی توطئه‌گرها و حیل‌گرهای عالم، از این‌که بتوانند به شما ضربه و خدشه وارد آورند، ناتوان و کوچک‌اند. (۱۶)

۱۷- اکسیر اعظم

همه‌ی ملت ایران، این درس پرمغز و کوتاه را از امام عزیزمان به یاد داشته باشند و وحدت کلمه بر محور اسلام را فراموش نکنند؛ «واعتصموا بحبل الله جمیعا» (۱۲۸). به ریسمان الهی چنگ زنید و بر محور اسلام متحد شوید.

این اتحاد، علاج همه‌ی دردها و کوبنده‌ی تمام دشمنان است. اکسیر اعظم برای پیروزی ملت ایران، همین یک نکته است: اتحاد کلمه براساس اسلام. (۱۷)

۱۸- اصلی‌ترین داعیه نهضت

از اولین روزی که نهضت اسلامی در ایران به رهبری امام عظیم‌الشأن و بزرگوار ما آغاز شد، یکی از اصلی‌ترین مواد داعیه‌های این نهضت، عبارت از وحدت مسلمین در سرتاسر عالم و کوتاه کردن دست قدرت‌های ستم‌گر و متجاوز از سر مسلمانان بود. این پیام، هم‌چنان پیام انقلاب ماست. (۱۸)

۱۹- اسم اعظم

وحدت عمومی، به معنای گرد آمدن صاحبان سلیقه‌ها و روش‌های گوناگون بر گرد محور اسلام، خط امام و ولایت فقیه است. این، همان اعتصام به «حبل‌الله» است که عموم مسلمین بدان مکلف گشته‌اند؛ و این، آن اسم اعظمی است که همه‌ی گره‌ها را باز، و همه‌ی موانع را برطرف، و همه‌ی شیاطین را مغلوب می‌کند. (۱۹)

۲۰- قدرت ما

قوت و قدرت ما هنگامی بروز می‌کند که ملتی یک‌پارچه باشیم. اگر بین ما اختلاف و دودستگی شد،

بگومگو رخ داد، جریان‌های مختلف پدید آمد و قدرت‌طلبی شد، قدرتمان را از دست خواهیم داد؛ «و تذهب ریحکم» (۱۴۰). اختلاف، اصلاحیات و آبرو و اقتدار را از هر ملتی می‌گیرد. اگر شما وحدت کلمه را حفظ کنید، این قدرت می‌ماند. (۲۰)

۲۱- مفهوم وحدت

وظیفه‌ی امروز مردم این است که اولاً وحدت و صفا و برادری را با همه‌ی وجودشان حفظ کنند و از سلیقه‌ها و انگیزه‌های گوناگون صرف‌نظر کنند - نه این‌که سلیقه‌شان را کنار بگذارند؛ بلکه سلیقه‌های مختلف را موجبی برای مخالفت و کارشکنی و بدگویی به یک‌دیگر ندانند - و برادروار با هم زندگی کنند. (۲۱)

۲۲- اراده واحد

وقتی مردم با صدا و نفس و اراده‌ی واحد، اقدامی می‌کنند و حرفی می‌زنند و راهی را می‌روند، نفس دنیا در سینه‌اش حبس می‌شود و خیره می‌ماند و قدرت‌های قوی‌پنجه، زبون و کوچک می‌شوند و از کار می‌مانند. (۲۲)

۲۳- مرکز وحدت

دشمن، با همه‌ی راه‌های مختلفی که برای ایجاد شکاف در جامعه‌ی اسلامی آزموده است، امروز با پدیده‌ی بدون سابقه که مرکز وحدت همه‌ی مسلمین

شده است، روبه‌روست و آن «جمهوری اسلامی» است. این پرچم بلند و صدای رسا، پدیده‌یی نوظهور است که قانون اساسی و شعار و عمل آن، مطابق اسلام است و به‌طور طبیعی دل‌های مسلمانان در اقطار عالم، برای آن می‌تپد. امروز، جای دیگری با این قاطعیت و جدیت، دنبال احکام اسلامی نیست. منظور، ملت‌ها نیستند؛ چرا که ملت‌های مسلمان، همه جا عاشق اسلام و آماده برای عمل به اسلامند. منظور، سیاست‌ها و نظام‌ها و دولت‌هاست که اگر به نام اسلام هم شروع کردند، وقتی با امواج شدید تهاجم‌های جهانی مواجه شدند، عقب نشستند.

برای ما محسوس و ملموس است که علت فشار، اسلام است. مسلمان‌های عالم این نکته را می‌فهمند و احساس می‌کنند که این‌جا ام‌القرای اسلام و وطن اصلی و مرکز حقیقی اسلام است. لذاست که دل‌هاشان برای ایران و نظام جمهوری اسلامی می‌تپد و به این عامل وحدت شوق پیدا می‌کنند. امروز، استعمار با توجه به وجود عامل وحدت، سعی می‌کند شکاف‌ها و اختلاف‌ها را از طرق مختلف قومی و مذهبی، میان شیعه و سنی به‌وجود آورد. در بین اهل‌تسنن، به نام مکتب فلان مدرسه، اهل حدیث و...؛ و در بین شیعه، به نام‌های دیگر.

اگر کسی اعلای کلمه‌ی اسلام را نمی‌خواهد، شما در برابر او تعهدی نداشته باشید؛ اما اگر طرفداران قرآن و اسلام - از هر فرقه و مذهبی - راست می‌گویید و واقعاً دل می‌سوزانند و می‌خواهند که قرآن عزیز و عظیم بماند،

باید بدانند که این فریادها و این قلم‌های مزدور و این پول‌های پلید و خبیث که در بعضی از کشورها برای ایجاد اختلاف خرج می‌شود، مانع از سربلندی اسلام است و این، کار دشمن است. لذا توصیه می‌کنم هفته‌ی وحدت را - که نزدیک هم است - هم دستگاه‌ها و هم مردم و به خصوص علمای شیعه و سنی در داخل و خارج از کشور، با جدیت برگزار کنند و نشانه‌ی وحدت و برادری قرار دهند. اگر ما متحد و برادر باشیم و بر اختلافات خویش فایق بیاییم، حربه‌ی دشمن کند و از ضربه‌پذیری دنیای اسلام کاسته خواهد شد. (۲۳)

۲۴- سیاست جمهوری اسلامی

قبل از انقلاب، ما در ایران تلاش زیادی داشتیم که این اختلاف‌ها برطرف شود، منتها تلاش‌ها فردی بود؛ ولی بعد از انقلاب، سیاست جمهوری اسلامی این بود که بین برادران، وحدت و تفاهم ایجاد کند تا به هر دو طرفی که اختلافات خودشان را آن قدر عمیق و غیرقابل التیام می‌بینند، ثابت شود که در اشتباهند. به حمدالله علی‌رغم آن همه فشاری که دشمن وارد کرد، در داخل کشور موفق شدیم. شما غالباً جزییات را نمی‌دانید؛ ولی اگر زمانی این‌ها نوشته بشود، آن وقت منصفان عالم خواهند فهمید که در این ده سال، ما برای ایجاد وحدت، از جانب توطئه‌های استعمار چه کشیدیم و متوجه خواهند شد که آن‌ها با چه طرقی وارد شدند تا برادران مسلمان را در

مقابل هم نگهدارند. ما همیشه به علمای فریقین گفته‌ایم، شما که می‌دانید وحدت و اتحاد حق است، بنابراین باید این نکته را به مردم خودتان و به عوام تفهیم کنید. البته، مخلصان قبول کردند و به همان اندازه هم تأثیر گذاشته‌اند.

سختی این میادین، کمتر از سختی میدان جهاد با تفنگ و مسلسل و ضدهوایی نیست. میدان خیلی دشواری است که بایستی بر آن فایق آمد. شما، رهبران و بزرگان و مرشدان مردم هستید. باید روی این مسأله کار کنید و علاوه بر ایجاد وحدت در میان مردم گوناگون از اقوام و تیره‌های مختلف افغانی با مذاهب مختلف و دادن پیام آرام‌بخش وحدت به آن‌ها، تلاش کنید که پیام آرام بخش وحدت در خود دستگاه سیاسی و میان تلاش‌گران سیاسی به وجود آید. اگر یک طرف هم احساس کرد که حق او تضییع می‌شود، اغماض و تسامح و علاقه به وحدت را بر آن چه که او حق خودش می‌داند، غلبه دهد.

همه باید تلاش کنند تا وحدت ایجاد شود. البته در طول این چند سال گذشته - به خصوص در یک سال اخیر - مکرراً به برادران مستقر در پاکستان و ایران گفته‌ایم که افغانستان جز با وحدت گروه‌ها و نیروها، نخواهد توانست به مقصود خودش دست یابد. اگر کسی خیال کند که با حذف این گروه یا آن دسته، خواهد توانست کار را به پیش ببرد، اشتباه کرده است. امروز مشکل اصلی، مشکل اختلاف است. باید هدف عمومی و اصلی، ایجاد وحدت باشد. همه هم باید کمک بکنند.

آن‌هایی که بزرگ‌ترند، بیش‌تر باید تلاش کنند و آن‌هایی هم که کوچک‌ترند، باید تلاش کنند تا این وحدت ان‌شاءالله انجام بگیرد.

ببینید که وحدت را از چه راهی می‌توانید تأمین بکنید. امروز وحدت برای شما، هم تاکتیک و هم استراتژی و هم یک اصل اسلامی است و همیشه برای شما لازم است. امروز اگر بخواهید به قضایا خیلی سیاسی نگاه کنید، وحدت برای شما لازم است. البته نباید به وحدت به چشم تاکتیک نگاه کرد؛ وحدت یک اصل اسلامی است: «واعتصموا بحبل الله جميعاً». یعنی اعتصام به حبل‌الله، جمعاً و مجتمعاً لازم است. اعتصام به حبل‌الله، به صورت تک تک ممکن نمی‌شود: «ولاتفرقوا»

امیدواریم که خدای متعال به شما برادران عزیز افغانی کمک کند، تا ان‌شاءالله آن سعه‌ی صدر و سماحت لازم و وسعت نظری را که به ایجاد وحدت کمک خواهد کرد، به دست آورید. ما در کنار شما بودیم و هنوز هم هستیم.

قبل و بعد از آن نیز در طول جنگ تحمیلی هشت‌ساله، بخش عمده از زحماتی که متحمل شدیم، به‌خاطر موضع قاطع و صریحی بود که در امر افغانستان داشتیم. آن موضع، امروز هم وجود دارد و هیچ فرقی نکرده است. امروز هم ما در کنار ملت و جهاد و وحدت افغانستان و نیز حکومت اسلامی آینده‌اش قرار داریم. اگر

کسی بخواهد این وحدت را بشکند و در داخل ایجاد فتنه کند، با او احساس برادری نخواهیم کرد و او را دست شیطان به حساب خواهیم آورد. کسانی که خودشان و زبان و عملشان تفرقه‌انگیز است، به اعتقاد ما ایادی شیطان هستند. برادری و مسلمانی، این‌گونه نمی‌شود. (۲۴)

۲۵- مرتجع‌ترین نظام

مرتجع‌ترین نظام‌ها در دنیا، نظامی است که بر منای تبعیض - چه تبعیض نژادی، چه تبعیض قومی و چه تبعیض مذهبی - باشد. (۲۵)

۲۶- مقصود از وحدت

مسأله‌یی که لازم است در آستانه‌ی هفته‌ی وحدت به همه‌ی ملت ایران و هم‌چنین به مسلمانان عالم عرض کنم، اهمیت وحدت بین مسلمین و ارتباط برادرانه میان برادران مسلمان در همه جا و در همه‌ی شرایط است. در ابتدا باید معلوم کنیم که مقصود ما از وحدت مسلمانان چیست؟ آیا مقصود این است که مسلمانان از مذهب خود دست بردارند و به مذهب دیگری اعتقاد پیدا کنند و عمل نمایند؟ نه، مقصود این نیست. ما وقتی به وحدت دعوت می‌کنیم، مقصود ما این نیست که فرق مسلمین - اعم از شیعه و سنی - یا فرقی که داخل تشیع و تسنن هستند، موظف و مجبورند که از عقیده‌ی خود دست بردارند و به عقیده‌ی سومی یا به عقیده‌ی طرف مقابل، گرایش پیدا

کنند. این، چیزی است که به تحقیق و تفحص و مطالعه‌ی هر کسی وابسته است و بینه و بین‌الله تکلیف اوست. بحث ما این نیست.

ما نمی‌گوییم که سنی‌های عالم بیایند شیعه بشوند، یا شیعه‌های عالم دست از عقیده‌شان بردارند. البته، اگر یک سنی یا هر کسی تحقیق و تفحص کرد، عقیده‌اش هر چه شد، باید بر طبق عقیده و تحقیق خودش عمل کند. تکلیف او با خدایش است. حرف ما در هفته‌ی وحدت و به عنوان پیام وحدت این است که مسلمانان بیایند با هم متحد بشوند و با یک‌دیگر دشمنی نکنند. محور هم کتاب خدا و سنت نبی اکرم صلی الله علیه و آله و شریعت اسلامی باشد. این حرف، حرف بدی نیست. این حرف، حرفی است که هر عاقل بی‌غرض و منصفی، آن را قبول خواهد کرد.

از سال‌ها قبل از انقلاب که این حرف به صورت رقیقی گفته می‌شد، دستگاه‌های وابسته به استکبار جهانی، با آن مخالفت کردند. از وقتی که انقلاب اسلامی پیروز شد، مستکبران عالم فهمیدند که اگر این حرف - یعنی اتحاد مسلمین - پا بگیرد، مسلمانان به پایگاه و مرکز و کانون و ام‌القرای اسلام - یعنی ایران اسلامی - متوجه خواهند شد. لذا از اول پیروزی انقلاب، پول‌های زیادی از طرف دولت‌های مرتجع و وابستگان به استکبار، برای ایجاد اختلاف خرج می‌شود. در کشورهای مختلف، اعم از کشورهای عربی یا اردو زبان و یا حتی در خود

کشور اسلامی، به طرق نامرئی و با دست‌های پنهان، می‌خواهند نگذارند این وحدتی که پیام انقلاب و اسلام است، پا بگیرد. ما می‌گوییم این وحدت را باید مهم شمرد. حرف ما این است

البته، بعضی در بیان مطلب اشتباه می‌کنند. وقتی که آن‌ها این حرفها را می‌زنند، شاید خیلی هم ساده نباشد. وقتی می‌خواهند وحدت اسلامی را بیان کنند، می‌گویند که در صدر اسلام، نه شیعه و نه سنی بود؛ پس شیعه و سنی غلط است! نه، این حرف نادرست و سستی است. بحث سر این نیست که در صدر اسلام، آیا شیعه و سنی وجود داشت یا نه. بالاخره بعد از پیامبر ﷺ، آرای مسلمین متفاوت شد. یک عده در مسأله‌ی امامت نظری داشتند و عده‌ی نظر متفاوت دیگری داشتند. بعضی منبع احکام الهی را یک چیز و بعضی چیز دیگری دانستند. بنابراین، در اصول و فروع، از همان اول اختلافاتی بین مسلمانان به وجود آمد. این‌که ما بگوییم در صدر اسلام، نه شیعه و نه سنی بود، حرف غلطی است. امروز این حرف، در حقیقت به معنای نفی کردن و از بین بردن معارف و فقه و محصول فرهنگی همه‌ی فرق مسلمین است. روی هر چه دست بگذارند، می‌گویند در صدر اسلام نبوده، پس این غلط است! این، خودش حرفی شبیه توطئه است.

لذا یکی از پیام‌های عمده‌ی انقلاب ما، وحدت مسلمین است.

من توصیه می‌کنم هفته‌ی وحدت را - که به مناسبت میلاد نبی اکرم ﷺ از روز دوازدهم تا هفدهم ربیع‌الاول ادامه دارد - همه‌ی آحاد مردم، مخصوصاً علما و فضلا و گویندگان و دانشمندان و افراد صاحب نفوذ گرامی بدارند و این مسأله را به عنوان یک شعار جمهوری اسلامی همیشه نگه دارند.

جامعه‌ی تشیع در پاکستان، جامعه‌ی مظلوم و بسیارنجیبی است. آن‌ها در جهت تفرقه حرکت نمی‌کنند. رهبران‌شان، آن‌ها را به برادری اسلامی توصیه می‌کنند. خداوند شهید بزرگوار مرحوم سید عارف حسین را رحمت کند که در طول مدت مجاهدت و فداکاریش، همیشه مردم را به وحدت و متحد شدن در مقابل استکبار جهانی دعوت می‌کرد و سرانجام، استکبار با ایادی مرموز و پنهانش او را به شهادت رساند.

وحدت را مهم بشمارید و هفته‌ی وحدت را یک هفته‌ی حقیقتاً پر محتوا و پر مغز قرار بدهید. در امور دیگر هم، ما این مسأله‌ی وحدت را مورد تأیید و به‌عنوان یک اصل اسلامی و انقلابی، مورد تأکید قرار می‌دهیم. وقتی می‌گوییم بین برادران شیعه و سنی و مذاهب مختلف اسلامی، برای هدف‌های اسلامی اتحاد باشد، پس به طریق اولی، قشرهای مختلف مردم فداکار و مبارز ایران، اهل هر شهر و استانی، متکلمان با هر زبان و لهجه‌ی هستند، موظفند وحدت را حفظ کنند.

مبادا دست‌های تفرقه‌افکن و مغرض و یا نادان - که گاهی ضرر آدم‌های نادان از آدم‌های مغرض کمتر نیست - با حرف و شعار و نطقی، ایجاد اختلاف کنند. مغرض و جاهل، در نتیجه‌ی عمل یکسانند. همه - مخصوصاً کسانی که زبان و حنجره‌شان برای گفتن و حرف زدن باز است - مراقب باشند با هیچ حرکت و اشاره‌ی، موجب اختلاف بین مردم نشوند. همه باید وحدت را بر محور اصول انقلاب و جریان صحیح نظام اسلامی و ولایت فقیه حفظ کنند. این، اساس قضیه است. اگر وحدت با انسجام و استحکامی که تاکنون بوده است، محفوظ بماند، مطمئناً این ملت و کشور به هدف‌های انقلاب خواهد رسید. (۲۶)

۲۷- بزرگ‌ترین مایه وحدت

وجود نبی مکرم اسلام ﷺ، بزرگ‌ترین مایه‌ی وحدت در همه‌ی ادوار اسلامی بوده است و امروز هم می‌تواند باشد؛ چون اعتقاد آحاد مسلمانان به آن وجود اقدس بزرگوار، با عاطفه و عشق توأم است و لذا آن بزرگوار، مرکز و محور عواطف و عقاید همه‌ی مسلمان‌هاست و همین محوریت، یکی از موجبات انس دل‌های مسلمین و نزدیکی فرق اسلامی با یک‌دیگر به حساب می‌آید.

ابعاد شخصیت نبی اکرم ﷺ را هیچ انسانی قادر نیست به نحو کامل بیان کند و تصویر نزدیک به واقعی

از شخصیت آن بزرگوار آرایه نماید. آنچه ما از برگزیده‌ی پروردگار عالم و سرور پیامبران سراسر تاریخ شناخته و دانسته‌ایم، سایه و شبحی از وجود معنوی و باطنی و حقیقی آن بزرگوار است؛ اما همین مقدار معرفت هم برای مسلمانان کافی است تا اولاً، حرکت آن‌ها را به سمت کمال تضمین کند و قله‌ی انسانیت و اوج تکامل بشری را در مقابل چشم آنان قرار بدهد و ثانیاً، آن‌ها را به وحدت اسلامی و تجمع حول آن محور تشویق کند. بنابراین، توصیه‌ی ما به همه‌ی مسلمانان عالم این است که روی ابعاد شخصیت پیامبر و زندگی و سیره و اخلاق آن حضرت و تعالیمی که از آن بزرگوار مأثور و منصوص است، کار زیادی بشود.

و اما راجع به مسأله‌ی وحدت مسلمین و هفته‌ی وحدت باید بگوییم که اگر وحدت و نزدیکی فرق اسلامی چیزی است که در خدمت اسلام می‌باشد و اگر قبول داریم که اتحاد مسلمین به حال مسلمین مفید است و در جهت عظمت اسلام می‌باشد، یقیناً باید معتقد باشیم که از سوی دشمنان اسلام، سخت‌ترین تلاش‌ها و پیچیده‌ترین توطئه‌ها، علیه این وحدت و اتحاد در جریان است. این دو از هم غیرقابل انفکاک است. امروز، هر چیزی که برای اسلام نافع‌تر است، از نظر دشمنان اسلام مبعوض‌تر می‌باشد. امروز، هر چیزی که بیش‌تر در جهت عظمت اسلام باشد، بیش‌تر هم مورد تهاجم دشمنان اسلام است. این، یک معادله‌ی قطعی است.

هر کاری که امروز در خدمت اسلام است، مورد
نقمت دشمنان اسلام می‌باشد. وحدت میان مسلمین،
یکی از مصادیق این قاعده‌ی کلی است. اگر حقیقتاً لازم
است که مسلمین عالم با یک‌دیگر اتحاد پیدا بکنند و اگر
این اتحاد به حال اسلام و مسلمین مفید است - که
ظاهراً در نظر عقلاً و مصلحان عالم اسلام، جای شکی
در این حرف نیست - پس باید مطمئن بود که امروز
توطئه‌ی دشمن علیه این وحدت، از همیشه بیش‌تر است.
امروز، پول‌های دستگاه استکبار و ایادی آن‌ها، در
دنیا و بیش‌تر از همه در دنیای اسلام، برای ایجاد تفرقه
بین مسلمین خرج می‌شود تا اگر بتوانند - که نخواهند
توانست - بین ایران اسلامی و مسلمانان عالم، اختلاف
ایجاد کنند و فاصله بیندازند. جنگ دشمن‌ساخته‌ی شیعه
و سنی، به برکت انقلاب اسلامی به حمدالله رو به خمود
و خاموشی رفت و برادران شیعه و سنی در میدان‌های
مختلف در کنار هم قرار گرفتند و به یک‌دیگر کمک
کردند و برادروار با هم حرکت کردند - که حق هم همین
بود - ولی امروز تبلیغات جهانی سعی می‌کند باز هم این
شعله را مشتعل‌تر و این آتش را برافروخته‌تر کند و این
اختلاف را که رو به از بین رفتن است، دوباره زنده نماید.
چرا؟ چون می‌دانند که امروز وحدت اسلامی - یعنی
تجمع مسلمین - حول محور ایران اسلامی است.
می‌دانند که دل‌های مسلمین، امروز به ام‌القرای اسلام -
یعنی ایران اسلامی - متوجه است. می‌دانند که امروز در

دنیای اسلام و در سراسر عالم، آن جایی که قرآن رسماً و عملاً حاکمیت دارد، ایران اسلامی است.

لذا امروز، تمام تشکیلات تبلیغاتی وابسته به استعمار و استکبار و یادی آن‌ها در همین منطقه‌ی اسلامی، دست به دست هم داده‌اند تا با تبلیغات مضر، وحدتی را که مورد نظر اسلام است و نظام اسلامی کمر بسته‌ی آن می‌باشد، بشکنند. علمای اسلام باید مواظب باشند. مراقب این مذاهب اختراعی و جعلی - که نقض وحدت است - باشید. مواظب این دلارهای نفتی که برای ایجاد تفرقه به کار می‌رود، باشید. مواظب این دست‌های پلید و مزدور که سعی می‌کنند «عروة الوثقی»ی وحدت بین مسلمین را بگسلند و پاره کنند، باشید. با این‌ها برخورد کنید. این، لازمه‌ی علاقه به وحدت و پیمودن راه وحدت اسلامی است. بدون این، ممکن نیست.

ما در مسأله‌ی وحدت، جدی هستیم. ما اتحاد مسلمین را هم معنا کرده‌ایم. اتحاد مسلمین، به معنای انصراف مسلمین و فرق‌گوناگون از عقاید خاص کلامی و فقهی خودشان نیست؛ بلکه اتحاد مسلمین به دو معنای دیگر است که هر دوی آن باید تأمین بشود: اول این‌که فرق‌گوناگون اسلامی (فرق سنی و فرق شیعه) - که هر کدام فرق مختلف کلامی و فقهی دارند - حقیقتاً در مقابله با دشمنان اسلام، هم‌دلی و هم‌دستی و همکاری و هم‌فکری کنند. دوم این‌که فرق‌گوناگون مسلمین سعی کنند خودشان را به یک‌دیگر نزدیک کنند و تفاهم ایجاد

نمایند و مذاهب فقهی را با هم مقایسه و منطبق کنند. بسیاری از فتاوی فقها و علما هست که اگر مورد بحث فقهی عالمانه قرار بگیرد، ممکن است با مختصر تغییری، فتاوی دو مذهب به هم نزدیک شود. (۲۷)

۲۸- ملت اسوه

اگر ملت ایران بخواهد همیشه محبوب و مورد قبول و علاقه‌ی ملت‌های دیگر بماند، باید در داخل، شخصیت و منش و چهره‌ی انقلابی خود را حفظ کند. آن چیزهایی که شما را در چشم ملت‌ها بزرگ کرد اولاً، وحدت شما بود. این وحدت را حفظ کنید این، عنصر بسیار با ارزشی است. یک ملت یک‌پارچه، برای ملت‌های دیگر اسوه است. ثانیاً، شجاعت شما و نترسیدن از دشمنان بود. این عنصر را در جنگ و انقلاب و صحنه‌های گوناگون ثابت کردید. این را نیز بایستی حفظ کنید؛ هم‌چنان که بحمدالله تاکنون حفظ کرده‌اید. ثالثاً، پیوند و وابستگی و یک‌پارچگی کامل و شدید میان ملت و مسؤولان بود. این، برای دنیا یک چیز تماشایی است. در کشورهای دیگر کمتر اتفاق می‌افتد که سران و مسؤولان کشورها در میان مردم خود، این قدر محبوبیت داشته باشند. (۲۸)

۲۹- پربرکت‌ترین سرمایه‌ی ملت

وحدت عمومی مردم، مظهر فضل الهی و پربرکت‌ترین سرمایه‌ی ملت ماست. همه باید سعی بر حفظ این سرمایه داشته باشند و به هیچ‌کس اجازه داده

نشود که با پراکندن بذر اختلاف و عداوت، این موهبت الهی و این سرمایه‌ی بی‌بدیل را به آتش بکشد. اختلاف سلیقه و نظر سیاسی و اقتصادی و اختلاف در تشخیص مصالح، میان برادرانی که در اصول انقلاب و اسلام هم‌دل و هم‌فکرند، نباید به خصومت و تنازع و کشمکش بینجامد. (۲۹)

۳۰- پشت هر اختلاف

مبنای توحید و اعتقاد به وحدانیت حضرت حق (جل‌وعلا)، در تمام شؤون فردی و اجتماعی جامعه‌ی اسلامی تأثیر می‌گذارد و جامعه را به صورت یک جامعه‌ی هماهنگ و مرتبط به یک‌دیگر و متصل و برخوردار از وحدت (وحدت جهت و وحدت حرکت و وحدت هدف) می‌سازد. این جوامع، نقطه‌ی مقابل تأثیر شرک و مشرکان و الهه‌ی شرک‌آفرین هستند. لذا هر جا در میان مؤمنین و بندگان صالح خدا وحدت هست، آن‌جا توحید و خدا هم هست. هر جا بین مؤمنین و بین بندگان صالح خدا اختلاف هست، آن‌جا قطعاً شیطان و دشمن خدا حاضر است. هر جا شما اختلاف دیدید، جست‌وجو کنید، بدون دشواری شیطان را در آن‌جا خواهید یافت، یا شیطانی را که در درون نفوس خود ماست و نفس اماره نام دارد و خطرناکترین شیطان‌ها هم است، پیدا خواهید کرد. بنابراین، پشت سر همه‌ی اختلافات، یا خودخواهی‌ها و جاه‌طلبی‌ها و منیت‌های ماست و یا

شیطان‌های خارجی، یعنی دست‌های دشمن و استکبار و
قدرت‌های ظالم و ستمگر. (۳۰)

۳۱- گذشته را فراموش کنید

مسأله‌ی وحدت یک مسأله‌ی حیاتی است. نه این‌که بگوییم برای جمهوری اسلامی حیاتی است - البته اهمیتش برای جمهوری اسلامی جای شک نیست - اما حقیقتاً برای اسلام و دنیای اسلام حیاتی است. شما ملاحظه کنید، امروز دنیا به سمت بلوک‌بندی می‌رود؛ یعنی هر چند کشور در گوشه‌یی، به ادنی مناسبتی با هم اتحاد و اتفاق پیدا می‌کنند. مثلاً کشورهای عضو پیمان آسه.آن در شرق آسیا، جامعه‌ی مشترک اروپا، اتحاد ورشو (تا وقتی که اروپای شرقی قبل از حوادث اخیر هویتی داشت)، اتحاد کشورهای حول و حوش خلیج مکزیک، سازمان ملل، غیرمتعهدها و تمام این واحدهای پراکنده در همه‌ی دنیا، به واحدهای پیوسته تبدیل می‌شوند. علت هم این است که در این دنیا می‌فهمند که هر واحدی، به تنهایی قادر بر تأمین نیازهای خودش - از جمله نیاز دفاع از خود - نیست و باید با هم دست به یکی کنند.

در عین این‌که دولت‌ها و قدرت‌ها و اداره‌کنندگان جهان، برای مصالح دولت‌ها و مسائل سیاسی خود، به سمت وحدت پیش می‌روند، تمام تلاش‌های استکبار در جهت تضعیف ملت‌ها و بخصوص ملت اسلام و ایجاد اختلاف بین این‌ها به کار می‌رود. شیعه و سنی که

مسأله‌ی امروز نیست؛ قرن‌هاست که در اسلام، شیعه و سنی‌یی وجود دارد. در خود مذهب سنی، اشعری و معتزلی و مذاهب مختلف وجود دارد. در شیعه، شش امامی و دوازده امامی و اخباری و اصولی وجود دارد. همان دسته‌بندی‌هایی که در تسنن هست، همان‌ها در تشیع هم وجود دارد. انواع و اقسام دسته‌بندی‌ها و فرقه‌بندی‌ها، یا بر اثر سوء سیاست و یا بر اثر سوء فهم و یا با دست مغرض و یا بر اثر جهالت به وجود آمده است. این‌ها که جدید نیست؛ اما شما ببینید که امروز در دنیای اسلام، علیه وحدت مسلمین چه قدر تلاش می‌شود.

سال‌ها پیش از انقلاب که با بعضی از برادران اهل سنت صحبت می‌کردم، به آن‌ها می‌گفتم که اگر ما بخواهیم وحدت اسلامی تحقق پیدا بکند، باید خودمان را از گذشته جدا و قیچی کنیم. البته، وحدت یعنی همین که پیروان این دو مذهب با هم برادر باشند و احساس برادری کنند؛ نه این که شیعه، سنی و سنی، شیعه بشود. نه، مراد از وحدت این نیست؛ بلکه وحدت به معنای احساس برادری است و همین که هر طرفی احساس کند که دیگری هم مسلمان است و حق اسلامی او را بر گردن خود احساس کند و متقابلاً او هم به همین ترتیب عمل نماید. من می‌گفتم که اگر بخواهیم این کار را بکنیم، باید خودمان را از گذشته جدا کنیم. اگر به گذشته برگردیم، دعواست. این قدر بحث و تکذیب و تغلیط و درگیری و خونریزی و این طور چیزها اتفاق افتاده که اگر نگاهی به گذشته بکنیم، باز دعوا خواهد شد.

اگر کسی مخلص الله احساس می کند که باید امروز بین برادران، برادری واقعی و عملی باشد، باید کوشش کند که گذشته را به یادها نیاورد؛ والا او می رود کتاب «احقاق الحق» را می آورد و به رخ این می کشد و این هم می رود کتاب «تحفه اثنی عشریه» را می آورد و به رخ آن می کشد! هر دو هم به قدر کافی کتاب پر از طعن و دفع علیه هم دیگر نوشته اند! اگر ما بخواهیم گذشته را مطرح کنیم، نمی شود به وحدت رسید. باید نگاه کنیم، بگوییم: گذشته، گذشته است. «رحم الله معشرالماضین». ما کاری به کار آن ها نداریم. اگر آن ها هر کاری کرده اند، ما امروز می خواهیم تکلیف خودمان را - بیننا و بین الله - نگاه کنیم. بیننا و بین الله، امروز ما باید با همدیگر توحید کلمه و رفاقت و برادری داشته باشیم. اگر بخواهیم این را عمل بکنیم، باید از گذشته صرف نظر کنیم.

مردم را به دست هایی که امروز وحدت را می شکنند، توجه بدهید. با مردم هم صریح حرف بزنید. امروز، آن دستی که آمریکا علیه وحدت تجهیز کرده، عبارت از همین دست پلید وهابیت است. این را صریح به مردم بیان کنید؛ پرده پوشی نکنید. از اول، وهابیت را برای ضربه زدن به وحدت اسلام و ایجاد پایگاهی - مثل اسرائیل - در بین جامعه ی مسلمان ها به وجود آوردند. هم چنان که اسرائیل را برای این که پایگاهی علیه اسلام درست کنند، به وجود آوردند، حکومت وهابیت و این رؤسای نجد را به وجود آوردند تا داخل جامعه ی اسلامی،

مرکز امنی داشته باشند که به خودشان وابسته باشد و می‌بینید هم که وابسته‌اند. (۳۱)

۳۲- دست‌های تفرقه

دست‌هایی بین این جامعه‌ی عظیم تفرقه ایجاد می‌کند. این، مسأله‌ی مهمی است. همه باید چشمشان را باز کنند، این دست‌ها را بشناسند. این‌ها، دست‌هایی است که در حقیقت علیه قدرت نیروی اسلامی مجهز شده است. شعار ما، وحدت مسلمین است. معتقدیم که این، قدم اول می‌باشد.

بعد از وحدت مسلمین، عظمت آن‌ها در عالم است و ما در جمهوری اسلامی، مقابله با قدرت‌ها را امتحان کرده‌ایم. ما بر قدرت‌های بزرگ غالب شدیم؛ با این‌که آن‌ها بیش از ما مسلح بودند و بیش از ما پول داشتند. این، به برکت ایمان به خدا بود. ایمان به خدا، به یک انسان و یک ملت، قوت می‌بخشد و همه‌ی مشکلات را در مقابل آن‌ها آسان می‌کند. (۳۲)

۳۳- نقطه مشترک

قرآن و کعبه و فرایض و عقاید، همه مشترکند؛ اما هر کدام از این‌ها، یک بعد از شخصیت انسان - مثل اعتقاد، محبت، گرایش روحی، حالت تقلید و تشبه و تخلق عملی - را به خود متوجه می‌کند. وانگهی در میان مسلمان‌ها، غالب این چیزهایی که گفته شد، با تفسیرها

دیدگاه‌های مختلف مورد توجه است؛ اما آنچه که همه‌ی مسلمان‌ها از لحاظ فکر و اعتقاد و - مهمتر از عاطفه و احساس - وحدت و تفاهم، روی او اشتراک دارند، وجود مقدس پیامبر خاتم و نبی اکرم حضرت محمدبن عبدالله صلی الله علیه و آله است. این نقطه را باید بزرگ شمرد. این محبت را باید روزبه‌روز بیش‌تر کرد و این گرایش معنوی و روحی به آن وجود مقدس را باید در ذهن مسلمین و در دل آحاد مردم تشدید کرد. (۳۳)

۳۴- ما لایدرک کله لایترک کله

مسأله‌ی وحدت بین شما برادران شیعه، یک امر ضروری است؛ هم‌چنان‌که بین همه‌ی مسلمین و بین همه‌ی مجاهدان در افغانستان ضروری است؛ منتها «ما لایدرک کله لایترک کله». اگر در راه یک هماهنگی کاملاً مخلصانه بین همه‌ی نیروهای جهادی در افغانستان، موانعی وجود دارد، لااقل بین شما برادران شیعه بایستی موانع برداشته بشود و این، قدمی برای همکاری در چارچوب وسیع‌تری باشد. لذا وحدت چیز ضروری‌یی است؛ نمی‌شود گفت چیز مستحسنی است؛ فوق مستحسن است.

آنچه که من همیشه در جلسات متعدد روی آن تأکید کرده‌ام و الان هم تأکید می‌کنم، اصل قضیه - یعنی وحدت - است. اگر بخواهید جهاد کنید، وحدت می‌خواهید. منظور ما از وحدت، هماهنگی و یکنوایی و هم‌صدایی است، تا برادران دیگر در مقابل هم قرار

نگیرند و لوله‌های تفنگ، از دشمن به دوست منصرف نشود. اگر ان‌شاءالله این هماهنگی باشد، خدا هم کمک خواهد کرد. «من کان لله کان الله له». این را صادق مصدق گفته است و ما نمی‌توانیم در آن شکی داشته باشیم. برای خدا باشیم، تا خدا هم برای ما باشد. «والذین جاهدوا فینا لنهینهم سبیلنا». این حرف‌ها، معلوم و واضح است و مطالبی بوده که همیشه ماها می‌گفتیم؛ حالا در عمل باید تجربه بکنیم و به آن عمل نماییم. گفتن، دیگر کافی است.

بدون جهاد، هیچ دشمنی از صحنه عقب‌نشینی نخواهد کرد، و جهاد هم جز با اتحاد و وحدت و هماهنگی، امکان‌پذیر نیست. جهاد، عبارت از جهاد نظامی، جهاد سیاسی و جهاد فرهنگی است. این هر سه، جهاد است. هیچ‌کدام را شما مغفول‌عنه نگذارید. مبادا کسانی که در جبهه هستند و به جهاد نظامی مشغولند، کار سیاسی و تعارف بین‌المللی را دست کم بگیرند. سرتان کلاه خواهد رفت؛ این را بدانید. اگر این را دست کم بگیرید و نادیده بینگارید، مطمئناً ضرر خواهید کرد. فعالیت سیاسی، به تنهایی و بدون پشتوانه‌ی نظامی، هیچ کاری از آن بر نخواهد آمد. اگر کار نظامی نباشد، بهترین کار سیاسی هم به نتیجه‌ی نخواهد رسید. کار نظامی باید پشتوانه باشد؛ البته برای کسانی که اهل حقند. کسانی که اهل باطل و سازشند، اصلاً به کار جهادی احتیاج ندارند. بروند سازش کنند و مشکلاتشان را - اگر حل شد - حل

کنند. کسانی که اهل حقتند، این طور نیستند. بدون کار جهادی، کار سیاسی و تحرک، هیچ فایده‌یی ندارد. کار سیاسی، باید پشتوانه‌ی جهاد نظامی داشته باشد و هر دوی این‌ها، بدون کار فرهنگی بی‌ثمر خواهد بود. کار فرهنگی، مردم را با شما نکه خواهد داشت. کار فرهنگی را ان شاء الله دنبال کنید. (۳۴)

۳۵- مسأله‌ی استراتژیک

هدف آن است که با شعار وحدت مسلمین، که شعار درست و ضروری‌یی هم است و من از قدیم این اعتقاد و تفکر را داشتم و دارم و آن را یک مسأله‌ی استراتژیک می‌دانم - یک مسأله‌ی تاکتیکی و مصلحتی هم نیست که حالا بگوییم مصلحت ما ایجاب می‌کند که با مسلمین غیر شیعه ارتباطات داشته باشیم - مسلمانان، (باید) بتدریج این اختلافات مذهبی و طایفه‌یی را کم کنند و از بین ببرند؛ چون (این اختلافات) در خدمت دشمنان است. ما با این انگیزه‌ی صحیح، مسأله‌ی وحدت مسلمین را در جمهوری اسلامی، یک مسأله‌ی اساسی قرار داده‌ایم. امام بارها فرمودند، ارگان‌های مختلف جمهوری اسلامی نیز بر این اساس برنامه‌ریزی و طراحی و تلاش کردند و ماها هم سخنرانی کردیم.

ما وظیفه داریم در کنار آن شعار و عمل به وحدت - که یک برنامه و یک عمل قطعی است - شیعه را در همه جای عالم، به‌عنوان یک مجموعه‌ی متصل و ملحق به

جمهوری اسلامی جمع کنیم. وقتی که ما شعار وحدت اسلامی می‌دهیم، چرا شعار وحدت شیعی ندهیم و در داخل شیعه، به فکر ایجاد یک وحدت نباشیم؟ ما باید بگوییم که می‌خواهیم در این تجمع (کنفرانس جهانی اهل بیت علیهم‌السلام)، شیعه را که یکی از اطراف قضیه‌ی وحدت است، برای وحدت آماده‌تر کنیم. ما در خانواده‌ی اسلامی، یک عضو حجیم هستیم. تأثیر ما شیعیان در ایجاد وحدت، تأثیر زیادی است. ما می‌توانیم تأثیر زیادی در همه‌جای دنیا بگذاریم. (۳۵)

۳۶- یک واقعیت

هرجا ملتها دست به دست هم بدهند، حضور داشته باشند، این حضور را ادامه بدهند و با سختی‌هایش بسازند، ممکن نیست قدرت‌های بین‌المللی - آمریکا و امثال آمریکا - بتوانند آن کاری را که می‌خواهند، در مقابل این‌ها انجام بدهند. ملتها پیروزند. این، یک واقعیت است. ایستادگی، مقاومت، حضور و وحدت، از شرایطش است.

راز قضیه، همین حضور و اراده و وحدت مردم است و این، ملت ایران را تا امروز بر دشمنانش پیروز و غالب کرده است. خدا را شکر می‌کنیم که ما در طول این مدت، حتی در یک صحنه شکست نخوردیم و دشمنان ما شکست خوردند. آنان از هر راهی که وارد شدند، شکست خوردند. از راه جنگ نظامی وارد شدند، شکست خوردند و

توانستند ملت ایران و این نظام را وادار به عقب‌نشینی کنند. این، شکست نیست؟ تمام قدرت‌ها دست به دست هم بدهند، نتوانند یک ملت را از آن جایی که هست، یک قدم عقب بنشانند، شکست آن‌هاست. در زمینه‌ی سیاسی شکست خوردند، در زمینه‌ی اقتصادی هم شکست خوردند و بیش‌تر هم خواهند خورد.

ملت ما باید ان‌شاءالله همین وحدت کلمه، همین راه و همین تلاش را ادامه بدهند. دنیا به شما و موضع‌گیری‌تان نیازمند است. همین مسأله‌ی عظیم فلسطین، همین مسائل گوناگون مسلمانان مظلوم در نقاط مختلف دنیا که در خانه‌ی خودشان غریبند، همین حرکت و جنبش عظیم اسلامی که امروز تقریباً در همه جای دنیای اسلام و نقاط مسلمان‌نشین - از آسیا تا اروپا و آفریقا - محسوس است و مشاهده می‌شود و مسلمانان احساس هویت اسلامی می‌کنند و حرکت می‌کنند و حرف خودشان را می‌زنند و وحدت خودشان را نشان می‌دهند و دشمن خودشان را می‌ترسانند، همه‌ی این‌ها به ایستادگی و مقاومت و وحدت و اراده‌ی نیرومند شما نیازمند است. (۳۶)

۳۷- وحدت ملی ایران

ملت ایران، به خاطر اتکای به نفس، حتی در مقابل چشم دشمنانش عظمتی دارد. اتکای به نفستان را حفظ کنید، از دشمن نترسید، مرعوب هیاهوی مجنونانه‌ی آمریکا نشوید، وحدت خودتان را حفظ کنید - بخصوص

روی حفظ این وحدت، تأکید می‌کنم - و پشت سر دولتتان باشید. اگر کسی تبلیغات دشمنان را گوش کرده باشد، خواهد دید که امروز بیش‌ترین تکیه‌ی آن‌ها، روی همین دو نکته است: اختلاف و مسائل اقتصادی. دائماً می‌گویند اختلاف هست، که اگر کسی گوش کرد، ولو اختلافی هم نمی‌بیند، بگوید لابد چیزی هست که این‌ها می‌گویند! از آن طرف هم، مرتب القا می‌کنند که وضع مالی ایران، عقب‌مانده و چین و چنان است؛ در حالی که این، خلاف واقع است. البته ما الان مشکلاتی داریم که در حال پیشرفت به سمت حل آن‌ها هستیم. هشت سال جنگ، مگر شوخی است؟ (۳۷)

۳۸- وحدت کلمه

اتحاد و یگانگی و وحدت کلمه، شرط اصلی است؛ چه از لحاظ ملیتی - یعنی برداشتن این ناسیونالیسم‌ها و ملت‌گرایی‌ها، عرب و عجم و ترک و فارس و بقیه‌ی این قومیت‌ها و ملیت‌ها در سطح جهان اسلام - چه از لحاظ مذهبی، که شیعه و سنی و فرق گوناگون اهل‌تسنن و شیعه، باید اختلافات را کنار بگذارند و با هماهنگی و با تکیه بر نقاط مشترک، آن خواست معنوی را تأمین کنند. البته اشکالی ندارد که نقاط مختلف‌فیه هم باشد. هر دوگانگی و اختلافی، به معنای دعوا که نیست. یکی از یک فقه و دیگری از فقه دیگر، یکی از یک مذاق کلامی و دیگری از یک مذاق دیگر تبعیت می‌کند. امروز که دیگر روزی نیست که مذاق‌های کلامی، مثل جنگ‌های

اشاعره و معتزله در دوران خلافت بنی‌عباس یا بقیه‌ی جنگ‌های فرقه‌یی و مسلکی در اسلام، یا شیعه و سنی و یا مذاق‌های کلامی گوناگون، باز به جان هم بیفتند. باید هم در محدوده‌های بزرگ و هم در محدوده‌های کوچک‌تر - داخل کشور، داخل استان‌ها، داخل شهرها - با هم یکی باشند.

وحدت کلمه، چیز بسیار مهمی است که بحمدالله امروز هم به کوری چشم دشمن هست. هر وقت هم که ما به وحدت کلمه توصیه می‌کنیم، فوراً این تبلیغات‌چی‌های خارجی می‌گویند باز دعوا و اختلافی وجود دارد و به همین خاطر فلانی به وحدت کلمه توصیه کرده است! اصلاً نمی‌توانند درک کنند و بفهمند که وضع ما چه‌طوری است؛ اختلافاتی که هست، چه‌طور اختلافاتی است. بر همان چیزی که بین خود اهل دنیا وجود دارد - یعنی اختلافات و جنگ قدرت‌ها و کشمکش‌هایی که با همدیگر دارند - حمل می‌کنند. نمی‌دانند که در این‌جا بحمدالله آن خبرها نیست. هماهنگی و مهربانی و تفاهم، باید هرچه بیشتر بشود. (۳۸)

۳۹- لا اله الا الله و محمد رسول الله ﷺ

ما به عنوان عایله‌ی تشیع، باید با همه‌ی وجود احساس و اعلام کنیم که معتقد به وحدت جهان اسلام و وحدت پیروان «لا اله الا الله و محمد رسول الله ﷺ» هستیم. ما امروز در دنیا باید مایه‌ی وحدت بشویم؛

همچنان که همه‌ی ائمه‌ی بزرگوار علیهم‌السلام همیشه عامل جمع و وحدت بوده‌اند.

نکته‌ی مهم، ایجاد وحدت و مهربانی با فرق دیگر اسلامی است. نگذارید دشمن سوء استفاده کند. نگذارید دشمن به دست برادران، آن‌ها را ضعیف کند و از بین ببرد؛ «و لا تنازعوا فتفشلوا و تذهب ریحکم». در دنیای اسلام، همه را برادر بدانید. امروز مجموعه‌ی اسلام، از سوی دشمنان مورد تهدید است. امروز از سوی قدرتهای استکبار جهانی، اصل دین مورد فشار و تهدید است.

آمریکا و اذناپش خوب فهمیده‌اند که با حاکمیت و شیوع دین و معرفت دینی، نخواهند توانست نظام سلطه‌ی عالمی و جهانی را حفظ کنند. راه موفقیت آمریکا و دیگر قدرتها و مرتجعان و حکام ظالم و حلقه‌های زنجیره‌ی سلطه‌ی جهانی این است که مردم از دین و معرفت و ایمان دینی عاری بشوند؛ بی‌بندوبار، بی‌ایمان، بی‌عقیده، بی‌تعصب و بی‌غیرت دینی بشوند. مردم و ملت‌ها را این‌طور می‌پسندند. لذا وقتی می‌بینند از کانونی مثل ایران اسلامی، ایمان و عمل و جهاد تراوش می‌شود و به همه‌جا پر می‌کشد، بشدت با آن مبارزه می‌کنند. امروز همه‌ی قدرتهای مستکبر و ظالم و شیطانی، با اسلام و ایران اسلامی - به عنوان کانون اسلام - مخالفند. ما در چنین وضعیتی، باید با همه‌ی

وجود و امکانات، دودستی و محکم به اسلام و وحدت
اسلامی بچسبیم و آن را حفظ کنیم. (۳۹)

۴۰- بوی اختلاف

وحدت کلمه، رمز پیروزی ملت ایران در مراحل
مختلف بوده و امروزه نیز مهم‌ترین وسیله‌ی ملت ما برای
مقابله با تحریک‌ها و توطئه‌هاست. باتوجه به سرگذشت
دوران دهساله و تأمل در حوادث آن، که حاکی از
آسیب‌ناپذیری جمهوری اسلامی در برابر انواع توطئه‌های
دشمنان داخلی و خارجی است، اهمیت وحدت و
یکپارچگی ملت و مسؤولان بیش‌تر آشکار می‌شود.

همه‌ی ملت رشید ایران، مخصوصاً آنان که سخن و
عملشان در معرض قضاوت و توجه دیگران است، باید
صفوف خود را متحد و مرصوص ساخته، با وحدت و
همکاری و با گام‌های استوار، به سوی اهداف عالی‌ی
اسلام، قدرت‌مندانه حرکت کنند و دشمنان کمین‌گرفته را
که مترصد فرصتند، مأیوس سازند.

رسانه‌های خبری بیگانه که مظهر تمایلات و
سیاست‌ها و نیت خصمانه و اغراض خبیث سردمداران
سیاست‌های جهانیند، بر روی هر کلمه و هر اشاره‌یی که
از آن، بوی اختلاف و دودستگی استشمام شود و یا بتوان
چنین وانمود کرد، شدیداً حساسیت نشان داده و با بزرگ
کردن نکته‌های ریز و مطرح ساختن استنباط‌های دروغین
از گفته‌ها و نوشته‌ها در ایران، به‌طور دایم در تلاشند که

شاید بتوانند تصویری مشوش و آلوده به اختلافات و زدوخورد داخلی از ایران اسلامی - که بحمدالله برخوردار از وحدت و یکپارچگی کم نظیری است - به مردم ایران و جهان ارایه دهند و زمینه‌ی دودستگی و نفاق را با این وسوسه‌ها به وجود آورند. این‌ها همه نشانه‌ی آن است که امروزه دشمن از همه‌ی راهها برای تضعیف جمهوری اسلامی عاجز مانده و بدخواهانه در کمین اختلافات داخلی و شکست وحدت عمومی نشسته است.

در نظر این زمامداران خائن، قومیت و وحدت عربی، فقط هنگامی باید مورد استفاده قرار گیرد که آمریکا بخواهد از آن در برابر ایران اسلامی و اسلام ناب محمدی ﷺ بهره‌برداری کند. اف بر وجدان‌های خفته و دل‌های ناپاکی که لطف و عنایت آمریکا را به قیمت از دست دادن همه چیز، هم ثروتهای خداداد طبیعی، هم شأن و کرامت انسانی و ایمان اسلامی و آبرو و اعتبار و تشخص ملت خود طلب کردند و با کفران نعمت‌های خدا، خود و ملت‌هایشان را در سراشیب انحطاط و ابتلا به غضب الهی دچار ساختند. «الم تر الی الذین بدلوا نعمت‌الله کفرا و احلوا قومهم دارالبوار جهنم یصلونها و بئس القرار.» (۴۰)

۴۱- قوی‌ترین حربه ملت ایران

دشمنانی که هنوز درصددند نسبت به انقلاب و نظام جمهوری اسلامی، نیات خصمانه و شومشان را

اعمال بکنند، چشم امید به اختلافات بسته‌اند. آن‌ها از وحدت و یک‌پارچگی شما مردم می‌ترسند؛ این را متوجه باشید. ملت ایران، به هیچ قیمت نباید وحدت و یک‌پارچگی خودش را از دست بدهد. مسؤولان باید متوجه باشند که با این یک‌پارچگی عظیم، چگونه باید رفتار کرد.

نویسندگان، گویندگان و کسانی که پشت تریبون‌ها قرار می‌گیرند - چه تریبون‌های عمومی، مثل مجلس شورای اسلامی و رادیو و تلویزیون، و چه تریبون‌های محدودتر، مثل مساجد و حسینیه‌ها - هر جا با مردم روبه‌رو هستند، باید زبان و عملشان در خدمت وحدت و یک‌پارچگی باشد. هیچ‌کس به هیچ عنوانی نباید حرکتی بکند که مردم یا عده‌یی از مردم را در مقابله‌ی با یک‌دیگر برانگیخته کند. هیچ‌بانه‌یی نباید پذیرفته باشد. اختلاف سلیقه، اختلاف خط، اختلاف مذاق، نباید موجب اختلاف و شکاف میان مردم بشود. این وحدت و یک‌پارچگی را که شما مردم، در جنگ و اول انقلاب و در حمایت از امام رضی الله عنه - به هنگام حیات و ممات ایشان - و در تمام قضایا در طول این یازده سال نشان دادید، قوی‌ترین حربه‌ی شما و مایه‌ی مأیوس کردن دشمنان شماست. (۴۱)

۴۲- بدانید که اشتباه می‌کند

هر جا هستید، اگر دیدید که گوینده‌یی، سخنرانی، روزنامه‌یی و مقاله‌نویسی، با حرف‌های خود، با گوشه و

کنایه‌های خود و با تصریحات خود، می‌خواهد مردم را نگران کند و وحدت مردم را به هم بزند، بدانید که اشتباه می‌کند و خطا می‌رود. همین قدر بدانید، کافی است؛ لازم نیست کاری انجام بدهید. بدانید کسانی که آن‌طور عمل می‌کنند، اشتباه می‌کنند و راه خطا می‌روند. (۴۲)

۴۳- مسجد ضرار

اگرچه استعمار از دیرباز، ایجاد تفرقه را جزو هدف‌های خود قرار داده بود؛ اما بعد از پیروزی انقلاب و بعد از آن که این قانون وحدت اسلامی به وجود آمد، تلاش آمریکا و دستیاران آن، برای ایجاد تفرقه بین مسلمانان شدیدتر شد و برادرکشی را بین مسلمانان به وجود آوردند. امروز در سرتاسر آفاق اسلامی، قلم‌های مزدوری که با دلارهای نفتی و پول کیسه‌ی مرتجعان هم‌پیمان آمریکا تغذیه می‌شود، هدف و وظیفه‌شان این است که بین مسلمین اختلاف بیندازند. می‌دانستند که چون انقلاب اسلامی جاذبه دارد و قانون این انقلاب، مسلمین را در همه‌ی نقاط عالم به خود جلب خواهد کرد، این خطر برای آمریکا و استکبار وجود دارد که سرمایه‌گذاری‌های آن‌ها برای ایجاد تفرقه بین مسلمین هدر برود، لذا تلاششان را زیادتیر کردند.

امروز در دنیا، برای ساختن مسجد ضرار، پول خرج می‌شود. برای ساختن دستگاه‌ها و ایجاد پایگاه‌هایی به مقصود و منظور ضربه زدن به وحدت اسلامی و ایجاد درگیری و اختلاف بین فرق اسلامی، پول خرج می‌شود.

اشخاصی مثل شیطان هستند که همان‌گونه که او به پروردگار عالم عرض کرد: «لاغوینهم اجمعین» و وجود خود را وقف اغوا و اضلال بندگان خدا کرد، این‌ها هم وجود خود را برای ایجاد اختلاف، وقف کرده‌اند. متأسفانه در همه و یا اغلب کشورهای اسلامی، کسانی با تکیه به سیاست‌های آمریکا، همین کار را می‌کنند.

ما معتقدیم که اسلام، وحدت مسلمین و اتحاد نیروهای مؤمن به خدا و موحد را یکی از فرایض قرار داده است. ما معتقدیم که یکی از بزرگترین اهداف حج خانه‌ی خدا این است که مسلمانان را به هم نزدیک کند. این‌که خدا فرموده است: «و اذن فی الناس بالحق یأتوک رجالا و علی کل ضامر یأتین من کل فج عمیق» و همه‌ی مردم مسلمان عالم را در روزهای معین و در عرصه‌های محدودی مانند عرفات و مشعر و منا و مسجدالحرام جمع می‌کند؛ چرا این‌ها این‌قدر از آشنایی مسلمین با هم می‌ترسند؟! مسأله این است که وحدت اسلامی و وحدت بی‌ش و نظر و سخن مسلمین، برای استکبار و در رأس آن، آمریکای غدار و ابزارهای او در دستگاه حاکمیت سلطه در عالم، خطرناک است. این، حقیقتی است که امام بزرگوار ما بارها آن را بیان کرد.

جمعی از برادران مسلمان، از نقاط مختلف عالم، در این‌جا جمع هستید. این دو نکته را از امام خمینی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ به یاد داشته باشید: اول، اخلاص که مایه و روح همه چیز است و دوم، هدف بزرگ وحدت اسلامی.

البته امام بزرگوار ما این بذر را پاشیده و آمریکا چه بخواهد و چه نخواهد، نهال اسلام و انقلاب اسلامی در حال رشد است. مرتجعان و وابستگان به آمریکا، چه بخواهند و چه نخواهند، این حرکت رو به ادامه و استمرار است. از ناحیه‌ی دشمنان، ضربه‌یی به این حرکت وارد نخواهد شد؛ مگر این‌که خدای ناکرده خود مؤمنین، با سوء عمل و عدم پایبندی به وظایف، به خودشان ضربه بزنند؛ والا راه، یک راه هموار و پیمودنی و هدف، بسیار روشن است و دشمن نخواهد توانست این راه را قطع کند.

(۴۳)

۴۴- اضر از گرگ بر گله‌ی گوسفند!

انقلاب اسلامی آمد و پرچمی بلند کرد که مسلمانان از هر مذهب و هر کشوری، وقتی به خود مراجعه کردند، دیدند این پرچم را دوست می‌دارند و احساس کردند این پرچم، پرچم اسلام و پرچم نبی مکرم اسلام ﷺ است. لذا بسیاری از نقشه‌های دشمنان، نقش بر آب شد. استکبار ساکت نمی‌نشیدند. دشمنان خون‌خوار اسلام و مسلمین، آرام نمی‌گیرند. تا دیدند که انقلاب و جمهوری اسلامی، در داخل و خارج از کشور، بین شیعه و سنی وحدت ایجاد کرد، این‌ها را به هم نزدیک نمود و عصبیت‌هایشان را نسبت به یک‌دیگر کم کرد، از بیرون شروع به سمپاشی کردند.

یک عده قلم‌به‌مزد و مزدور و عالم بی‌دین و ریزه‌خوار سفره‌ی سلاطین و ملک‌داران بی‌دین عالم را -

که از هر کسی خطرناک‌ترند - اجیر کرده‌اند، تا در برابر ندای وحدت انقلاب اسلامی، فریاد اختلاف و تفرقه سر دهند. واقعاً عالمی که وجدان بیدار و تقوا نداشته باشد، ضرر از هر دشمنی بر جامعه‌ی اسلامی است. در روایت دارد که چنین عالمی بر مسلمانان، ضرر از گرگ بر گله‌ی گوسفند است. شما ببینید، یک گرگ در یک گله‌ی گوسفند، چه کار می‌کند؟ این، ضررش از آن بیش‌تر است.

جمهوری اسلامی به مسلمانان عالم گفت، بیاید از دوازدهم تا هفدهم ربیع‌الاول، وحدت را آزمایش کنیم. به یک روایت - که غالباً اهل سنت این روایت را تأیید کرده‌اند و بعضی از شیعه هم آن را قبول دارند - روز دوازدهم ربیع‌الاول، روز ولادت پیامبر ﷺ است. یک روایت هم مربوط به هفدهم ربیع‌الاول است که غالباً شیعه و بعضی از اهل سنت، آن را تأیید کرده‌اند. به هر حال، بین دوازدهم تا هفدهم که ایام ولادت نبی اکرم ﷺ است، باید به وحدت جهانی اسلام توجه بیش‌تری شود؛ آن حصن و حصار مستحکمی که اگر تشکیل بشود، هیچ قدرتی نمی‌تواند به حریم کشورها و ملت‌های اسلامی دست‌درازی کند.

کسانی که شعار اتحاد و وحدت و برادری مسلمین را می‌دهند، این‌ها دشمن مسلمانان نیستند؛ دوست مسلمانانند، خیر مسلمانان را می‌خواهند و مایلند همه‌ی مسلمین عالم عزیز باشند. چه فایده‌یی دارد که در داخل

جامعه‌ی اسلامی، مسلمانان از مذاهب مختلف، روبه‌روی هم بایستند و به هم‌دیگر ضربه بزنند؛ از آن طرف هم دشمن بیاید، هر دوی این‌ها را محاصره کند، سرشان را به هم بکوبد و خودش بنشیند، تماشا و استفاده بکند؟ این، خوب است؟

اگر ما می‌گوییم که شیعه و سنی در کنار هم قرار بگیرند، یعنی شیعه، شیعه بماند؛ سنی هم سنی بماند. ما چه موقع به عالم تسنن گفته‌ایم که منظورمان از وحدت این است که شما شیعه بشوید؟! ما چنین چیزی نگفته‌ایم. هر کس خواست شیعه بشود، از طریق علمی و از راه مباحثات عالمانه شیعه بشود. آن‌ها هم آزادند که بروند کار خودشان را بکنند. ما نمی‌گوییم شما مذهب را عوض کن؛ ما می‌گوییم شیعه و سنی باید همیشه سر عقل باشند؛ هم‌چنان که بحمدالله در دوران انقلاب اسلامی، در کشور ما مشاهده شد. نگذارند دشمن از اختلافات این‌ها سوءاستفاده کند. برگزاری هفته‌ی وحدت، برای این است.

(۴۴)

۴۵- انتخاب اصلح

مواظب باشید، در حالی که ما دنیای اسلام را به وحدت دعوت می‌کنیم، دشمن نتواند در میان صفوف خود جمهوری اسلامی، اختلاف و تفرقه ایجاد کند. شرط پیروزی‌ها این است که جناح‌های مختلف در جمهوری اسلامی، احترام هم را حفظ کنند و با هم باشند. در جمهوری اسلامی، انتخاب، انتخاب اصلح است؛ نه رقابت

انتخاباتی. این دعوها و رقابت‌ها، متعلق به دمکراسی‌های غربی است که از خدا و دین، هیچ چیزی به مشامشان نرسیده است.

امروز، حفظ حیثیت و آبروی انقلاب و نظام اسلامی و حفظ وحدت، بر همه واجب است و اگر کسی تخلف و تخطی بکند، بداند که از انقلاب تخطی کرده و مطمئناً برای مردم و این جوانان پرشور و کسانی که احساس مسؤولیت می‌کنند، قابل تحمل نخواهد بود. (۴۵)

۴۶- پرجاذبه‌ترین پدیده‌های اسلامی

نام مقدس پیامبر ﷺ یکی از پرجاذبه‌ترین پدیده‌های اسلامی برای کلیه‌ی مسلمانان عالم است؛ چون مسأله، مسأله‌ی عاطفه و ایمان با هم است. لذا قوت عملکرد این یاد و این نام برای صحنه‌های مربوط به مسلمین، از بسیاری از پدیده‌های دیگر اسلامی که فقط بر ایمان متکی است و عواطف در آن نقشی ندارد، بیش‌تر است. به همین خاطر، بعضی از متفکران بزرگ عالم اسلام، در دوره‌ی قبل از ما گفته‌اند که محور وحدت مسلمین و اتحاد عملی آن‌ها، می‌تواند نام مقدس این بزرگوار و ایمان به آن حضرت و یاد آن نبی معظم باشد. این، حرف درستی است.

نکته‌ی مهم این است که وحدت باید در خدمت و در جهت حاکمیت اسلام باشد؛ والا پوچ و بی‌معنی خواهد بود. اگر علمای اسلام قبول می‌کنند که قرآن فرموده

است: «و ما ارسلنا من رسول الا لیطاع باذن الله» (۱۷۸)، پیامبر نیامد که نصیحتی بکند، حرفی بزند، مردم هم کار خودشان را بکنند و به او هم احترامی بگذارند؛ آمد تا مورد اطاعت قرار بگیرد، جامعه و زندگی را هدایت کند، نظام را تشکیل بدهد و انسان‌ها را به سمت اهداف زندگی درست پیش ببرد. اگر علمای اسلام قبول دارند که قرآن کریم می‌فرماید: «لقد ارسلنا رسلنا بالبینات و انزلنا معهم الكتاب و المیزان ليقوم الناس بالقسط» (۱۷۹)، اقامه‌ی قسط و عدل و رفع ظلم و ایجاد زندگی صحیح برای بشر، هدف ادیان است، پس باید حرکت به سمت حاکمیت اسلام باشد و حاکمیت اسلام در کشورها و جوامع اسلامی، امری ممکن است.

اگر در جوامع و کشورهای اسلامی، علما و روشن‌فکران و متفکران و بزرگان و پیشگامان وحدت، جهت حرکتشان به سمت حاکمیت اسلام باشد، این حرکت، حرکت موفق‌ی است؛ والا اگر این‌طور نباشد و در مقابل حاکمیت طواغیت و کفار و حکومت‌های سرسپرده و بی‌عرضه، تابع و تسلیم باشند، معلوم است که وحدت تضمینی نخواهد داشت. شما از این طرف، شعار وحدت بدهید، جوش بزنید، غصه بخورید؛ از آن طرف، پول‌های به ناحق بذل و خرج شده و یک عده آدم سست‌عنصر قلم‌به‌مزد نوک‌رصف هم پیدا می‌شوند و اندوخته‌های شما را به باد خواهند داد و رشته‌ها را پنبه خواهند کرد. (۴۶)

۴۷- صف واحد ملت

شرط اساسی، وحدت و یک‌پارچگی ملی است و اگر نباشد، همه‌ی آن‌چه هست، بیهوده خواهد بود. پس، مرز میان پیروزی همه‌جانبه‌ی ملت ما، یا خدای نکرده ناکامی و هدر رفتن همه‌ی زحمات گذشته، یک چیز بیش نیست و آن، وحدت کلمه‌ی میان مردم است. دشمن به همین دلیل است که برای شکستن وحدت ملت، سرمایه‌گذاری مادی و معنوی هنگفتی کرده و می‌کند.

گروه‌ها و جناح‌ها و اشخاص و دستگاه‌ها، در هر نقطه که تلاش خود را مضر به وحدت ملت دیدند، باید آن را متوقف سازند. در تمام حوادث بزرگ تاریخ بیداری و مبارزات ملت، هر جا شکست و نامرادی پیش آمده، بر اثر شکسته شدن صف واحد ملت بوده است. ما امروز حق نداریم تجربه‌های گذشته را تکرار کنیم و هیچ عذر و بهانه‌یی برای صدور گفتار و عملی که ناقض وحدت است، پذیرفته نیست.

ملت ما بحمدالله در تمام دوران پس از انقلاب و در تمام حوادث مهم، وحدت کلمه‌ی خود را پشت سر امام عظیم‌الشأن راحل، با استحکام حفظ کرد و تعارض‌های گروهی و جناحی را به چیزی نگرفت و امروز هم بحمدالله به همین گونه است. لیکن صاحبان بیان و قلم و تریبون باید توجه کنند که تعارض‌ها و مناقشات گروهی، نخستین ضررش آن است که آنان را از توجه به مسائل مهم جهان و منطقه غافل ساخته و قهراً وظایف آنان در

قبال ملت را از یادشان خواهد برد و ضرر بزرگ‌تر آن که راه این‌گونه افراد را از ملت جدا خواهد ساخت. (۴۷)

۴۸- تنازل لازمه وحدت سیاسی

وقتی نگرش‌های متفاوتی وجود دارد، اگر ما وحدت را به عنوان یک اصل، جزو عالی‌ترین اصول خودمان دانستیم و از ضرورت‌های بالا انگاشتیم، طبیعی است که هر طرفی باید مقداری تنازل بکند. بدون تنازل، امکان ندارد که این مقصود حاصل بشود. هیچ‌کس نباید توقع داشته باشد که اگر کسی طرف مقابل اوست، بکلی از فکر و عقیده و سلیقه و خواست و - اگر خدای نکرده هوایی هست - هوای خود، صرف‌نظر بکند و دربست تسلیم بشود. این، نشدنی است. اگر ما بخواهیم التیام و جمع ایجاد کنیم و از تفرق و ضررهای تفرق پرهیز نماییم، در مواردی احتیاج به تنازل است. این، یک وظیفه است. (۴۸)

۴۹- رسالتشان ایجاد تفرقه است

شما نگاه کنید، در کجای جهان اسلام است که دست‌های خائن درصدد ایجاد تفرقه و اختلاف نباشد؟ و در کجاست که مغزهای پلید طراحان استکباری، ساده‌دلان و ضعیفانی را پیدا نکرده باشند که در خدمت هدف‌هایشان قرار بگیرند؟ هدف نزدیک و گام بزرگ ما، عبارت از ایجاد وحدت بین طوایف و مذاهب اسلامی و

گروه‌های مسلمان است. عده‌یی برای ضربه‌زدن به حرکت عزت‌آفرین اسلامی، رسالتشان ایجاد تفرقه است؛ آن‌ها را شناسایی کنید و هوش‌مندان با آن‌ها مقابله نمایید. اگر مسلمانان هوشیار باشند و خود را به عزت اسلام، عزیز بشمارند و به قوت اسلام، قوی بپندارند، بی‌گمان این حرکت خواهد توانست به اهداف خود برسد.

(۴۹)

۵۰- رمز حج

خداوند حکیم عزیز را حمد و سپاس که بر بندگان منت نهاد و حج را رمز وحدت و عظمت مسلمین و هماهنگی و پیوند میان آنان قرار داد و باطل‌السحر بسیاری از ابتلائاتی که افراد و جوامع مسلمین بر اثر جدامانگی از اصل و ریشه‌ی خود به آن دچار می‌شوند؛ مانند: بیگانه‌گرایی و خودفراموشی و ترفندپذیری و غفلت از خدا و اسارت در دست اهل دنیا و بدبینی به برادران و شنودن سخن دشمن درباره‌ی آنان و عدم حساسیت به سرنوشت امت اسلامی، بلکه نشناختن کلیتی به نام امت اسلامی، و بی‌خبری از حوادث دیگر بلاد اسلامی و ناهشیاری در برابر نقشه‌های دشمنان دوباره‌ی اسلام و مسلمین، و بسی بیماری‌های مهلک دیگر که در طول تاریخ اسلام بر اثر تسلط ناهالان و از خدا بی‌خبران بر زندگی سیاسی و سرنوشت مسلمین، همواره مسلمانان را تهدید کرده و در قرن‌های اخیر، با حضور قدرت‌های استعماری بیگانه در منطقه یا دست‌نشانندگان فاسد و

دنیاپرستان، شکلی بحرانی و ویران‌گر به خود گرفته است.

حج مظهر وحدت و اتحاد مسلمانان است. این‌که خداوند متعال همه‌ی مسلمانان و هر که از ایشان را که بتواند، به نقطه‌یی خاص و در زمانی خاص فرا می‌خواند و در اعمال و حرکاتی که مظهر هم‌زیستی و نظم و هماهنگی است، آنان را روزها و شب‌هایی در کنار یک‌دیگر مجتمع می‌سازد، نخستین اثر نمایانش، تزریق احساس وحدت و جماعت در یکایک آنان و نشان دادن شکوه و شوکت اجتماع مسلمین به آنان و سیراب کردن ذهن هر یک تن آنان از احساس عظمت است. با احساس این عظمت است که مسلمان اگر تنها در شکاف کوهی هم زندگی کند، خود را تنها حس نمی‌کند. با احساس این حقیقت است که مسلمین در هریک از کشورهای اسلامی، شجاعت برخورد با اردوگاه ضدیت با اسلام، یعنی همین سلطه‌ی سیاسی، اقتصادی دنیای سرمایه‌سالاری و عوامل و ایادی آن و نیرنگ و فتنه‌گری آن را می‌یابند و افسون تحقیر - که اولین سلاح استعمارگران غربی در برابر ملل مورد تهاجمشان بوده و هست - در آنان نمی‌گیرد. با احساس این عظمت است که دولت‌های مسلمان با تکیه به مردم خود، از تکیه به قدرت‌های بیگانه خود را بی‌نیاز حس می‌کنند و این فاصله‌ی مصیبت‌بار میان ملت‌های مسلمان با دستگاه‌های حاکم بر آنان پدید نمی‌آید. با احساس این وحدت و جماعت است که نیرنگ استعماری دیروز و

امروز - یعنی احیای احساسات افراط آمیز ملی‌گرایی - این فاصله‌ی وسیع و عمیق میان ملت‌های مسلمان را پدید نمی‌آورد و قومیت عربی و فارسی و ترکی و آفریقایی و آسیایی، به‌جای آن‌که رقیب و معارض هویت واحده‌ی اسلامی آن‌ها باشد، بخشی از آن و حاکی از سعه‌ی وجودی آن می‌گردد؛ و به‌جای آن‌که هر قومیتی، وسیله و بهانه‌ی نفی و تحقیر قومیت‌های دیگر شود، وسیله‌ی برای نقل و انتقال خصوصیات مثبت تاریخی و نژادی و جغرافیایی هر قوم به سایر اقوام اسلامی می‌گردد.

حج با مشاهد و مناسک و شعایر خود، باید این روح وحدت و ملائمت و جماعت و عظمت را در مسلمانان همه‌ی اقطار عالم زنده کند و از شعوب و قبایل مختلفه، امت واحده پدید آورد و آن امت واحده را به وادی امن عبودیت مطلق خداوند هدایت نماید و مقدمات تحقق گفته‌ی خدای بزرگ را که: «ان هذه امتکم امة واحدة و انا ربکم فاعبدون» فراهم آورد.

حج ابراهیمی و محمدی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بی‌گمان یکی از بزرگ‌ترین مقدمات و ارکان این دو هدف بزرگ است. بدین جهت در این عرصه‌ی عظیم، در همان حال که ذکر خدا: «فاذکروا الله کذکرکم ابائکم او اشد ذکرا» (۷۱) و اعلام براءت از مشرکان: «و اذان من الله و رسوله الی الناس یوم الحج الاکبر ان الله برئ من المشرکین و رسوله» (۷۲)

رکن حج محسوب می‌شود، حساسیت در برابر هر حرکتی که میان برادران - یعنی اجزای این امت واحده - جدایی و دشمنی بیافریند، نیز در حد اعلاست؛ تا آن‌جا که حتی بگومگویی دو برادر مسلمان نیز که در زندگی عادی چندان مهم نمی‌نماید، در حج ممنوع و حرام است؛ «فلا رفت و لافسوق و لاجدال فی الحج» (۷۳). آری، همان صحنه که در آن برائت از مشرکان - یعنی دشمنان بنیانی امت واحده‌ی توحیدی - لازم می‌شود، جدال با برادران مسلمان - یعنی اجزای بنیانی امت واحده‌ی توحیدی - ممنوع و حرام می‌گردد، و بدین‌گونه پیام وحدت و جماعت در حج، صراحت بیش‌تری می‌یابد. (۵۰)

۵۱- به ما سنی‌ها ربطی ندارد!

هفته‌ی وحدت، وحدت میان امت اسلام است. دشمن می‌خواهد میان فرقه‌های اسلامی نزاع باشد؛ بخصوص بعد از پیروزی انقلاب اسلامی دشمن خواسته است بین ایران انقلابی و اسلامی و بقیه‌ی ملت‌ها جدایی بیندازد. از خدا می‌خواهند که در دنیای اسلام گفته شود: «این‌ها شیعه هستند و انقلابشان انقلاب شیعی است و به ما سنی‌ها ربطی ندارد!» ملت ایران از اول انقلاب گفته است بله، ما شیعه و موالیان اهل بیت علیهم‌السلام پیامبریم؛ اما این انقلاب، یک انقلاب اسلامی بر اساس قرآن، بر اساس توحید، بر اساس اسلام خالص و ناب، بر اساس

وحدت و برادری بین همه‌ی مسلمین است. این را از اول ملت ما گفتند و امام ما نیز این را فریاد کشید و بیان کرد. نگذارید این وحدت خدشه‌دار بشود. سایر ملت‌های مسلمان در کشورهای دیگر نگذارند که نویسندگان و قلم به دست‌های مزدور، علیه ملت ایران و انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی مطلب بنویسند و تهمت و افتراء پخش کنند؛ آن‌ها دارند این کار را می‌کنند. نویسندگان خود ما هوشیاری بخرج دهند و نگذارند دشمن بهانه به دست بیاورد، تا این شکاف وسیع بشود. صدا و سیما، رسانه‌ها، روزنامه‌ها، کتاب‌نویس‌ها، همه و همه مواظب باشند بهانه‌یی به دست دشمن ندهند، تا اختلاف بین مسلمین ایجاد کند. ما گفتیم که برادران مسلمان در هر جا هستند و مذهبشان هرچه هست، باشند؛ اما همه برادر باشند و در راه اسلام و توحید و قرآن، با استکبار - که ضد اسلام و ضد توحید و ضد قرآن است - مبارزه کنند. (۵۱)

۵۲- نخستین آماج دشمن

مسلمانان باید آگاه باشند و بدانند؛ فریب دشمن و تبلیغات ترفندآمیز او را نخورند. وحدت و هم‌دلی ما، نخستین آماج آن‌هاست. باید اجازه نداد که بهانه‌های فرقه‌یی و مذهبی و طایفه‌یی، بهانه‌های اختلاف شود. باید اجازه نداد که فشارهای توأم با وعده از سوی استکبار، اراده‌ها را ضعیف کند. باید اجازه نداد که بی‌خبران از اسلام و دشمنان خصلتی آن، درباره‌ی حلال

و حرام خدا و تفسیر آیات خدا، به لاطائلات پردازند و اسلام را به میل خود و در خلاف جهت پیام و رسالت اسلام و قرآن، تحریف و معنی کنند. اگر این کارها بشود - که البته نیز خواهد شد - اسلام پرچم نجات بشر را در بخش عظیمی از جهان خواهد گسترانید. (۵۲)

۵۳- علاج دردهای ملت

علاج دردهای ملت، در بلند مدت و کوتاه مدت، وحدت و یکپارچگی است. (۵۳)

۵۴- حادثه‌ی عجیبی در دنیا اتفاق می‌افتد!

امروز، کشورهای از لحاظ مادی متری دنیا، هنوز گرفتاری سیاه و سفید دارند. سیاه‌پوست حدودی دارد؛ سفید پوست حدودی دارد. هنوز جنگ نژادی است؛ جنگ خون است؛ جنگ قومیت‌هاست. و چقدر انسان‌ها، که به خاطر جنگ میان قومیت‌ها و ملیت‌های ساختگی از بین می‌روند؛ کشته می‌شوند؛ حقوقشان ضایع می‌شود و بی‌خانمان می‌شوند! پس، امروز هم بشر محتاج ندای وحدت و توحید و عدل است؛ که پرچم‌دار آن، اسلام و مسلمین هستند. چه کسی با این مخالف است؟ قدرت‌مندانی که از تفرقه استفاده می‌کنند؛ از شرک استفاده می‌کنند؛ از نبودن عدل استفاده می‌کنند و بنای زندگی و فلسفه‌ی حیاتشان، بر تبعیض است. امروز قدرت‌مندان بزرگ مادی عالم، یعنی همان کسانی که در

کشورهای خودشان داد دموکراسی زده‌اند و ادعای دموکراسی و یکسانی حقوق افراد جامعه را مطرح کرده‌اند و با استبداد حکومت‌ها - البته در ادعا و در لفظ - مخالفند، همان‌ها، در سطح عالم، دموکراسی را از بین برده‌اند. ترجیح ملتی بر ملتی؛ ترجیح منطقه‌ای بر منطقه‌ای؛ ترجیح خونی بر خونی! استبداد را بر دنیا حاکم کردند، تا به گونه‌ای که بخواهند، دنیا را اداره کنند. این، وضع بشریت امروز است. و می‌بینیم که امروز بشریت محتاج همین فریادی است که پیغمبر اسلام مبنی بر توحید و عدل میان انسان‌ها بلند کرد. ما ملت ایران، این هفته را «هفته‌ی وحدت» قرار دادیم و امام بزرگوار ما مَائِتُهُ که همیشه منادی وحدت بین مسلمین بودند، در این هفته، ندای وحدت را به گوش همه‌ی مسلمانان عالم، بلکه همه‌ی حق‌طلبان عالم رساندند.

«هفته‌ی وحدت»، اسم مناسبی است. بحمدالله وحدت بین آحاد ملت ایران، بین قشرهای مردم، در هر راه و رسم و حدی که هستند و به هر کاری که مشغولند، وجود دارد. آحاد ملت ما، علی‌رغم توطئه‌ها و بذر نفاق‌افکنی‌ها، با هم متحدند و در یک جهت حرکت می‌کنند: در جهت اسلام؛ در جهت قرآن؛ در جهت حاکمیت دین؛ بدون فرقی بین شیعه و سنی و قومیت‌های مختلف (فارس و عرب و ترک و ترکمن و بلوچ و کرد و غیر این‌ها)؛ یک ملت یک‌پارچه. واقعاً ملت ایران، به برکت اسلام، یک نمونه است. بین ملت‌های

مسلمان، یک الگوی موفق است. خداوند از شما ملت ایران، به خاطر صادقانه پاسخ گفتن به دعوت دین و ندای امام بزرگوارتان راضی باشد. این را باید حفظ کنید. همین وحدت با ارزشی که به برکت آن، شما توانسته‌اید این همه پیروزی را به دست بیاورید، دشمن‌هایی در کمین دارد. باید هوشیار باشید و نگذارید اختلافات به وجود آید. در آن‌جایی که بهانه‌ی اختلاف هست و دشمن می‌تواند آن‌جا مستمسکی برای اختلاف درست کند، بیش‌تر مواظب باشید. در مسأله‌ی مذهب و اختلافات مذهبی، که قرنهای متمادی دشمنان از آن سوءاستفاده کردند، بیش‌تر باید مواظب باشند. هم شیعه باید مواظب باشد، هم سنی.

این احساس، مردم ما را به حرکت وا می‌دارد؛ مردم ما را به اهتمام به امور آن‌ها وامی‌دارد. اگر لازم است به خیابان‌ها بیایند، با گروههای میلیونی به خیابان‌ها می‌ریزند. اگر لازم است کمک کنند و پول بدهند. به حساب‌های مربوط پول می‌ریزند و کمک می‌کنند. اگر چیز دیگری هم در راه حمایت از برادران مسلمان لازم باشد، باز هم ملت ما سینه را سپر می‌کند و آماده، می‌ایستد. این، یک نمونه از ملتی است که اعتقاد به وحدت اسلامی، به برادری اسلامی و به خویشاوندی اسلامی دارد. حال اگر همه‌ی ملت‌های مسلمان با هم چنین باشند، ببینید چه چیزی در دنیا پیش می‌آید! این، وحدت اسلامی است. وحدت بالاتر، بعد از وحدت میان آحاد یک کشور و یک ملت: وحدت امت اسلامی است.

اگر سران کشورها، در همه‌ی کشورهای اسلامی به ملت‌ها برای ابراز احساساتشان نسبت به مسائل بین‌المللی اسلامی میدان و راه بدهند و آن‌ها را هدایت کنند، و آن‌ها همان وضعی را پیدا کنند که ملت ایران دارد، ببینید چه حادثه‌ای در دنیا اتفاق می‌افتد! فکر می‌کنید اگر چنین وحدت و همدلی و همدستی‌ای بین ملت‌های مسلمان باشد، دیگر دشمن جرأت می‌کند یک ملت مسلمان را مثل همین ملت بیچاره و مظلوم بوسنی هرزگوین، آن‌گونه در حلقه‌ی محاصره قرار دهد؟! آیا دیگر مجامع بین‌المللی جرأت می‌کنند مسأله را با حرف و زبان، از سر، باز کنند؟ واقعا حادثه‌ی عجیبی در دنیا اتفاق می‌افتد! این همه ادعای طرفداری از حقوق انسان می‌کنند؛ اما وقتی نوبت به یک عده مردم مسلمان می‌رسد، همه از یاد می‌رود! این چه عنادی است که دشمنان و قدرت‌های جهانی با اسلام دارند؟! این چه جنگ صلیبی‌ای است که امروز علیه اسلام و مسلمین به راه انداخته‌اند، که انسان در همه جا نشانه‌های آن را مشاهده می‌کند؟! این چه مظلومیتی است که مسلمانان در همه‌ی نقاط عالم - هر جایی که دشمنان بتوانند نسبت به آن‌ها اعمال کنند - مشاهده می‌شود؟! این، ناشی از چیست؟ ناشی از این است که بین مسلمانان تفرق است؛ بین امت اسلامی تفرقه است؛ بین دولت‌های مسلمان تفرقه است و این تفرقه، کار دشمن است. ما کشورهای اسلامی، با هم اصطکاک منافع نداریم. یک مجموعه‌ی اسلامی، یک بلوک اسلامی، برای همه خوب

است، نه برای یک جمع خاص. کشورهای بزرگ اسلامی هم از یک مجموعه‌ی اسلامی سود می‌برند؛ کشورهای ضعیف و کوچک و فقیر هم سود می‌برند. این، به نفع همه است. به نفع همه‌ی اطراف قضیه است. پس به ضرر کیست؟ چه کسی از اجتماع مسلمین متضرر است؟ آن قدرتهایی که می‌خواهند اغراض فاسد خودشان را روی ملت‌های مسلمان اعمال کنند؛ یعنی قدرت‌های بزرگ، آمریکا، سیاست‌های استعماری. ما از اول انقلاب تا امروز، کشورهای مسلمان را به وحدت دعوت کردیم؛ کشورهای منطقه‌ی اسلامی و مجموعه‌های کوچک‌تر را به وحدت دعوت کردیم. ما نگفتیم بیاید وحدت کنیم تا ما از این وحدت استفاده کنیم. ما اگر همواره سعی کرده‌ایم برادری و رفاقت‌مان را با دولت‌های اسلامی حفظ کنیم، نه برای این است که دولت یا ملت ایران، احتیاج ویژه‌ای به این همراهی دارد؛ نه. برای این است که همه‌ی دنیای اسلام از این رابطه سود ببرد.

ما توصیه‌مان به دولت‌های خلیج فارس و همسایه‌ها این است که دشمن را ببینند؛ دشمن را بشناسند؛ کید دشمن را بشناسند؛ دست دشمن را بشناسند و بدانند کیست که می‌خواهد در این منطقه اختلاف بیندازد؟ این اختلاف، بیش‌تر به ضرر خود آن‌هاست. دیدید نتیجه‌ی کمک به عراق چه شد؟ نتیجه‌ی حضور قدرتمندانه‌ی آمریکا و انگلیس و دیگران را در این منطقه دیدید؟ چقدر منطقه و دولت‌های جنوب خلیج فارس تحقیر شدند و هنوز هم می‌شوند! ملت‌ها چقدر تحقیر شدند! علاج

همه‌ی این‌ها، اتحاد کلمه است. والا دولت ایران که از چیزی نمی‌ترسد. ملت ایران هم از چیزی نمی‌ترسد. ما در انقلاب متولد شدیم، با انقلاب پیش رفتیم و در مقابل دشمنیها رشد کردیم. بیش‌تر از آنچه که دنیا تا امروز با ما دشمنی کرده است، ممکن نیست با کسی دشمنی کرد. با کدام ملت این‌قدر دشمنی کرده‌اند؟ با این وجود، ملت ایران مانده است؛ انقلاب مانده است؛ جمهوری اسلامی مانده است و همیشه به فضل الهی خواهد ماند. این، آن پیام وحدت اسلامی است که برای همه، مایه‌ی عزت، مایه‌ی کرامت و مایه‌ی آرامش است. این، آن آرزوی ماست. (۵۴)

۵۵- دست پنهان شیطان بزرگ

مطلب دیگر در باب اتحاد و یگانگی مسلمین است که مضمون برجسته‌ی دیگری از مناسک حج است. از آغاز ورود استعمار اروپایی به کشورهای اسلامی، یکی از سیاست‌های قطعی استعمارگران، ایجاد تفرقه میان مسلمین بوده است. گاه با حربی اختلافات فرقه‌یی و گاه با ابزار ملی‌گرایی و قوم‌گرایی و گاه با غیر این‌ها. متأسفانه با وجود فریاد مصلحان و منادیان وحدت، این حربی دشمن، هنوز تا حدودی بر پیکر امت اسلامی، ضربه‌ها و جراحتهایی وارد می‌سازد. دامن زدن به اختلافات شیعه و سنی، عرب و عجم، آسیایی و آفریقایی، و عمده کردن ناسیونالیسم‌های عربی، تورانی و فارسی، اگر چه به وسیله‌ی بیگانگان آغاز شده است اما متأسفانه،

امروز به وسیله‌ی خودی‌هایی که بر اثر کج فهمی و یا نوکری اجانب، آب به آسیاب دشمن می‌ریزند، ادامه می‌یابد. کار این انحراف گاه، به آن‌جا می‌رسد که برخی از دولت‌های مسلمان، با صرف پول تلاش می‌کنند، میان مذاهب اسلامی یا ملت‌ها و اقوام اسلامی تفرقه ایجاد کنند، و یا بعضی از عالم نمایان صریحا فتوا به کفر بعضی از فرق اسلامی، که سوابق درخشانشان در تاریخ اسلام واضح است می‌دهند. ملت‌های مسلمان شایسته است انگیزه‌های خبیث این کارها را شناخته، دست پنهان شیطان بزرگ و ایادی و اذنباش را در پشت سر آن ببینند، و خیانتکاران را افشاء کنند. (۵۵)

۵۶- فلسطین این طور نمی‌شد!

عزیزان من! مسلمانان دنیا، زیر نام نبی اکرم ﷺ، راحت‌تر و سهولتر از همه‌چیز، می‌توانند متحد شوند. این، خصوصیت آن بزرگوار است. من بارها عرض کرده‌ام: «آن بزرگوار، مجمع و ملتقای عواطف مسلمانان است. مسلمان، به پیغمبر خود عشق می‌ورزد.» خدایا! تو شاهدی که دل‌های ما مالا مال از محبت پیغمبر ﷺ است. از این محبت، باید استفاده کرد. این محبت، راهگشاست. امروز مسلمانان به اخوت و برادری احتیاج دارند. امروز شعار «انما المؤمنون اخوة فاصلحوا بین اخویکم» از همیشه جدی‌تر است. امروز این ضعف و ذلتی که مسلمانان کشورهای در دنیا دچار آن شده‌اند،

ناشی از همین تفرق و اختلاف است. اگر مسلمانان متحد بودند، فلسطین این طور نمی شد. بوسنی آن طور نمی شد. کشمیر آن طور نمی شد. تاجیکستان این طور نمی شد. مسلمانان اروپا، آن طور در محنت زندگی نمی کردند. مسلمانان در آمریکا، آن طور مورد زورگویی قرار نمی گرفتند. علت این است که ما با هم اختلاف داریم.

منادی وحدت، جمهوری اسلامی بود؛ همه‌ی قدرت‌های استکباری ریختند سر جمهوری اسلامی! البته جمهوری اسلامی، یک تنه از پس همه‌ی آن‌ها برآمد. چرا؟ چون منادی وحدت بود و آن‌ها با وحدت دشمنند. وحدت مسلمین، به ضرر آن‌هاست؛ لذا سعی می‌کنند وحدت را بشکنند. من عرض می‌کنم: علمای شیعه و سنی، در هر جای دنیا که هستند، و از جمله در کشور عزیز ما، باید مواظب باشند. این وحدت در ایران، گران به دست آمده است. این ندای وحدت در دنیا، گران جا افتاده است. این را آسان نشکنید! هر که بشکند خیانت کرده است؛ هر که می‌خواهد باشد. فرقی نمی‌کند سنی باشد یا شیعه باشد.

این که امام بزرگوار توانست اسلام را عزیز کند، به برکت ایجاد احساس وحدت در بین مسلمین بود. مسلمان در اقصی نقاط عالم، به نام امام حرکت می‌کرد. فکر نمی‌کرد که «مذهب من چیست؟» «من سنی‌ام، او شیعه است.» «او سنی است، من شیعه‌ام.» این حالت برای دشمن، حالت مضری است. دشمن می‌خواهد این را بشکند. حال اگر دوست این را بشکند چه؟ اگر به‌جای

قدرت‌های استکباری، خود من و شما، با حرف‌زدنمان، با نوشتنمان، با گفتنمان، این وحدت را بشکنیم، شیعه را از سنی، سنی را از شیعه جدا کنیم، چه می‌شود؟ بعد که این‌ها از هم جدا شدند، نوبت می‌رسد به فرقه‌های سنی: این فرقه را از آن فرقه، اصحاب این اصول را از اصحاب آن اصول، اصحاب این فروع را از اصحاب آن فروع. بعد نوبت می‌رسد به شیعه: این فرقه را از آن فرقه، این دسته را از آن دسته! مگر بر کسی ابقا می‌کنند چرا ما باید به خواست دشمن حرکت کنیم؟ این که امام این قدر روی مسأله‌ی «وحدت» تکیه می‌کردند، برای این است که این، یک مسأله‌ی احساساتی نیست. این یک مسأله‌ی عقلانی است. هر کس به مقدسات آن فرقه‌ی دیگر اهانت کند، اگر با خشونت و اهانت با فرقه‌ی دیگر برخورد کند، به هر اندازه که برد کار او باشد، به این وحدت ضربه زده است؛ هر که می‌خواهد باشد. (۵۶)

۵۷- این، بهترین کار است!

بدیهی است تجمعی با این کیفیت (مراسم حج)، به خاطر آن است که آحاد مردم مسلمان، خود را در کنار یک‌دیگر بیابند. یعنی احساس وحدت و جماعت کنند و در بعدی وسیع‌تر، احساس عظمت ناشی از اجتماع ملت‌ها و شعوب، بر همه حاکم گردد. اگر این احساس مورد توجه نبود، لزومی نداشت که ایام معلومات و معدودات در حج مقرر شود.

خدای متعال، از همه‌ی ملل مسلمان، جماعتی را دعوت می‌کند و به آن‌ها می‌گوید: بیایید در این ایام معلوم، دور هم و با هم باشید. «ثم افیضوا من حیث افاض الناس» همه با هم حرکت کنید. همه با هم افاضه کنید، و همه با هم به طواف بپردازید. این اجتماع همگانی برای چیست؟ مسلمان نقاط مختلف دنیا، در یک نقطه گرد هم بیایند که چه کنند؟ دور هم جمع شوند و در سکوت، به صورت هم‌دیگر نگاه کنند و بعد از چند روز هم به اوطان خود برگردند؟! چرا دور هم جمع می‌شوند؟ جمع شوند تا اختلافات خود را با هم مطرح کنند؟ این جمع شدن به چه معنی است؟ جواب این است که جمع شدن افرادی از همه‌ی ملت‌ها در یک نقطه، آن هم یک نقطه‌ی مقدس، فقط می‌تواند یک فایده و یک معنا داشته باشد. آن فایده و معنا این است که دور هم جمع شوند تا درباره‌ی سرنوشت امت اسلامی تصمیم‌گیری کنند و در این مجمع، به حیث امت، یک قدم خوب برداشته شود و کاری سازنده و مثبت صورت گیرد. این کار سازنده و مثبت، به چه کیفیتی می‌تواند باشد؟ به این کیفیت که یک وقت است ملت‌های اسلامی آن قدر پیشرفته‌اند - امیدواریم آن روز برسد - که وقتی در حج جمع شدند، در خلال این کنگره‌ی عظیم مردمی، از برگزیدگان ملت‌ها، مجلس مفصل چند هزار نفره‌ای تشکیل گردد و این مجلس مصوباتی داشته باشد و آن مصوبات در همان کنگره‌ی عظیم به تصویب آحاد حجاج آمده از کشورها

برسد و بعد برای اجرا به دولت‌ها و ملت‌ها ابلاغ گردد. این، بهترین کار است؛ که، متأسفانه امروز عملی نیست. زیرا ملت‌ها هنوز در این زمینه، آن قدر پیش نرفته‌اند؛ بخصوص که دولت‌ها هم به آن‌ها کمکی نمی‌کنند. اما تا وقتی که چنان تصمیم‌گیری عملی در موسم حج امکان ندارد، کار واجب در آن‌جا چیست؟ این است که ملت‌ها به هر نحو که بتوانند نسبت به مصالح دنیای اسلام دل‌بستگی نشان دهند و ضمن تأکید بر وحدت بین خود، به اظهار برائت از دشمنان دنیای اسلام بپردازند. این کمترین کاری است که می‌شود در حجتی که اسلام معین کرده است، انجام داد و از آن متوقع بود.

برائت را ما از بیرون نیاورده‌ایم وارد حج کنیم. جزو حج، روح حج و معنای واقعی اجتماع عظیم حج است. بعضی اشخاص دوست می‌دارند که در مطبوعات و در اظهارات و نیش‌زدن‌های خود در اطراف دنیا، مرتب بگویند: «شما حج را سیاسی کرده‌اید.» «حج را سیاسی کرده‌اید» یعنی چه؟! اگر منظور این است که ما یک مفهوم سیاسی را در حج داخل کرده‌ایم، باید گفت: حج، هیچ‌گاه عاری از مفهوم سیاسی نبوده است. اگر کسی مفهوم سیاسی را در حج نبیند، باید دعا کرد که خدا او را شفا دهد تا بتواند ببیند! کسی که با اسلام و آیات حج در قرآن آشناست و هم از این طریق به اهمیت وحدت پی برده است، چطور ممکن است نفهمد این اجتماع عظیم، برای مقاصد و مفاهیم عالی سیاسی و الهی - سیاسی است که مربوط به همه‌ی مسلمین و برای وحدت و برای

حل مشکلات دنیای اسلام و برای اجتماع دل‌ها و نزدیک شدن آن‌ها به یک‌دیگر است؟! مسائل دنیای اسلام مسائل مهمی است. این مسائل کجا باید مطرح شود؟ مسلمین جز در مراسم حج، در کجا می‌توانند صدای واحد خود را در اعتراض به این همه نامردمی که در سرتاسر دنیا نسبت به آن‌ها صورت می‌گیرد، به گوش دنیا و سیاست‌های خائن برسانند؟

وحدت را حفظ کنید. دشمن، بسیار خواستار آن است که منادی وحدت را در خانه‌ی خودش دچار اختلاف و تفرق کند. همه این را همیشه به یاد داشته باشند. گروه‌های مختلف، مذاهب مختلف، شهرهای مختلف و آدم‌های مختلف این را بدانند. دشمنان اسلام و جمهوری اسلامی، خیلی دوست می‌دارند بگویند «این هم جمهوری اسلامی که همه‌اش دم از وحدت می‌زد! ببینید! در خانه‌ی خودش دچار اختلاف و تفرقه است!» دلشان می‌خواهد چنین وضعی را پیش بیاورند. به فضل پروردگار، تا امروز نتوانسته‌اند و به هدایت و کمک الهی و بیداری و هوشیاری شما ملت عزیز، بعد از این هم نخواهند توانست. (۵۷)

۵۸- اگر امت اسلامی یک پارچه بود،

هیچ یک از این قضایا پیش نمی‌آمد!

امروز وظیفه‌ی این امت بزرگ، در مقابل پیامبر، نجات دهنده، پیشوا، معلم، امانت الهی در میان خود و

محبوب‌ترین چهره در میان امت؛ یعنی وجود مقدس نبی اکرم ﷺ این است که عزت و شوکت امت اسلامی را با حفظ وحدت پاس بدارد. این وظیفه‌ی امروز امت است. امت از پیامبر خود عیدی می‌خواهد؛ اما امت، در مقابل پیامبر موظف است وظیفه‌ی عیدی خود را هم انجام دهد. عیدی امت این است که حفظ وحدت کند و آبروی پیغمبر را محفوظ بدارد. امروز همه‌ی تلاش دشمنان اسلام و امت اسلامی این است که این امت را به جان یک‌دیگر بیندازند و آن‌ها را با هم‌دیگر دشمن کنند. این تلاش، مخصوص امروز نیست و از گذشته نیز همین‌طور بوده است. اما امروز، این مأموریت خیانت‌آمیز و رذالت‌آلود از طرف دشمنان، با سازماندهی و تدبیر و همه‌جانبه انجام می‌گیرد. علت هم این است که احساس می‌کنند روحیه و شوق اسلامی، در میان مسلمانان رو به فزونی است و اسلام، دلها را زنده کرده است.

استکبار، در انقلاب عظیم اسلامی ملت ما، از اسلام سیلی خورده است. لذا است که مستکبرین می‌خواهند امت را با یک‌دیگر دشمن کنند. من به ملت عزیز خودمان و به دیگر ملت‌های مسلمان در همه جای عالم و در همه‌ی اقطاری که مسلمانی در آن‌جاها زندگی می‌کند و کلا به همه‌ی مسلمین عرض می‌کنم: بیایید به این توصیه‌ی الهی گوش فرا دهید که قرآن فریاد می‌زند: «و اعتصموا بحبل الله جميعا و لا تفرقوا.» آمریکا می‌خواهد امت اسلامی با هم دشمن باشند. شما بیایید با ایجاد وحدت،

بینی مستکبر تفرقه طلب را به خاک بمالید و نگذارید دشمن خشنود شود. دشمنان دنیای اسلام می خواهند هدف های خودشان را در این برهه از زمان به دست مسلمانان انجام دهند. آن ها می خواهند کاری کنند که مدعی فلسطینی ها و ملت فلسطین، نه مزدوران آمریکایی صهیونیست در منطقه و دولت جعلی دروغین اسرائیل، بلکه دولت های اسلامی باشند! نگذارید. نگذارید که ملت فلسطین و ملت های مسلمان و انسان های حقجو و هر دولت بیدار و با وجدان، یک طرف قرار بگیرند و بگویند که «باید فلسطین را از دست اشغال گر بگیریم»، آن وقت یک عدهی دیگر، به خاطر شاد کردن دل آمریکا، دل امت اسلامی و ملت فلسطین و حقجویان عالم را بشکنند و به نفع اسرائیل غاصب حرف بزنند.

چرا باید چنین چیزی پیش بیاید؟ امروز ملت و امت اسلامی، باید دل های خود را با هم نزدیک و آشنا کنند. ملت ایران به عنوان ملتی که قدرت و عزت و عظمت و توانایی های گوناگون خود را در این سال ها به اثبات رسانده و صاحب این کشور است، و ما به عنوان مسؤولین این کشور، دست دوستی به همه ی امت های اسلامی داده ایم. این دست دوستی، بعد از این هم به سوی آنان دراز است. البته نه به سبب احتیاج به کسی و نه به علت ضعف؛ بلکه به خاطر وحدت و یک پارچگی دنیای اسلام؛ به خاطر مصلحت مسلمین و امت اسلامی

ملت بزرگ ایران ثابت کرده است که عظمت و بی نیازی و قدرت و عزت را به خاطر گرایش به اسلام از

خدای متعال هدیه گرفته و بحمدالله امروز ملتی سرافراز است. تمام مسلمانانی که امروز به نحوی شلاق استکبار را بر تن و جان خودشان می‌آزمایند و هر کدام از طرف دشمنان رنجی می‌کشند - ملت بوسنی، ملت فلسطین، ملت چین، ملت‌های گوناگون در منطقه، مردم لبنان، مردم کشمیر، مردم کشورهای اسلامی در آفریقا و آسیا - این رنج را از ناحیه‌ی یکپارچه نبودن امت اسلامی می‌برند. والا اگر امت اسلامی یکپارچه بود، هیچ یک از این قضایا پیش نمی‌آمد و اگر پیش می‌آوردند، به راحتی علاج می‌شد. به ملت ایران هم عرض می‌کنم: خدا را شکر که به الطاف پروردگار و به توجهات حضرت ولی‌الله‌الاعظم، ارواحنفاذاه، شما ملت رشید، هشیار و آگاه، وحدت و یکپارچگی‌تان را حفظ کردید و بعد از این هم باید با همه‌ی دقت و توان و ظرفیت بالای خودتان، بر توطئه‌ها فایق آید و این یکپارچگی را حفظ کنید. (۵۸)

۵۹- حکمت بدیع اسلام

حکمت بدیع اسلام، این آزمایش شگفت آور و پر از رمز و راز را چنان ترتیب داده است که همین یک واجب (مراسم حج) بتواند در همه‌ی قرون و اعصار، و با هر اندازه گسترشی که دامنه‌ی اسلام در شرق و غرب گیتی به دست آورده است، یکپارچگی و اتصال اجزاء این پیکر عظیم را تأمین کند... همه در یک‌جا و همیشه در یک فصل... چه آن هنگام که سفر کعبه‌ی مشتاقان بیت از

برخی نقاط عالم یکسال به طول می‌انجامد و چه امروز که دشمنان امت اسلامی برای پوشش تبلیغات زهراگین خود به سراسر کره‌ی زمین به بیش از یک‌ساعت نیاز ندارند، همیشه اجزاء این پیکر عظیم و پراکنده، به این مرکز وحدت و قدرت که برای آنان کانون صفا و برادری و معنویت و توحید و معرفت و اطلاع است نیاز داشته‌اند. و اسلام اگر از حج خالی می‌بود رکنی اصلی و جزیی جوهری را فاقد بود. (۵۹)

۶۰- وسایل وحدت

یکی از صدقات جاریه‌ی انقلاب که به برکت ذهن بیدار امام راحل رَحْمَةُ اللهِ تَحْتَهُ تحقق پیدا کرد، این بود که ایام ولادت نبی اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به عنوان ایام وحدت معرفی شد. از این جهت این مسأله جالب است که وحدت اسلامی یک آرزوست.

هیچ آرزویی بدون مجاهدت و تلاش تحقق پیدا نمی‌کند و وقتی که ما به راه‌های عملی برای این مقصود و این آرزو فکر می‌کنیم، یکی از بهترین‌ها و بزرگ‌ترین‌ها، همین شخصیت عظیم‌الشان عالم خلقت، یعنی وجود مبارک پیامبر گرامی و مرکزیت این بزرگواری برای عواطف و عقاید عامه‌ی مسلمین است. در بین حقایق و معارف اسلامی، چیزی که به این صورت مورد توافق آراء و عقاید و نیز عواطف همه‌ی مسلمین باشد، شاید نداشته باشیم یا خیلی نادر باشد؛ چون عواطف هم

نقش زیادی دارد. به غیر از بعضی اقلیت‌ها و جمعیت‌های جدا شده از عامه‌ی مسلمین که به عواطف چندان اهمیت نمی‌دهند و کاری به محبت، توجه و توسل ندارند، عامه‌ی مسلمین، با عواطف نسبت به نبی ﷺ سروکار دارند. بنابراین، وجود این بزرگوار می‌تواند محوری برای وحدت باشد.

برادران عزیز؛ خواهران عزیز و گرامی! امروز مسأله‌ی وحدت برای مسلمین یک نیاز قطعی است. امروز دشمن اسلام و مسلمین، دو خصوصیت دارد که در طول تاریخ این دو خصوصیت را نداشته است. یکی این که به شدت به مال، به سیاست، به تبلیغات، به انواع و اقسام ابزارهای اثرگذاری و نفوذ و ضربه زدن، مجهز است. دشمن اسلام کیست؟ جبهه‌ی استکبار، از صهیونیسم تا آمریکا، تا کمپانی‌های نفتی، تا قلم به مزدان و روشن‌فکرانی که برای آن‌ها کار می‌کنند، در سرتاسر جهان مجهزند. هیچ وقت جبهه‌ی مقابل اسلام، این قدر به همه‌ی ابزارها مجهز نبوده است.

امروز هم از لحاظ سیاسی، حداکثر تلاش را می‌کنند؛ لذا استنتاج من، فهم و برداشت من و توصیه‌ی من به عنوان یک خدمت‌گزار؛ به عنوان آدمی که توطئه‌ی دشمن را می‌بیند و حس می‌کند، به برادران مسلمان این است که امروز اتحاد بین مسلمین، برای مسلمین یک ضرورت حیاتی است. شوخی و شعار نیست؛ جدا باید جوامع اسلامی با یک‌دیگر اتحاد کلمه پیدا کنند

و همسو حرکت نمایند. البته وحدت امر پیچیده‌ای است؛ ایجاد اتحاد یک کار پیچیده است. اتحاد بین ملت‌های اسلامی، با اختلاف مذاهب می‌سازد، با اختلاف شیوه‌های زندگی و آداب زندگی می‌سازد، با اختلاف فقه‌ها می‌سازد. معنای اتحاد بین ملت‌های اسلامی، این است که در مسائل مربوطه به جهان اسلام، همسو حرکت کنند، به یکدیگر کمک نمایند و در داخل این ملت‌ها، سرمایه‌های خودشان را علیه یکدیگر به کار نبرند.

یکی از عواملی که می‌تواند در این زمینه مرکز باشد، عبارت است از وجود مقدس نبی اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. مسلمین و روشن‌فکران اسلامی باید بر روی شخصیت و تعالیم این بزرگوار و محبت به این بزرگوار، با دید همه‌گیر نسبت به اسلام سرمایه‌گذاری کنند. از جمله عواملی که می‌تواند محور این وحدت قرار گیرد و همه‌ی مسلمین می‌توانند بر آن اتفاق نظر کنند، تبعیت از اهل‌بیت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است. اهل‌بیت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ را همه‌ی مسلمین قبول دارند. البته شیعه اعتقاد به امامت آنان دارد؛ غیر شیعه، آنان را به معنای امامت در اصطلاح شیعی، امام نمی‌داند، لکن از بزرگان اسلام که می‌داند، خانواده‌ی پیغمبر که می‌داند، مطلع از معارف و احکام اسلامی که می‌داند. مسلمین باید در عمل به کلمات ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و اهل‌بیت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اتفاق کلمه کنند. این یکی از وسایل وحدت است.

چقدر جای دریغ و افسوس است که ذهن متفکر اسلامی که برای عزت مسلمین و برافراشتن پرچم اسلام باید قلم بزند و تلاش کند، به دنبال مسائل اختلافی، ایجاد اختلاف، ایجاد دعوا و خلأ بین مسلمین برود، قلم بزند و کار کند؛ یکی را متهم و یکی را از دین خارج نماید! علما در این زمینه، برای انجام وحدت و فراهم کردن مقدمات وحدت وظیفه‌ی بزرگی دارند؛ نه فقط علمای یک طرف، بلکه علمای هر دو طرف.

امیدواریم خداوند متعال کمک کند، گام‌ها را محکم گرداند، دل‌ها را در این راه هدایت نماید، دست‌های وحدت را گرماگرم در یک‌دیگر گره بزند و دل‌ها را ان‌شاءالله، هر چه بیش‌تر به هم نزدیک فرماید. (۶۰)

۶۱- جمله ابدی

پیام اسلام، پیام وحدت و امنیت و برادری است. امیرالمؤمنین علیه‌السلام، یک جمله‌ی ابدی دارد که درباره‌ی همه‌ی انسان‌هاست. می‌فرماید: این انسانی که در مقابل توست، یا برادر دینی توست، یا شریک خلقتی توست و به هر حال، یک انسان است. همه‌ی انسان‌ها، باید با هم متحد و مهربان باشند؛ مخصوص یک دسته و یک گروه هم نیست. لذا در اسلام، به مسلمانان دستور داده شده است که حتی کسانی که از لحاظ دین و عقیده، بر خلاف شما هستند، با آن‌ها هم خوبی کنید. «لایتهیکم الله عن الذین لم یقاتلوکم فی الدین و لم یخرجوکم من دبارکم ان

تبرو هم و تقسطوا اليهم ان الله يحب المقسطين». این، منطق اسلام است. یعنی کسی هم که از لحاظ فکری با شما یکی نیست و عقیده‌ی دیگری دارد، مظهر سزا گرفتن به خاطر عقیده، این‌جا نیست و شما مرجعش نیستید. «و الحكم الله و المعود اليه القيامة». این هم کلام امیرالمؤمنین علیه السلام است. شما با انسانی روبه‌رو هستید که یا با شما هم عقیده است و برادر شماست، یا هم عقیده نیست و در خلقت با شما شریک است.

عزیزان من! شما بدانید که از اول انقلاب تا امروز، یکی از بزرگ‌ترین هدفهای دشمنان این انقلاب، این بوده است که شاید بتوانند این وحدت و جمعیت و برادری و صفا را در مردم ما از بین ببرند.

توصیه‌ی ما به ملت‌های دیگر هم همین است. ما می‌خواهیم که در این اختلافات و دعواها و نزاع‌هایی که بین برادران پیدا می‌شود، مردم مسلمان، دست استعمار را ببینند. شما ملاحظه کنید؛ مسلمانان از نبودن وحدت، چه زیان بزرگی می‌برند! الان، شاید بیش از دو هفته است که در سرزمین فلسطین، فاجعه‌آفرینی مجدد رژیم صهیونیستی غاصب، ادامه پیدا کرده است و مردم مظلوم فلسطین، در خانه‌ی خودشان، دچار سرکوب و وحشیگری غاصبینی هستند که به پشتیبانی آمریکا، هر کار می‌خواهند با آن مردم می‌کنند.

چرا باید بتوانند این کار را بکنند؟ چرا باید ملت‌های مسلمان، حرکت واحدی را در سرتاسر دنیا شروع نکنند؟

چرا باید با آمریکا مواجه نکنند و حرفشان را به گوش دولت‌مردان سنگین خواب آمریکایی نرسانند؟ چرا دولت‌های اسلامی، در چنین مسأله‌ی حساسی، آن وحدت و هماهنگی و هم‌دلی لازم را بین خودشان به وجود نمی‌آورند؟ این، فریاد جمهوری اسلامی، از اول پیروزی تا امروز است. (۶۱)

۶۲- ذخیره‌ای گران‌بها در اختیار

کشورهای اسلامی

نماز جماعت، مظهر دو جهت است؛ هم توجه به معنویت، توجه به خدا و ذکر و خشوع و هم وحدت، تجمع و بر گرد یک محور مشترک فراهم آمدن. به نظر من، هر دو موضوع، امروز برای ملت ما و برای امت اسلامی، مسأله‌ی روز است.

اما موضوع وحدت، موضوع یکپارچگی، موضوع یک جهتی دنیای اسلام و موضوع «واعتصموا بحیل الله جمیعا»، که قرآن ما را به آن امر می‌کند، متأسفانه، آن گونه که باید باشد، نیست و این کار دشمن است. ملت‌های اسلامی مایل به اتحادند. اما دشمن تلاش ویژه‌ای برای اخلال در این امر انجام می‌دهد؛ یعنی از طرق مختلف سرمایه‌گذاری مادی و معنوی مخصوصی برای ایجاد تفرقه می‌کند که بخشی از این سرمایه‌گذاری، مربوط به سابق است و مثل تقویت ناسیونالیست‌های افراطی، از قبل از انقلاب است.

در ایران ناسیونالیزم افراطی ایرانی مآبی، در کشورهای عربی، ناسیونالیسیم افراطی عربی و در کشورهای ترک زبان، ناسیونالیزم افراطی ترکی را تقویت می‌کردند. در داخل این کشورها، هر جا اقلیتی وجود داشت، به تقویت ناسیونالیزم افراطی قومی آن اقلیت می‌پرداختند. فرض بفرمایید در داخل ایران، نسبت به بعضی از اقوام ایرانی، القانات و تلقین‌هایی می‌شد، تا جنبه‌ی قومگرایی آن‌ها، به شکل افراطی بروز کند. در کشورهای شمال آفریقا - در مصر و جاهای دیگر - بین بعضی از اقوام عرب که از زمان‌های گذشته در آن مناطق بوده‌اند، به تقویت شعارها و احساسات قومی خاص آن‌ها می‌پرداختند و وادارشان می‌کردند که حول آن محورها بگردند. هر جا اقلیت مذهبی بود، آن را تقویت می‌کردند؛ و هلم جرا. تلاش‌هایی چنین را که در زمان سابق هم بود، بعد از انقلاب اسلامی در ایران، مضاعف و تقویت کردند؛ چون دیدند خورشید وحدت آفرین اسلام، در نهایت تالؤل و گرمابخشی، در حال تابیدن بر دنیای اسلام است.

اما آن‌ها به این تلاش‌ها هم اکتفا نکردند و عناصری را وادار نمودند تا به ایجاد تفرقه بپردازند. چنین بود که شعارهای وحدت آفرین امت اسلام را از دستشان ربودند که یکی از این شعارها، موضوع مقابله با صهیونیست‌هاست. شعار مقابله با صهیونیسم، امر وحدت آفرینی بین ملت‌های اسلامی بود. پیش از این، ملت‌های مسلمان، در مقابل تجاوز واضح و صریح صهیونیست‌ها

به یک کشور اسلامی، با هم‌دیگر احساس خویشاوندی و هم‌دردی می‌کردند. دشمنان، این شعار وحدت بخش و احساس اسلامی را شکستند و از بین بردند. مضاف بر این، سعی کردند دولت‌ها و ملت‌های اسلامی را نسبت به یک‌دیگر دچار سوء ظن کنند. نشستند و برای بی‌اعتماد کردن دولت‌های اسلامی نسبت به یک‌دیگر، به وسوسه کردن آن‌ها پرداختند.

امروز هم به چنین تلاشی ادامه می‌دهند. در حال حاضر، محافل سیاسی و اطلاعاتی کشورهای دارای طمع در این منطقه، که در رأسشان هم کشور ایالات متحده آمریکا و دستگاه‌های جاسوسی صهیونیست‌ها حضور فعال دارند، برای بی‌اعتماد کردن دولت‌ها نسبت به یک‌دیگر، با محافل سیاسی کشورها در تماس دائمند. آن‌ها از این طریق، چندین فایده می‌برند: یکی از فوایدش، بر هم زدن وحدت دنیای اسلام است. یکی از فوایدش، فروش اسلحه است. یکی از فوایدش، حضور نظامی است. یکی از فوایدش، مسابقه برای ایجاد رابطه با دولت غاصب صهیونیست در سرزمین فلسطین است. این‌ها، فوایدی است که استکبار از این تلاش‌ها می‌برد. این وضع، برای دنیای اسلام، خیلی خسارت‌بار است. البته موضوع ملت‌ها در این مورد، خیلی مشکل نیست. مشکل، موضوع دولت‌هاست. دولت‌های اسلامی باید امر ساده‌ای را که هر عاقلی به آن توجه می‌کند، مورد توجه قرار دهند و آن امر ساده این است که انسان عاقل از ذخایر و امکاناتی که در اختیار دارد، استفاده می‌کند. اسلام،

ذخیره‌ای گران‌بها در اختیار کشورهای اسلامی است. دولت‌های اسلامی باید از این ذخیره و امکان، استفاده‌ی مطلوب کنند؛ گیرم که خیلی هم پایبند به اسلام نباشند. اسلام موجب می‌شود امت اسلامی احساس ارتباط و وحدت کند و این خیل عظیم یک میلیارد و چند صد میلیون مسلمان، در مسائل گوناگون دنیای اسلام، حضور داشته باشند. بلاشک اگر حمایت‌های دنیای اسلام از مسلمانان بوسنی وجود نداشت، امروز از مسلمانان بوسنی در اروپا هیچ خبری نبود و آن‌ها را از بین می‌بردند. اگرچه همه‌ی کشورهای اسلامی به طور کامل حمایت نکردند، اما همین که احساس شد اغلب دولت‌های اسلامی به این مسأله اهتمام دارند، به آن‌ها کمک کرد. عین این قضیه، در همه جای دنیای اسلام عملی است. کشورها از کمک یک‌دیگر و از وزنه‌ی عظیم احساسات امت اسلامی، بی‌نیاز نیستند. پس، می‌توانند از این ذخیره و گنج شایان، استفاده کنند؛ و چرا استفاده نکنند؟ یک محاسبه‌ی ساده وجود دارد، که به آن توجه نمی‌شود. لذا، نتیجه به سود دشمنان اسلام است. (۶۲)

۶۳- همه‌ی مسلمانان، مشتاق و عاشق آن

هستند!

عزیزان من! حضور جمهوری اسلامی در این دنیای بزرگ؛ حضور این دولت قدرتمند، این نظام مقتدر و مستقل، این ملت شجاع و سربلند و فعال و کارآمد و

مؤمن، این کشور بزرگ، این انقلابی که توفیق خود را در اغلب عرصه‌ها تا امروز اثبات کرده است - هم در پیروزی انقلاب، هم در پیروزی بر تهاجم دشمن بیگانه در جنگ تحمیلی، هم در عرصه‌ی سازندگی - و توانسته است وحدت ملی به صورت کاملی حفظ کند، دشمنان اسلام را به شدت به فکر فرو برده است. آن‌ها می‌ترسند؛ چون می‌بینند که این انقلاب جاذبه دارد. هر جا در دنیا مسلمانی هست، وقتی سر بلند می‌کند و چشمش به این پرچم برافراشته و به اهتزاز درآمده می‌افتد، به هیجان می‌آید و احساسات اسلامی در او زنده می‌شود. شما ببینید از بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، هیجانانگیز و احساسات و حرکات اسلامی و موفقیت‌های گروه‌های مسلمان در منطقه‌ی اسلامی، چقدر زیاد شده است! از شمال آفریقا و الجزایر بگیرید، تا به این‌جا برسید و به طرف شرق بروید. این، به برکت همین پرچم رفیع و بلند است. احساس استقلال، احساس هویت اسلامی و احساس شخصیت در جوامع اسلامی زنده شد و دشمن اسلام و مسلمین، خائف گردید. کسانی که ده‌ها سال تلاش کرده بودند و تا مسلمانان را ضعیف و دلمرده و بی‌شخصیت و بی‌هویت بار بیاورند، ناگهان دیدند که همه‌ی بافته‌هایشان پنبه گردید و همه‌ی نقشه‌هایشان نقش بر آب شد. قیام این دولت اسلامی، به مسلمانان احساس اعتزاز داد. دشمنان درصدد برآمدند که از طرق مختلف، رابطه‌ی بین دولت اسلامی در ایران و بین جوامع و مجامع مسلمان در اقطار عالم را قطع کنند. این کار را می‌کنند. یکی از آن‌ها،

طرق مذهبی است؛ جنگ سنی و شیعه، دعوی سنی و شیعه، عمده کردن و درشت کردن تفاوت مذهبی، که آن‌ها شیعه‌اند و به شما کاری ندارند؛ در حالی که ما در این جا پرچم حکومت اسلام و قرآن و نام مبارک پیامبر اکرم حضرت محمد مصطفی ﷺ را بلند کرده‌ایم. این چیزی است که همه‌ی مسلمانان، مشتاق و عاشق آن هستند. یکی از راه‌ها این است. یکی از راه‌ها این است که با تهمت تروریسم و امثال آن، جمهوری اسلامی و این ملت بزرگ و این دولت معنوی و اخلاقی و ارزشی را در دنیا از چشم‌ها بیندازند.

این که می‌بینید تهمت حقوق بشر، مخالفت با حقوق بشر، نقض حقوق بشر، دست زدن به ترور و امثال این‌ها را این همه خرج می‌کنند، برای آن است که این را در دنیا اثبات نمایند! خود آن‌ها می‌دانند که دروغ است. این، برای آن است که افکار عمومی عالم، از نظام جمهوری اسلامی فاصله بگیرد. این، برای همان ایجاد شکاف است. این، برای آن است که میان این پایگاه رفیع اسلام و قرآن و جوامع مسلمان در سرتاسر عالم، انجذابی ایجاد نشود. البته خدای متعال کید آن‌ها را باطل می‌کند: «انهم یکیدون کیدا و اکید کیدا»، «و مکروا و مکرالله». در طول این چند سال، هر کاری که این‌ها کردند، خدای متعال آن را باطل کرده است. اما به‌هرحال، دشمن مانع‌تراشی و ایجاد اشکال می‌کند و مشکلات می‌آفریند؛ در جاهایی هم رسوا می‌شود، اما دست بر نمی‌دارد! این جاست که

مسأله‌ی اتحاد و وحدت اسلام و تفاهم اسلامی معنا پیدا می‌کند. ببینید این قضیه چقدر مهم است! ببینید این مسأله برای فردای دنیای اسلام، چقدر حائز اهمیت است! این، قضیه‌ای نیست که به آسانی بشود از آن گذشت. همه باید خود را مخاطب این کلام حساب کنند. من به همه می‌گویم؛ هم به اهل سنت، هم به شیعه، هم به کتاب‌نویسان، هم به شعرا، هم به مطبوعه‌چی‌ها، هم به کسانی که در بین مردم پایگاهی دارند، حرفی می‌زنند و مستمعی دارند. همه باید این حقیقت را بفهمند و دشمن را بشناسند. مواظب باشید که دشمن در سنگر خودی جا نگیرد. مواظب باشید که شما به جای تهاجم به دشمن، به خودی حمله نکنید. عالم به زمان باشید؛ یعنی دشمن و دوست و عرصه‌ی مبارزه را بشناسید. این‌ها خیلی مهم است. (۶۳)

۶۴- سازمان کنفرانس اسلامی

اکنون هجده سال است که نفس مسموم طراحان سیاسی استکبار، پیوسته دمیده می‌شود تا همسایگان ما در خلیج فارس را از ایران اسلامی که پرچم اتحاد و برادری در دست دارد، بترساند! من اعلام می‌کنم که هیچ خطری از سوی ایران اسلامی، هیچ کشور اسلامی را تهدید نمی‌کند. ایران اسلامی به برکت زندگی در سایه‌ی مبارک احکام قرآن، امروز از همیشه بیش‌تر مشتاق اتحاد و عزت و اقتدار جهان اسلام است. ما ایرانیان به برکت

ایمان اسلامی و علی رغم توطئه‌های تبلیغاتی دشمن، وحدت ملی خود را به شکلی کم نظیر، حفظ کرده و در جهت عکس ادعا و نیز میل باطنی دشمنانمان، حضور مردمی را افزایش داده‌ایم. دولت، یکپارچه و مسؤولان، همه با هم صمیمی و ملت و دولت، برخوردار از روابط عاطفی و سرشار از اعتمادند. اعتماد و اتکاء به نفس، در همه‌ی تلاش‌های علمی و سیاسی و اقتصادی و فرهنگی ما، ترسیم کننده‌ی خط و جهت اصلی است. ما به برکت همین خودباوری که امام خمینی راحل آموختمان، توانستیم کشور ویران و عقب افتاده‌ی دوران پهلوی را که در طول هشت سال جنگ تحمیلی ویرانه‌تر شده بود، بازسازی و از رونق و نشاط سازندگی برخوردار کنیم. این همت را در برخی دیگر از کشورهای برادر نیز شاهدیم؛ ولی از همه مهم‌تر، عزت و اقتدار سیاسی است. ملت و دولت ما به برکت تمسک به اسلام و مشارکت جدی سیاسی، توانسته‌اند نفوذ و دخالت بیگانگان را در کشور خود ریشه کن کنند. امروز امت اسلامی نیز تشنه‌ی آن اعتماد به نفس و این عزت و این استقلال است و باید همه در راه آن تلاش کنیم. این یک مسؤولیت تاریخی است و امروز زمینه‌ی ادای آن و کسب عزت و اقتدار و استقلال کامل جهان اسلام فراهم است. اگر برای هماهنگ کردن تلاش‌ها در این راه، کانونی لازم است، ما امروز آن را که سازمان کنفرانس اسلامی است در اختیار داریم. باید نگاهی به این سازمان و آفاق آینده‌ی آن افکند. (۶۴)

۶۵- مقابله‌ی با آمریکا

این‌ها می‌خواهند آن چیزی را که تا امروز وسیله‌ی وحدت ملت ایران بوده است، به وسیله‌ی اختلاف ملت ایران تبدیل کنند. تا به حال آحاد ملت ایران به خاطر این که می‌دانستند دولت آمریکا دشمن آن‌هاست، در مقابل دشمنی آمریکا، اگر یک وقت اختلافات جزئی هم داشتند، کنار می‌گذاشتند و متحد می‌شدند. مقابله‌ی با آمریکا، یکی از وسایل وحدت این ملت بوده است. این‌ها می‌خواهند با این جنجال‌ها، همین وسیله‌ی وحدت را، به وسیله‌ی اختلاف تبدیل کنند. این علیه آن، آن علیه این. این بگوید مذاکره، آن بگوید مذاکره چه فایده‌ای دارد؛ آن یکی بگوید چه ضرری دارد؟ یک عده از این طرف بحث کنند، یک عده از آن طرف بحث کنند! و این‌ها هم این وحدت عظیم ملی را که ملت ایران در مقابله‌ی با حضور دشمن دارد، به اختلاف ملت ایران تبدیل کنند. (۶۵)

۶۶- همه‌ی آیات قرآن زنده است!

امروز بعد از هزار و چهار صد سال، همه‌ی آیات قرآن زنده است؛ همه‌ی آیات قرآن با ندای بلند خطاب به ماست. شاید یکی از زنده‌ترین و برجسته‌ترین کلمات الهی، همین آیه‌ی شریفه است: «واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا»؛ همه با هم به ریسمان الهی چنگ

بزنید و متفرق نشوید. وحدت در سایه‌ی پیروزی از احکام‌الله، وحدت در زیر سایه‌ی قرآن، وحدت در راه هدف‌های الهی، وحدت در راه ایجاد جامعه‌ی نمونه‌ی اسلامی. ما در راه آن به حرکت در آمده‌ایم؛ باید برویم تا به جامعه‌ی نمونه‌ی اسلامی برسیم. (۶۶)

۶۷- کلمه التوحید و التوحید الکلمه

بزرگی در چند ده سال قبل فرموده بود: «بنی الاسلام علی دعائتین: کلمة التوحید و التوحید الکلمة». این دو پایه‌ی اساسی اسلام است: اول کلمه‌ی توحید، بعد وحدت کلمه؛ که این دومی هم به اولی برمی‌گردد؛ یعنی وحدت کلمه بر محور توحید. امروز ما به این شعار از همیشه بیش‌تر احتیاج داریم؛ برگشت به کلمه‌ی توحید و به توحید کلمه.

عزت شما به این وحدت شماسست. عظمت شما در چشم دشمن به‌خاطر این وحدت شماسست. احساس عجزی که می‌بینید دشمن می‌کند به‌خاطر این وحدت شماسست؛ این را نگاهش دارید.

دنیای اسلام باید به سمت چنین وحدتی حرکت کند. وحدت، یعنی همدلی و اتحاد بر اصول. (۶۷)

۶۸- امکان استفاده‌ی از اسلام را بیش‌تر

به دست خواهند آورد!

مسلمانان عالم هرچه به اسلام نزدیک‌تر شوند، آن طعم عزت را بهتر خواهند چشید؛ و هرچه با یک‌دیگر متحدتر باشند، امکان استفاده‌ی از اسلام را بیش‌تر به دست خواهند آورد. امروز مسلمانان باید از اختلافات جزئی، اختلافات طایفه‌ای، اختلافات تاریخی و اختلافات مذهبی عبور کنند و دست وحدت و اتحاد به یک‌دیگر بدهند. ان‌شاءالله این امت بزرگ در همه‌ی کشورهای اسلام، عقبات بزرگی را پشت سر خواهد گذاشت و ان‌شاءالله آینده‌ی امت اسلامی از گذشته‌ی آن به مراتب بهتر خواهد بود. امیدواریم ان‌شاءالله همه‌ی ملت عزیز ایران و ملت‌های مسلمان، به فیوضات اسلامی و قرآنی مستفیض شوند و مشمول توجهات حضرت بقیةالله ارواحنا فداه باشند و خداوند به همه‌ی مسلمانان لطف و رحمت و برکت خود را نازل کند. (۶۸)

۶۹- ولایت اسلامی

همین مسأله‌ی غدیر می‌تواند مایه‌ی وحدت باشد؛ هم‌چنان که مرحوم آیت‌الله شهید مطهری رحمته‌الله مقاله‌ای با عنوان «الغدیر و وحدت اسلامی» دارد. او کتاب الغدیر را - که درباره‌ی مسائل مربوط به غدیر است - یکی از محورهای وحدت اسلامی می‌داند که درست هم هست. ممکن است به نظر عجیب بیاید، اما واقعیت مطلب همین

است. خود مسأله‌ی غدیر، غیر از جنبه‌ای که شیعه آن را به عنوان اعتقاد قبول کرده است - یعنی حکومت منصوب امیرالمؤمنین علیه السلام از طرف پیامبر که در حدیث غدیر آشکار است - اصل مسأله‌ی ولایت هم مطرح شده است. این دیگر شیعه و سنی ندارد. اگر امروز مسلمانان جهان و ملت‌های کشورهای اسلامی، شعار ولایت اسلامی سر دهند، بسیاری از راه‌های نرفته و گره‌های ناگشوده‌ی امت اسلامی باز خواهد شد و مشکلات کشورهای اسلامی به حل نزدیک خواهد گشت.

البته ما با این بیانمان، نه می‌خواهیم بگوییم که شیعه، سنی شود؛ یا سنی، شیعه شود و نه می‌خواهیم بگوییم که شیعه و سنی به قدر توان و مقدرات خودشان، برای تحکیم عقاید خودشان کار علمی نکنند. اتفاقاً کار علمی، بسیار خوب است و هیچ اشکالی ندارد. کتاب‌های علمی بنویسند؛ در محیط‌های علمی، نه در محیط‌های غیرعلمی، آن هم با لحن‌های بد و غلط. بنابراین، اگر کسی می‌تواند منطق خود را ثابت کند، ما جلو کار او را نباید بگیریم. اما اگر کسی می‌خواهد با حرف، با عمل و با شیوه‌های گوناگون، اختلاف ایجاد کند، این را ما فکر می‌کنیم که در خدمت دشمن است. هم سنی‌ها باید مراقب باشند و هم شیعه‌ها. (۶۹)

۷۰- دشمن در همه‌ی این مسائل سود

می‌برد!

منظور ما از وحدت چیست؟ یعنی همه‌ی مردم یکسان فکر کنند؟ نه. یعنی همه‌ی مردم یک نوع سلیقه‌ی سیاسی داشته باشند؟ نه. یعنی همه‌ی مردم یک چیز را، یک شخص را، یک شخصیت را، یک جناح را، یک گروه را بخواهند؟ نه؛ معنای وحدت این‌ها نیست. وحدت مردم، یعنی نبودن تفرقه و نفاق و درگیری و کشمکش. حتی دو جماعتی که از لحاظ اعتقاد دینی مثل هم نیستند، می‌توانند اتحاد داشته باشند؛ می‌توانند کنار هم باشند؛ می‌توانند دعا نکنند. یکی از عواملی که این وحدت را خدشه‌دار می‌کند، مفاهیم مشتبه‌ی است که دائماً در فضای ذهنی مردم پرتاب می‌شود. هر کس هم به گونه‌ای معنا می‌کند؛ یک عده از این طرف، یک عده از آن طرف؛ جنجال و اختلاف غیرلازم درست می‌شود؛ البته دشمن در همه‌ی این مسائل سود می‌برد و به احتمال زیاد در این مسائل - یا در همه‌اش، یا در بعضی‌اش - دست هم دارد. این را ما نمی‌توانیم ندیده بگیریم. (۷۰)

۷۱- یکی از دردهای بزرگ!

آنچه که برای ما مسلمان‌ها مهم است، این است که معرفت خود را نسبت به اسلام و پیغمبر گرامی

اسلام ﷺ، زیاد کنیم. امروز در دنیای اسلام یکی از دردهای بزرگ، درد تفرقه و جدایی است. محور وحدت عالم اسلام، می‌تواند وجود مقدس پیغمبر - نقطه‌ی اعتقاد همه؛ نقطه‌ی تمرکز عواطف همه‌ی انسان‌ها - باشد. ما مسلمان‌ها هیچ نقطه‌ای را به این روشنی و به این جامعیت - مثل وجود مقدس پیغمبر ﷺ - نداریم؛ که هم مسلمان‌ها به او معتقدند، هم علاوه‌ی بر اعتقاد، یک پیوند عاطفی و معنوی، دل‌ها و احساسات مسلمانان را به آن وجود مقدس، متصل کرده است. این بهترین مرکز وحدت است.

امیدواریم خداوند متعال امت اسلامی را بیدار کند، و ما را قادران اسلام و قرآن و قادران وجود مقدس پیغمبر قرار دهد. ان‌شاءالله اختلافات و دوئیت‌ها میان مسلمان‌ها، به وحدت و یگانگی و الفت تبدیل شود. ان‌شاءالله در سایه‌ی توجهات پروردگار و ادعیه‌ی زاکیه‌ی حضرت بقیةالله ارواحنا فداه ما و همه‌ی امت اسلامی بتوانیم خودمان را به آن نقطه‌ای که اسلام برای امت خود و برای آحاد بشر در نظر گرفته است، برسانیم. (۷۱)

۷۲- این یک امر قهری است!

هر ملتی که متحد باشد، هر ملتی که میان خود تنازع و جدال ویرانگر نداشته باشد، هر ملتی که با مسؤولان خود یکدل و یکزبان باشد و مسؤولانش را از خود بداند و مسؤولان هم به وظایفشان در مقابل ملت

عمل کنند و خود را خدمت‌گزار مردم بدانند، آن ملت در مقابل همه‌ی دشمنی‌ها شکست‌ناپذیر خواهد شد. این یک امر قه‌ری است؛ ملت ما این را در طول این بیست و دو سال تجربه کرده است؛ ما در میدان‌های سخت، این شکست‌ناپذیری را نشان دادیم. (۷۲)

۷۳- شجره‌ی خبیثه‌ی صهیونیسم

امروز وحدت مسلمانان با ایجاد تفرقه‌های مذهبی، فرقه‌ای، نژادی، ناسیونالیسم‌های گوناگون، قومیت‌های مختلف و شعارهای انحرافی، مخدوش شده است. مسلمانان بر فراز همه‌ی شعارهای خود - چه شعار قومیت، چه شعار مذاهب اختصاصی خودشان، چه شعارهای مربوط به سیاست‌های خودشان - باید شعار وحدت و یک‌پارچگی امت اسلامی را قرار دهند. امروز برای آن‌ها یکی از کارآمدترین شعارها این است. می‌دانیم که استعمار و استکبار و دست قدرت‌های بیگانه همیشه سعی کرده است با انواع و اقسام حیل، این وحدت را درهم بشکند؛ که یکی از خبیث‌ترین حیل‌ها، حیل‌ه‌ی غصب سرزمین فلسطین و کاشتن شجره‌ی خبیثه‌ی صهیونیسم در سرزمین اسلامی فلسطین - یعنی در قلب ملت‌های مسلمان و کشورهای اسلامی - بوده است.

اگر ما امروز وحدت می‌داشتیم و اگر به معنویت اسلام تکیه می‌کردیم، دشمن نمی‌توانست با این وضوح ملت فلسطین را در خانه‌ی خودش این گونه مورد

شکنجه و فشار و تعقیب و آزار قرار دهد. قضایای فلسطین دل هر انسان غیرتمندی را - ولو زیاد تدین هم نداشته باشد - خون می‌کند و راحت و آرام را از او می‌گیرد. کیست که منظره‌ی حمل پراحساس کودک یکی دو ساله‌ای را که کشته شده است، ببیند و بتواند راحت بخوابد؟ کیست که محاصره‌ی مردم را در خانه‌ها و کوچه‌ها و خیابان‌ها و شهرهایی که متعلق به آن‌هاست و زمینی که استخوان اجداد آن‌ها قرن‌هاست در آن دفن است، ببیند و متأثر نشود؟ امروز مردم بیت‌المقدس و الخلیل و غزه و بقیه‌ی مناطق سرزمین مغضوب را محبوس کرده‌اند؛ آن‌ها را در خانه‌ی خودشان می‌کشند؛ در خانه‌ی خودشان پدران و مادران را به داغ فرزندانشان می‌نشانند؛ به آن‌ها گرسنگی می‌دهند و آن‌ها را محاصره‌ی اقتصادی می‌کنند. اگر امت اسلامی متحد بود، مگر چنین چیزی ممکن بود؟ امروز هم واجب‌ترین فرایض ما ملت‌ها و دولت‌های مسلمان این است که در این قضیه با هم وحدت کلمه پیدا کنیم. (۷۳)

۷۴- محور اصلی جنبش بیداری اسلامی

دشمنان اسلام همواره سعی کرده‌اند با تقسیم‌بندی‌های قومی مانع از وحدت کلمه‌ی مسلمانان شوند تا بتوانند بر آن‌ها سیطره پیدا کنند. در ابتدای اشغال فلسطین، علمای مجاهدی چون شیخ عزالدین قسام و حاج امین الحسینی از مسلمانان برای نجات فلسطین استنصار کردند و مرجع بزرگ دینی مرحوم شیخ محمد

حسین آل کاشف الغطاء حکم جهاد علیه صهیونیست‌ها صادر فرمود؛ ولی متأسفانه بتدریج شکل اسلامی مبارزات تضعیف و شکل قومی آن پررنگ شد.

خیزش اسلامی و یا به تعبیر دیگر جنبش بیداری اسلامی، پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و ظهور حرکت امام خمینی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ در دو دهه‌ی اخیر، با قدرت تمام در صحنه‌ی منطقه و جهان اسلام ظاهر شده است. امروز محور اصلی این جنبش و حرکت، مسأله‌ی فلسطین است. انتفاضه‌ی اقصی توانست حتی در خارج از مرزهای جغرافیایی فلسطین و برون از ملت فلسطین، عموم ملت‌های مسلمان و عرب را به صحنه بکشاند. تظاهرات میلیونی ملت‌های مسلمان - از غرب تا شرق جهان اسلام - نشان داد که مردم فلسطین می‌توانند بر روی حمایت‌های آنان حساب کنند و درعین حال نقش قابل توجهی در ایجاد وحدت مسلمانان ایفا نمایند. (۷۴)

۷۵- سیره نبوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ برای ایجاد وحدت

اجتماعی

اقدام اول، ایجاد وحدت است. همه‌ی مردم مدینه که مسلمان نشدند؛ اکثراً مسلمان شدند و تعداد بسیار کمی هم نامسلمان ماندند. علاوه‌ی بر این‌ها، سه قبیله‌ی مهم یهودی - قبیله‌ی بنی‌قینقاع، قبیله‌ی بنی‌النضیر و قبیله‌ی بنی‌قریظه - در مدینه ساکن بودند؛ یعنی در قلعه‌های اختصاصی خودشان که تقریباً به مدینه چسبیده

بود: زندگی می‌کردند. آمدن این‌ها به مدینه به صد سال، دویست سال قبل از آن برمی‌گشت و این‌که چرا آمده بودند، خودش داستان طولانی و مفصلی دارد. در زمانی که پیغمبر اکرم وارد مدینه شد، خصوصیت این یهودی‌ها در دو، سه چیز بود: یکی این بود که ثروت اصلی مدینه، بهترین مزارع کشاورزی، بهترین تجارت‌های سودده و سودبخش‌ترین صنایع - ساخت طلا آلات و امثال این چیزها - در اختیارشان بود. بیش‌تر مردم مدینه در موارد نیاز به این‌ها مراجعه می‌کردند؛ پول قرض می‌گرفتند و ربا می‌پرداختند؛ یعنی از لحاظ مالی، ریش همه در دست یهودیها بود. دوم این‌که بر مردم مدینه برتری فرهنگی داشتند. چون اهل کتاب بودند و با معارف گوناگون، معارف دینی و مسائلی که از ذهن نیمه وحشی‌های مدینه، بسیار دور بود، آشنا بودند؛ لذا تسلط فکری داشتند. در واقع اگر بخواهیم به زبان امروز صحبت کنیم، یهودی‌ها در مدینه یک طبقه‌ی روشن‌فکر محسوب می‌شدند؛ لذا مردم آن‌جا را تحمیق و تحقیر و مسخره می‌کردند. البته آن‌جایی که خطری متوجه‌شان می‌شد و لازم بود، کوچکی هم می‌کردند؛ لیکن به طور طبیعی این‌ها برتر بودند. خصوصیت سوم این بود که با جاهای دوردست هم ارتباط داشتند؛ یعنی محدود به فضای مدینه نبودند. یهودی‌ها واقعیتی در مدینه بودند؛ بنابراین پیغمبر باید حساب این‌ها را می‌کرد. پیغمبر اکرم یک میثاق دست‌جمعی عمومی ایجاد کرد. وقتی آن حضرت وارد مدینه شد، بدون این‌که هیچ قراردادی باشد، بدون این‌که

چیزی از مردم بخواهد و بدون این که مردم در این باره مذاکره‌ای کرده باشند، روشن شد که رهبری این جامعه متعلق به این مرد است؛ یعنی شخصیت و عظمت نبوی به طور طبیعی همه را در مقابل او خاضع کرد؛ معلوم شد که او رهبر است و آنچه می‌گوید، باید همه بر محورش حرکت و اقدام کنند. پیغمبر میثاقی نوشت که مورد قبول همه قرار گرفت. این میثاق درباره‌ی تعامل اجتماعی، معاملات، منازعات، دیه، روابط پیغمبر با مخالفان، با یهودیها و با غیرمسلمان‌ها بود. همه‌ی این‌ها نوشته و ثبت شد؛ مفصل هم هست.

اقدام بعدی بسیار مهم، ایجاد اخوت بود. اشرافی‌گری و تعصب‌های خرافی و غرور قبیله‌ای و جدایی قشرهای گوناگون مردم از یک‌دیگر، مهم‌ترین بلای جوامع متعصب و جاهلی آن روز عرب بود. پیغمبر با ایجاد اخوت، این‌ها را زیر پای خودش له کرد. بین فلان رئیس قبیله با فلان آدم بسیار پایین و متوسط، اخوت ایجاد کرد. گفت شما دو نفر با هم برادرید؛ آن‌ها هم با کمال میل این برادری را قبول کردند. اشراف و بزرگان را در کنار بردگان مسلمان‌شده و آزادی‌یافته قرار داد و با این کار، همه‌ی موانع وحدت اجتماعی را از بین برد. وقتی می‌خواستند برای مسجد، مؤذن انتخاب کنند، خوش‌صداها و خوش‌قیافه‌ها زیاد بودند، معاریف و شخصیت‌های برجسته متعدد بودند؛ اما از میان همه‌ی این‌ها بلال حبشی را انتخاب کرد. نه زیبایی، نه صوت و نه شرف خانوادگی و پدر و مادری مطرح بود؛ فقط اسلام

و ایمان، مجاهدت در راه خدا و نشان دادن فداکاری در این راه ملاک بود. ببینید چطور ارزش‌ها را در عمل مشخص کرد. بیش از آنچه که حرف او بخواهد در دل‌ها اثر بگذارد، عمل و سیره و ممشای او در دل‌ها اثر گذاشت. (۷۵)

۷۶- این نیاز امروز است!

جامعه‌ی اسلامی باید به فکر خود باشد. امروز دنیای اسلام باید به طور جدی نسبت به سرنوشت خود فکر کند. اختلافات را کنار بگذارند؛ روی نقاط وحدت - که همان عظمت امت اسلامی است و همه این را می‌خواهند - برنامه‌ریزی و تفاهم و تلاش مشترک کنند. امروز تقریباً یک و نیم میلیارد نفر مسلمان در دنیا هست. این همه کشورهای اسلامی، این همه سرمایه‌های عظیم؛ این‌ها نباید در خدمت سرنوشت امت اسلامی واقع شود؟ این نیاز امروز است. تهدیدها و جفاها و ظلم‌هایی را که به هر بهانه‌ای به گوشه و کنار دنیای اسلام می‌شود، می‌بینید. این، وظیفه‌ی بزرگی را بر دوش همه‌ی مسلمانان می‌گذارد. ما هیچ کس را به آتش‌افروزی و جنگ دعوت نمی‌کنیم؛ ما همه را به صلح و آرامش و رفتارهای عاقلانه دعوت می‌کنیم. ما کمک به آتش‌افروزی‌ای که امروز در افغانستان وجود دارد، کمک به بشریت نمی‌دانیم؛ آتش‌افروزی علیه مصالح بشریت است. هرگونه کمکی به این آتش‌افروزی، برخلاف و ضد مصالح

بشریت و بخصوص امروز بر خلاف مصالح امت اسلامی است. (۷۶)

۷۷- موارد اختلاف به مراتب کمتر از موارد وحدت و اتفاق نظر است.

امروز بنده از گوشه و کنار عالم اطلاع دارم. همان دست‌های استعماری که در طول قرن‌های گذشته سعی می‌کردند بین شیعه و سنی اختلاف ایجاد کنند، امروز هم تلاش می‌کنند برای این که بین شیعیان و سنیان، کینه و برادرکشی و اختلاف به وجود آورند. شما مردم هوشمند باید مراقب باشید. شاید یک عده خیال کنند که ایجاد اختلاف به نفع مذهب آن‌هاست، در حالی که اشتباه می‌کنند. هر کس دارای هر مذهبی است، به عقاید و ارزش‌های خود احترام می‌گذارد و این حق اوست. اما این احترام گذاشتن نباید با اهانت به ارزش‌های جمعیت دیگری همراه شود که در اعتقادات با آن‌ها موارد اختلافی دارند. ما متفقاً به یک اسلام، به یک کعبه، به یک پیغمبر، به یک نماز، به یک حج، به یک جهاد و به یک شریعت معتقدیم و عمل می‌کنیم. موارد اختلاف به مراتب کمتر از موارد وحدت و اتفاق نظر است. دشمنان اسلام می‌خواهند بین شیعه و سنی، نه فقط در نقاطی از ایران بلکه در همه‌ی دنیای اسلام، اختلاف بیندازند. من خبر دارم که تلاش می‌کنند. اتفاق نظر برادران مسلمان و همراهی آن‌ها با یک‌دیگر در دفاع از اسلام و نظام

اسلامی به این ملت و به این کشور و نظام قدرت می‌دهد. تا امروز هم همین را ثابت کرده‌اید.

امروز ایران عزیز، مظهر اسلام است. هر کشور دیگری در دنیا این پرچم را بلند می‌کرد، ما در هر جای دنیا که بودیم به آن ملت و کشور احترام و تعظیم می‌کردیم. اما این پرچم را ایران اسلامی بلند کرد و این افتخار مال ملت ایران است. در همان وقتی که همه‌ی دستگاه‌های قدرت بین‌المللی علیه اسلام تلاش می‌کنند، این ملت با مجاهدت، وحدت کلمه و شجاعت مثال زدنی خود توانسته است نام اسلام را بلند کند. این را همه باید قدر بدانند.

مسأله‌ای که امروز جزو مسائل همه‌ی ملت‌های مسلمان است، حضور تجاوزکارانه‌ی قدرت‌های فراملیتی و متجاوزان بین‌المللی در منطقه است. این یک ابتلای بزرگ برای ملت‌های این منطقه است. دیروز به بهانه‌ای ملت افغانستان را زیر فشار قرار دادند و امروز به بهانه‌ای دیگر ملت عراق را به همان فشارها تهدید می‌کنند. پس این شعار ضد جنگ، شعار صلح دوستی، حقوق بشر و طرفداری از دموکراسی چه شد؟! آیا امروز دیگر مردم دنیا حق دارند قدرت مستکبر آمریکا را یک قدرت دروغ‌گو و مسؤولان آمریکا را فاشیست و هیتلرهای این زمان بدانند؟! صریحاً می‌گویند منافع ما اقتضا می‌کند که به عراق حمله کنیم و به خاطر حفظ منافع خود حمله می‌کنیم. «هیتلر» هم همین حرف را می‌زد و می‌گفت که آلمان به فضای حیاتی احتیاج دارد، لذا به کشورهای

پیرامون خود حمله می‌کند و حمله کرد. امروز همه‌ی مردم دنیا هیتلر را یک فاشیست، یک متجاوز و یک قلدِر زورگو و بی‌منطق می‌دانند. من عرض می‌کنم که به فردا نمی‌رسد و همین امروز مردم دنیا مسؤولان آمریکایی را فاشیست، قلدِر و زورگو و متجاوز می‌دانند. دیدید در صد و شصت شهر دنیا تظاهرات شد و مردم خشمگین از رفتار آمریکایی‌ها به خیابان‌ها آمدند! البته این اول کار است. اگر آمریکایی‌ها درگیر حمله به عراق شوند، مشکلات آن‌ها را چنان احاطه خواهد کرد که آن نفع بلند مدتی که از راه تسلط بر خلیج فارس و عراق برای خود فرض و تعریف کرده بودند، به تهدیدهای جدی علیه نظام آمریکا تبدیل خواهد شد. امروز مثل دیروز نیست که ملت‌ها در مقابل قلدِری‌های فراملیتی ساکت بمانند. امروز ملت‌ها می‌ایستند. ملت‌ها و دولت‌های مسلمان جز با تمسک به اسلام، وحدت کلمه، احساس عزت اسلامی و شجاعت لازم نمی‌توانند این خطرهای بزرگ را از خود دفع کنند. راه ملت مسلمان ایران - راه ایستادگی و شجاعت و قیام مقتدرانه و عدم تسلیم در مقابل زورگویی - تنها راهی است که در مقابل ملت‌های اسلامی قرار دارد، و این راه را اسلام به ما نشان داد. (۷۷)

۷۸- شعار اسلام ناب

شعار اسلام ناب و اسلامی که نظام اسلامی بر پایه‌ی آن به‌وجود آمد، این است که مسلمانان با وجود

اختلافشان در عقاید و در مبانی مذهبی خود، باید اتحاد کلمه داشته باشند؛ روی موارد اتفاقی تکیه کنند و از جریحه‌دار کردن احساسات یک‌دیگر خودداری نمایند. این فرهنگ دینی با این معنا و با این نگاه که در آن، آزادی و عدالت و مردم‌سالاری و بسط وحدت در دنیای اسلام و میان امت اسلامی وجود دارد، یکی از میدان‌های مجاهدت ماست که باید در آن تلاش کنیم. (۷۸)

۷۹- مقصود از شکست ایران!

ما باید وحدت خود را روزبه‌روز مستحکم‌تر کنیم و از پرداختن به امور فرعی خودداری نماییم. امروز مسأله‌ی اصلی، حفظ هویت جمهوری اسلامی و هویت اسلامی این کشور است. چشم‌های دنیای اسلام و امت اسلام نگران این است. شما توانسته‌اید یک الگو در دنیا نشان دهید؛ دشمن می‌خواهد این الگو را در هم بشکند. مقصود، شکست ایران نیست؛ بلکه شکست دنیای اسلام است. (۷۹)

۸۰- به خاطر اختلاف کلمه‌ی مسلمین

است!

اگر امت اسلامی می‌خواهد در میدان‌های علم، ترقی، پیشرفت مادی، تسلط بر سرنوشت خود، رهایی از سلطه‌ی بیگانگان و سعادت درونی و بیرونی پیشرفت کند، راهش با کلمه‌ی توحید و توحید کلمه است. مراکز

قدرت استکباری که از هر عاملی برای تحکیم قدرت خود بر دنیا استفاده می‌کنند، تلاش کرده‌اند که در دنیای اسلام از هر وسیله‌ای برای تجزیه، تفرقه و اختلاف استفاده کنند، که متأسفانه تا حدود زیادی هم موفق شده‌اند. اگر امروز ملت فلسطین دچار چنین سرنوشت تلخی شده است؛ اگر امروز پیکر ملت فلسطین خون‌آلود است و مصیبت و غم آن ملت تا اعماق جان انسان‌های دردمند نفوذ کرده است، به خاطر اختلاف کلمه‌ی مسلمین است. اگر وحدت کلمه بود، این وضعیت به وجود نمی‌آمد. اگر عراق اسلامی زیر چکمه‌ی اشغالگران درآمده است، به خاطر اختلاف کلمه‌ی مسلمین است؛ اگر امروز کشورهای خاورمیانه با فریادهای مستانه و مغرورانه‌ی آمریکا مستقیماً تهدید می‌شوند، به خاطر اختلاف کلمه‌ی مسلمین است و اگر مسلمانان می‌خواهند از این خفت نجات پیدا کنند و اگر می‌خواهند فلسطین را نجات دهند و اگر می‌خواهند در افغانستان و عراق و سایر بلاد اسلامی، دشمن نتواند جسم و جان مسلمانان را زیر فشار قرار دهد، راهش در وحدت کلمه و وحدت ملت‌ها، دولت‌ها و وحدت شعارهاست. (۸۰)

۸۱- برادران عراقی ما می‌توانند این دوره

را کوتاه کنند!

بر اساس همه‌ی اصول و موازین بشری، کار آمریکایی‌ها محکوم و مذموم و تنفرانگیز است؛ و براساس

همه‌ی قواعد عالم طبیعت، کار آن‌ها محکوم به شکست است. آمریکایی‌ها بدانند دیر یا زود با ذلت و سرافکنندگی از عراق خارج خواهند شد. برادران عراقی ما می‌توانند این دوره را کوتاه کنند؛ می‌توانند رفع این خطر بزرگ را نزدیک کنند؛ با چه چیزی؟ با وحدت کلمه، با تمسک به اسلام، با حفظ روحیه‌ی اسلامی و ایمانی خود و با به‌کارگیری عقل و حکمت و تدبیر. قدر علما را بدانند؛ قدر موقع و موضع مرجعیت را بدانند؛ قدر این محورهای جمع‌کننده و گردآوری‌کننده را بدانند؛ قدر ایمان خود را بدانند و در دام تفرقه‌افکنی دشمن نیفتند. امروز در عراق یکی از برنامه‌های حتمی دشمنان - یعنی آمریکایی‌ها و انگلیسی‌ها و اتباع و انصارشان - تفرقه انداختن است؛ باید در این دام قرار نگیرند. ما ان‌شاءالله روزی را خواهیم دید که عراق مستقل و آزاد با اراده‌ی مردم خود و زیر پرچم اسلام زندگی کند. (۸۱)

۸۲- امروز وقت آن رسیده است که دنیای

اسلام بازنگری کند!

امروز دنیای اسلام و امت اسلامی با مصائب بزرگی مواجه است. درست است که بسیاری از این مصائب از درون دل خود ما مسلمان‌ها برخاسته است؛ ما کوتاهی و تنبلی کردیم و با خودخواهی‌ها و دنیاطلبی‌های خودمان راه امت اسلامی به سوی قله‌ی تکامل انسانی را نپیمودیم، که باید برگردیم؛ باید حرکت کنیم؛ باید توبه کنیم؛ اما شکی نیست که در دوران‌های اخیر تاریخ،

بخش بسیار مهمی از این عقب‌ماندگی‌ها، مصیبت‌ها و مشکلات نیز ناشی از نظم باطل جهانی امروز و دیروز است. نظام جهانی، نظام اقتدارگرایی است؛ نظام تکیه‌ی بر زور است؛ نظام زندگی انسان نیست؛ نظام زندگی جنگلی است.

امروز وقت آن رسیده است که دنیای اسلام بازنگری کند؛ بر روی مسأله‌ی وحدت بجد فکر کند. امروز تهدید آمریکا در این منطقه متوجه یک کشور و دو کشور نیست؛ متوجه همه است. امروز تهدید سرمایه‌داران صهیونیست پشت سر دستگاه حاکمه‌ی آمریکا، به بلعیدن یک قسمت از منطقه‌ی ما اکتفا نمی‌کند؛ همه‌ی منطقه را می‌خواهند ببلعند و امروز صریحا هم این حرف را می‌گویند. «طرح خاورمیانه‌ی بزرگ»، معنایی جز این ندارد. از پنجاه و چند سال پیش که دولت غاصب صهیونیست تشکیل شد و از حدود صد سال پیش که این فکر در مجامع غربی و اروپایی شکل گرفت، نیت همین بود که می‌خواهند این منطقه را ببلعند؛ ببرند؛ لازم دارند. مردم این منطقه برایشان مهم نیستند؛ همه مورد تهدیدند. وقتی همه مورد تهدیدند، عاقلانه‌ترین راه این است که همه به فکر بیفتند و دست‌ها را در دست هم بگذارند. توصیه و مطالبه‌ی جدی ما از دولت‌ها و ملت‌های اسلامی این است که روی این مطلب فکر و کار کنیم، که زحمت و مقدماتی دارد؛ باید مقدماتش تأمین شود. البته دشمن هم بیکار نمی‌ماند و از ابزارهای قدیمی تفرقه‌انگیز استفاده می‌کند؛ از قومیت‌ها، مذهب و

طایفه‌گری استفاده می‌کند و موضوعاتی را که اسلام تأکید کرده که عمده نشوند، آن‌ها را عمده می‌کند. اسلام تأکید کرده است که قومیت‌ها، ملاک تشخیص و هویت نیستند؛ «ان اکرمکم عندالله اتقاکم». اسلام تأکید کرده است که برادران مسلمان باید با هم برادرانه رفتار کنند؛ نگفته است برادرانی که سنی‌اند یا شیعه‌اند یا فلان مذهب دیگر را دارند، بلکه گفته است که مسلمانان «انما المؤمنون اخوة» هستند. هر کسی به این کتاب و به این قرآن و به این دین و به این قبله اعتقاد دارد، مؤمن است؛ این‌ها با هم برادرند؛ اسلام این را به ما گفته است. اما ما خنجرها را پشت سر مخفی می‌کنیم برای زدن به سینه‌ی برادران! در همه‌ی بخش‌ها هم مقصرینی هستند. جلوی این‌ها را باید گرفت و با این‌ها باید مقابله کرد. امروز امت اسلام برای حیات، سربلندی و نجات خود و برای برافراشتن پرچم اسلام، به وحدت احتیاج دارد. کدام منطق است که در مقابل این مسائل بتواند مقاومت کند، تا اختلاف ایجاد شود؟ وحدت بر همه‌ی ضرورت‌ها و اولویت‌ها ترجیح دارد و از آن‌ها اولی و مقدمتر است. چرا ضرورت اتحاد بین مسلمانان را نمی‌فهمیم؟! بار سنگینی بر دوش ماست و این برهه، برهه‌ی حساسی است. اگر دشمنان بتوانند با اعمال قدرت این منطقه را تصرف کنند، دنیای اسلام باز هم مثل دوران استعمار، صد سال دیگر عقب خواهد افتاد و صد سال دیگر فاصله‌ی امت اسلامی با دنیای مدرن و صنعتی بیش‌تر خواهد شد. ما

باید جوابش را بدهیم؛ امروز ما مسؤول هستیم؛ امروز دولت‌ها، نخبگان، زبندگان، رجال فرهنگی و دینی مسؤوند؛ همه‌ی ما در مقابل وحدت دنیای اسلام مسؤولیم. امام بزرگوار ماتت از مهم‌ترین حرف‌هایی که از قبل از پیروزی انقلاب تا آخرین دوران زمان زندگی خود بر زبان داشت و تأکید می‌کرد، وحدت امت اسلامی، اتحاد مسلمان‌ها و بزرگ نکردن بهانه‌های کوچک بود، و ما امروز می‌بینیم و می‌فهمیم که توصیه‌ی بسیار حکیمانه و بسیار درستی بوده است. (۸۲)

۸۳- امیرالمؤمنین علیه السلام نقطه‌ی وحدت

است.

من در پایان این خطبه نکته‌یی را اضافه کنم و آن این‌که امیرالمؤمنین علیه السلام را مایه‌ی اختلاف بین شیعه و سنی و فرقه‌های اسلامی قرار ندهید. امیرالمؤمنین علیه السلام نقطه‌ی وحدت است، نه نقطه‌ی افتراق. برادران و خواهران ما در سرتاسر کشور به این حرف اطمینان کنند. اطلاعات ما از حوادث خیلی زیاد است. من به عیان می‌بینم دست‌های بسیار فعالی درکارند برای ایجاد اختلافات مذهبی؛ جنگ شیعه و سنی؛ نفرت مذاهب اسلامی از یک‌دیگر. کتاب نوشته می‌شود علیه شیعه، کتاب نوشته می‌شود علیه سنی. وقتی دنبال می‌کنیم، می‌بینیم پول هر دوی این کتاب‌ها از آن طرف مرزها و از یک‌جا آمده است. هر مذهبی عقاید و استدلال خود را

دارد. در پشت میز استدلال و مباحثه، هرکس توانست غالب بشود، غالب بشود؛ اما فضای جامعه را نباید فضای جنگ و دعوا و منافرت قرار داد. امیرالمؤمنین علیه السلام محور وحدت است. همه‌ی دنیای اسلام در مقابل امیرالمؤمنین علیه السلام خاضع‌اند؛ شیعه و سنی ندارد. یک گروه کوچک به نام نواصب، دشمنان امیرالمؤمنین علیه السلام بودند. در طول تاریخ اسلام، هم در دوران اموی و هم دوران عباسی گروه‌هایی دشمن امیرالمؤمنین علیه السلام بودند؛ اما عامه‌ی دنیای اسلام - چه سنی مذهب، چه شیعه مذهب - امیرالمؤمنین علیه السلام را تجلیل می‌کنند. شما ببینید ائمه‌ی فقهی اهل سنت درباره‌ی امیرالمؤمنین شعر مدح دارند. اشعار معروفی که گفته می‌شود، مال شافعی است. امام شافعی درباره‌ی امیرالمؤمنین علیه السلام اشعار مدح‌آمیز دارد. نه فقط درباره‌ی امیرالمؤمنین علیه السلام، بلکه درباره‌ی همه یا اغلب ائمه این‌ها خاضع‌اند. برای ما شیعیان، مقام و موقعیت این بزرگوارها شفاف و روشن و واضح است؛ اما نتوانستند برای خودشان این مسائل را روشن کنند. در مقام بحث و مجادله‌ی علمی و بحث علمی این چیزها قابل روشن شدن است. منطق ما خیلی قوی است؛ اما عده‌ی امروز در عراق، در نقاط مختلف دنیای اسلام و بخصوص در ایران سعی‌شان این است که دعوا بیندازند. ما می‌بینیم که قضیه از کجاها دارد آب می‌خورد. (۸۳)

۸۴- تمرین اتحاد و پیوستگی امت

اسلامی است

دعوت الهی به حج برای آن است که مؤمنان خود را در کنار یکدیگر ببینند و نمادی از وحدت پیکره‌ی مسلمین را به چشم خود بنگرند. حج برای تقرب دست‌جمعی به خدا و برائت دست‌جمعی از شیاطین انس و جن است. تمرین اتحاد و پیوستگی امت اسلامی است. و امت اسلامی هرگز مانند امروز به این برادری با یکدیگر و برائت علنی از مشرکین و مستکبرین، نیاز نداشته است. و از سوی دیگر، جهان‌خواران که سودای حاکمیت بر سراسر جهان را در سر می‌پرورانند، از بیداری و وحدت امت اسلامی بیم‌ناکند و آن را سدی در برابر سیل ویرانگر نقشه‌های خود می‌شمرند و در تلاش برای پیش‌دستی و پیش‌گیری از آنند. (۸۴)

۸۵- آبرو و هویت و قدرت شما نابود

خواهد شد!

این نام و این مناسبت در میان ما معیاری برای وحدت شده است؛ لذا اسم این هفته‌ی مبارک را که از دوازدهم ربیع‌الاول (ولادت آن بزرگوار به قولی) تا هفدهم ربیع‌الاول (ولادت آن بزرگوار به قول دیگر) است، هفته‌ی وحدت نامیده‌ایم؛ اولاً به خاطر این که وحدت امت اسلامی، امروز و همیشه یکی از مهم‌ترین نیازهای این امت است؛ ثانیاً به خاطر این که معیار وحدت

و محور اتحاد مسلمین، وجود مقدس نبی مکرم اسلام و یاد و نام آن بزرگوار است.

از وحدت، زیاد سخن گفته‌ایم. اگر به برخی از آن‌چه گفته‌ایم، عمل می‌کردیم، امروز سرنوشت مسلمانان از آن‌چه هست، بهتر بود. به‌طور طبیعی برخی عوامل ضد وحدت وجود دارد - اختلافات قومی، اختلافات مذهبی و طایفه‌ی، اختلافات سیاسی - که باید با آن‌ها مقابله کرد. با تکیه به نام مقدس پیغمبر و یاد آن بزرگوار - که محور وحدت امت اسلامی است - باید بر این اختلافات غلبه کرد؛ لیکن از این دشوارتر، موجبات تفرقه‌ی است که به امت اسلامی تزریق می‌شود. در بستر همین اختلافات قومی و طایفه‌ی و مذهبی، دشمنان اسلام طبق سیاست همیشگی خودشان، بین مسلمانان اختلاف ایجاد می‌کنند. دست دشمن، توطئه‌ی دشمن و تدبیر دشمن را در ورای این اختلافات می‌شود به وضوح دید؛ این را باید علاج کرد. عقلای امت از همه‌ی فرقه‌ها باید نگذارند امواج فتنه در میان مسلمانان - که به وسیله‌ی دشمنان اسلام تحریک می‌شود - به طور روزافزون آرامش و الفت و محبت را به خطر بیندازد.

قرآن ما را به وحدت توصیه کرده است. قرآن ما را تهدید کرده است که اگر اتحاد و همبستگی خودتان را از دست بدهید، آبرو و هویت و قدرت شما نابود خواهد شد. امروز متأسفانه در دنیای اسلام این نابسامانی‌ها مشاهده می‌شود. امروز توطئه علیه دنیای اسلام، توطئه‌ی بسیار سنگینی است. اگر در این دوران علیه اسلام توطئه‌های

سازمان یافته با شدت بیش‌تری کار می‌کند، بیداری امت اسلامی است که دشمنان را به هراس انداخته است. استکبار جهانی، طمعگاران در کشورهای اسلامی، و مداخله‌جویان در میان دولت‌ها و کشورهای اسلامی از وحدت امت اسلامی در هراسند.

نزدیک به یک‌ونیم میلیارد نفر از جمعیت دنیا مسلمانند و مسکن آن‌ها یکی از مهمترین و ارزنده‌ترین قطعات این زمین است. این همه منابع طبیعی، این میراث عظیم فرهنگی، این نیروی انسانی کارآمد و با استعداد، این بازار بزرگ برای محصولات غربی، این نفت و گاز ارزش‌مندی که در این کشورها هست؛ این‌ها وسوسه‌کننده‌ی قدرت‌های استکباری است؛ می‌خواهند بر این‌ها تسلط کامل داشته باشند؛ اما بیداری امت اسلامی مانع این است. وحدت امت اسلامی بزرگ‌ترین سد در مقابل این دشمنان است؛ لذا در شکستن این سد، همه‌ی تلاش خود را به کار می‌برند.

شک نداریم وعده‌ی الهی که فرمود: «وعد الله الذین امنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض کما استخلف الذین من قبلهم و لیمکنن لهم دینهم الذی ارتضی لهم» وعده‌ی عملی است و تحقق پیدا خواهد کرد. شرط آن، ایستادگی، استقامت، راه را گم نکردن، هدف را گم نکردن، وحدت را حفظ کردن و به خدای متعال توکل کردن است. (۸۵)

۸۶- این کار خود مسلمان‌ها نیست!

البته ملت‌های اسلامی باید بیدار باشند و نباید دشمن و توطئه و حرکت‌های او را کوچک بشمرند؛ باید بیداری و برحذر بودن و هشیاری خود را حفظ کنند. امروز، روز اتحاد و همدلی ملت‌ها و دولت‌های اسلامی است. من از همین جا می‌خواهم به ملت خودمان و ملت عراق و ملت پاکستان و دیگر ملت‌های مسلمان هشدار بدهم؛ اختلافات مذهبی و اختلافات شیعه و سنی را مهمل کنند. من امروز دست‌هایی را می‌بینم که با برنامه، به عنوان شیعه و سنی، میان مسلمانان جنگ ایجاد می‌کنند. کشتارهایی که اتفاق می‌افتد و انفجارهایی که در مساجد، حسینیه‌ها، نمازهای جماعت و نمازهای جمعه به وجود می‌آید، یقیناً دست خبیث صهیونیسم و استکبار در آن‌ها وجود دارد؛ این کار خود مسلمان‌ها نیست. هم در عراق، هم در ایران، هم در افغانستان، هم در پاکستان و هم در همه‌ی کشورهای دیگر، امروز مسلمانان وظیفه دارند به موارد اتحاد و وحدت خودشان بپردازند. توحید، یکی؛ خدا، یکی؛ نبوت، یکی؛ معاد، یکی؛ قرآن، یکی؛ بیش‌ترین احکام شریعت اسلامی، یکی؛ همه مشترک، اما دشمن می‌آید روی نقاط افتراق انگشت می‌گذارد و دل‌ها را پر از کینه‌ی به یک‌دیگر می‌کند؛ برای این‌که بتواند به هدف‌های خود برسد. امام بزرگوار ما مَدَنِيٌّ که این‌همه روی وحدت مسلمین تأکید می‌کرد، به خاطر این بود که این خطر را می‌دید و می‌شناخت. در کشور ما و سایر

کشورهای اسلامی، انگلیسی‌ها و دستگاه جاسوسی انگلیس میان شیعه و سنی اختلاف ایجاد کردند؛ آن‌ها تجربه‌ی زیادی در این کار دارند؛ همه باید مراقب باشند. امروز ایادی صهیونیسم هم در این کارها دخالت می‌کنند. اطلاعات ما خبر از این می‌دهد که دست‌های خبیث صهیونیست‌ها و عوامل دشمنان اسلام، در همه‌ی حوادثی که انسان در گوشه و کنار دنیای اسلام می‌بیند، با واسطه یا بی‌واسطه دخالت دارند. (۸۶)

۸۷- می‌توانند ابتکار عمل را به دست

گیرند!

امروز روزی است که ملت‌ها و دولت‌های مسلمان می‌توانند ابتکار عمل را به دست گیرند و کاری بزرگ را آغاز کنند. کمک به ملت مظلوم فلسطین، حمایت از ملت بیدار عراق، حراست از ثبات و استقلال لبنان و سوریه و دیگر کشورهای منطقه، وظیفه‌ی همگانی است، و وظیفه‌ی نخبگان سیاسی و دینی و فرهنگی و رجال ملی و جوانان و دانشگاهیان، سنگین‌تر از دیگران است. وحدت و همدلی میان پیروان مذاهب اسلامی و پرهیز از اختلافات فرقه‌ی و قومی باید از برجسته‌ترین شعارهای این نخبگان باشد. نشاط علمی، نشاط سیاسی، تلاش فرهنگی و بسیج کردن همه‌ی نیروها در این صفوف اصلی، باید سرلوحه‌ی دعوت آنان قرار گیرد. (۸۷)

۸۸- برادران شیعه و سنی را باید به هم

نزدیک کرد.

امروز شما نگاه کنید ببینید آمریکایی‌ها مصلحت خودشان را در عراق، در ایجاد اختلاف و در ناکارآمد نشان دادن دولت برآمده‌ی از مردم می‌بینند و لذا برای ایجاد اختلاف و جنگ طایفه‌ای تلاش می‌کنند، که حالا همین حوادث فاجعه‌آمیز روزهای اخیر در سامرا، نمونه‌ای از آنهاست. قبل از آن هم برای برانگیخته کردن احساسات مسلمان‌ها و اهداف سیاسی گوناگونی که داشتند، مسئله‌ی اهانت به نبی مکرم اسلام ﷺ را - با کشیدن کاریکاتورها - مطرح کردند که هر دو نوع کار، از یک جنس است؛ یعنی قدم گذاشتن در میدان اهانت به مقدسات مردم، برای این که در تهیجی که پیش می‌آید، با برنامه‌ریزی، به اهداف خودشان برسند. نتیجه چه شد؟ نتوانستند. امروز قضیه‌ی کاریکاتورها به حرکت عمومی دنیای اسلام و احساس نفرت دنیای اسلام از پنجه‌ی استکبار منتهی شده و ماجرای سامرا به وحدت شیعه و سنی در بسیاری از نقاط عالم منتهی شده؛ که علمای شیعه و سنی بنشینند، با هم اعلامیه بدهند و با هم محکوم کنند. بنابراین، دشمن نمی‌تواند؛ نقشه‌های دشمن، نقشه‌های شناخته شده و تکراری است؛ سال‌ها روی این نقشه‌ها کار کرده‌اند؛ اما امروز دنیای اسلام بیدار است و با بیداری دنیای اسلام، نمی‌توانند کاری بکنند. البته این بیداری را باید حفظ کرد؛ برادران شیعه و سنی را

باید به هم نزدیک کرد؛ دل‌های امت اسلامی را باید به هم نزدیک کرد. هدف دشمن را که ایجاد فتنه‌ی طایفه‌ای و فتنه و اختلافات مذهبی است - چه در عراق و چه در بقیه‌ی نقاط عالم - باید برای افکار عمومی مسلمان‌ها بیان و افشا کرد. این که امروز نمی‌خواهند بگذارند که دولت عراق - که مظهر شکست آمریکا است - یک دمکراسی مردمی را از مردمی که علاقه‌مند به اسلام هستند، تشکیل بدهد، مظهر شکست آمریکا در عراق است؛ چون آمریکایی‌ها برای این کار به عراق نیامده بودند، آن‌ها آمده بودند که یک دولت طرفدار خودشان و ضامن منافع خودشان را در آنجا سر کار بیاورند؛ نه این که یک مجموعه‌ی اسلامگرا بیابند که با نگاه مرجع تقلید و با اشاره‌ی دست روحانیون مسئول، حرکت و توقف می‌کند. آن‌ها نمی‌خواستند چنین دولتی سر کار بیاید؛ اما مردم عراق این را می‌خواستند و این شد. حالا عراق را که مظهر شکست سیاست‌های آمریکا در خاورمیانه است، می‌خواهند به شکلی به هم بریزند و اختلاف ایجاد کنند و نگذارند این دولت - که با افکار مردم و با آرای مردم سرکار آمده است - به وظایف خودش عمل کند. ان‌شاءالله ناکام خواهند بود و هوشیاری مردم عراق، مثل هوشیاری مردم ایران، پاسخ آن‌ها را خواهد داد. (۸۸)

۸۹- دفتر حوادث خاورمیانه، با پیروزی

حزب‌الله ورق خورد!

در دنیا همه این را فهمیده‌اند که دفتر حوادث خاورمیانه، با پیروزی حزب‌الله در لبنان و شکست واضح و فاضح اسرائیل در میدان جنگ - در جنگ سی و سه روزه - ورق خورد و صفحه‌ی جدیدی شروع شد. آن سیاست و برنامه‌ای که آمریکایی‌ها می‌خواستند در منطقه‌ی خاورمیانه اجرا کنند، شکست خورده است. البته نه بدین معنا که آمریکا و اسرائیل به دنبال اغراض خباثت‌آلود خودشان نیستند، چرا؛ اما امروز یک قدم از آن نقطه‌ای که بودند، عقب‌تر ایستاده‌اند و امتیازات بزرگی را هم از دست داده‌اند. همه‌ی ملت‌ها باید هوشیار باشند. ملت ما، ملت لبنان و ملت فلسطین باید به هوش باشند. ملت‌های عربی منطقه، ملت عراق و دیگر ملت‌های مسلمان هم باید به هوش باشند؛ مواظب باشند این‌ها حرکتی در جهت موفقیت نقشه‌های خائنانه‌ی جدید آمریکا و صهیونیسم انجام ندهند. آن‌چه که امروز برای دولت آمریکا و رژیم اسرائیل به عنوان یک موفقیت محسوب شود، به زیان همه‌ی کشورهای اسلامی است. این‌طور نیست که بگوییم بعضی ضرر می‌کنند و بعضی سود می‌برند؛ اِبدًا. آن‌چه که متجاوزان، غارتگران و طمع‌ورزان به این منطقه را خوشحال کند، همه‌ی ملت‌های این منطقه را غمگین و متأثر خواهد ساخت. اگر در کوتاه مدت هم به آن توجه نکنند، در میان مدت یقیناً دچار آن

خواهند شد. کشورها مراقب باشند و اتحاد خودشان را حفظ کنند. در داخل ملت‌ها، اتحاد ملی را باید حفظ کنند. برادران فلسطینی از جناح‌ها و گروه‌های مختلف بدانند که اتحاد آن‌ها امروز از همه‌ی عوامل پیروزی‌شان مهم‌تر است. مبدا به خواست دشمن - که می‌خواهد بین گروه‌های فلسطینی اختلاف بیندازد - با هم اختلاف کنند و از نقشه‌ای که دشمنان برای آن‌ها کشیده‌اند، غفلت کنند. عین همین قضیه در مورد لبنان صادق است. ملت لبنان وحدت خود را با همان شعارهای کوبنده‌ی مقاومت لبنان حفظ کنند. ملت عراق از اختلافات فرقه‌ای و طایفه‌ای بشدت پرهیز کند. امروز این راه و علاج حل مشکلات منطقه‌ی ماست و امیدواریم خداوند متعال همه‌ی ما را موفق بدارد و همه‌ی ملت‌های اسلامی را موفق بدارد که بتوانند به این وظایف مهم عمل کنند. (۸۹)

۹۰- این انسان بی‌نظیر و این مظهر کامل

اسلام

به جرأت میتوان گفت که علی بن ابی طالب علیه السلام، میتواند نقطه‌ی اشتراک و تلائم و هم‌بستگی میان فرق اسلامی قرار بگیرد. در همه‌ی زمان‌ها و دوره‌ها، فرقه‌های اسلامی - به جز گروه ناچیز و اندک نواصب که خارج از فرق اسلامی هستند - شأن امیرالمؤمنین علیه السلام را همان شأن والا و برجسته و ممتازی می‌دانستند که شما در کتاب‌های فریقین - چه شیعه و چه سنی - ملاحظه

میکنید. بنابراین امیرالمؤمنین علیه السلام ملتقی و محل اشتراک فرقه‌های اسلامی است و می‌تواند منبعی برای وحدت بین مسلمین به حساب بیاید.

امروز که دشمنان اسلام - که نه طرف‌دار این فرقه و نه طرف‌دار فرقه‌ی دیگر نیستند؛ گاهی از یک فرقه‌ای به ضرر فرقه‌ی دیگر حمایت می‌کنند، گاهی هم عکس آن عمل می‌کنند - دنبال ایجاد افتراق و شکاف بین مسلمان‌ها هستند و در یک چنین دورانی که مسلمان‌ها به وحدت و یک‌دلی احتیاج مبرمی دارند، امیرالمؤمنین علیه السلام می‌تواند مظهر این وحدت باشد؛ نقطه‌ای باشد که همه‌ی مسلمان‌ها در مقابل آن نقطه، مدعن و معترف و مقرند. هیچ طرفی نمی‌تواند ادعا کند که امیرالمؤمنین علیه السلام متعلق به اوست. خب، ما شیعیان در زیارت جامعه می‌گوئیم: «معروفین بتصدیقنا ایاکم»؛ ما معروفیم به ارادت و علاقه و عشق به امیرالمؤمنین علیه السلام و خاندان پیغمبر؛ لکن نمیتوانیم ادعا کنیم که امیرالمؤمنین علیه السلام فقط متعلق به ماست. نه، همه‌ی مسلمان‌های عالم - از فرقه‌های مختلف - درباره‌ی امیرالمؤمنین علیه السلام این را قائلند که این شخصیت عظیم، این انسان بی‌نظیر و این مظهر کامل اسلام، ذره‌ای و لحظه‌ای از متابعت پیغمبر اکرم سرپیچی نکرد؛ تخلف نکرد؛ کوتاهی نکرد؛ از دوران کودکی، تا دوران نوجوانی، تا دوران ربیعان شباب و تا آخر عمر، یک لحظه در راه

مجاهدت برای خدا و برای اسلام و برای قرآن فروگذار نکرد.

پس این یک نکته است که ما - چه شیعه، چه سنی و چه مذاهب گوناگون بین این فرقه‌ها - بیائیم و علیهم‌السلام را ملاک و محور وحدت قرار بدهیم. (۹۰)

۹۱- برای صدمین بار، هزارمین بار!

امروز دنیای اسلام با تهاجم سیاسی و فرهنگی و تبلیغاتی همه‌جانبه‌ی دشمنان اسلام مواجه است. این نکته را باید در همه‌ی جهان اسلام، همه‌ی آحاد مردم، بخصوص نخبگان، بخصوص روشن‌فکران، علمای دین، افراد برجسته‌ی سیاسی غفلت نکنند. امروز تهاجم علیه اسلام و مقدسات مسلمانان همه‌جانبه است و این نه به خاطر این است که دشمن قوی شده است، به خاطر این است که دشمن در مقابل حرکت عظیم اسلامی احساس ضعف می‌کند؛ لذا به انواع جنگ‌های روانی، تهاجمات گوناگون، ترساندن ملت‌ها و کشورهای مسلمان از یک‌دیگر و تبلیغات علیه یک‌دیگر متوسل می‌شود. راه این است که دنیای اسلام وحدت خود را حفظ کند. من بار دیگر برای صدمین بار، هزارمین بار، از زبان ملت ایران خطاب به همه‌ی برادران مسلمان در اکناف عالم عرض می‌کنم: اتحاد خودتان را حفظ کنید، مبادا بازیچه‌ی دست دشمنان مشترکی بشوید که به عنوان قومیت عرب و عجم، به عنوان مذهب شیعه و سنی، به عناوین گوناگون دیگر، می‌خواهند بین شما اختلاف

بیندازند. آن‌ها نه دوست شیعه هستند، نه دوست سنی؛
آن‌ها دشمن اسلامند. برای این‌که اسلام را تضعیف
بکنند، یکی از راه‌هایشان همین است که این‌ها را به جان
هم بیندازند؛ کشورها را از هم‌دیگر بترسانند. این‌جا که
علم اسلام برافراشته شده است، سعی کنند کشورها و
دولت‌ها را از نظام اسلامی، از جمهوری اسلامی با انواع
دروغ‌ها و فریب‌ها بترسانند. ما همه با هم برادریم. ملت
ایران در راه پیشرفت و تعالی اسلامی قدم برمی‌دارد و به
توفیق پروردگار با سرعت پیش می‌رود و این را متعلق به
همه‌ی دنیای اسلام می‌داند؛ شرف خود را، شرف دنیای
اسلام؛ پیشرفت خود را، پیشرفت امت اسلامی به حساب
می‌آورد. (۹۱)

۹۲- خیلی هوشیاری و خیلی دقت می‌طلبید!

چقدر جفاست که کسی از این وسیله‌ی وحدت،
ابزاری درست کند برای اختلاف و شکاف. این، خطاب به
همه است. این فقط خطاب به آن فرد تکفیری سلفی
متعصب که در مدینه بایستد و مقدسات شما را دشنام
بدهد، نیست؛ خطاب به همه است.

من چیزهایی را که می‌تواند وسیله‌ی جدائی شود،
نمی‌شمرم؛ خودتان فکر کنید، ببینید چه چیزی است که
دل شیعه را نسبت به برادر مسلمان غیر شیعه‌ی خود پر
از کینه می‌کند؛ دل سنی را نسبت به برادر مسلمان

شیعه‌ی خود پر از بغض می‌کند؛ ببینید این‌ها چی است، این‌ها را بیرون بکشید.

شناختن این مسئله و مصادیق این مسئله خیلی هوشیاری و خیلی دقت می‌طلبد. این‌ها شوخی نیست!
(۹۲)

۹۳- بدون مجاهدت حاصل نخواهد شد!

همه‌ی مقصودهای بزرگ محتاج مجاهدتند. هیچ مقصود بزرگی نیست که بدون مجاهدت حاصل شود. اتحاد بین مسلمان‌ها هم بدون مجاهدت حاصل نخواهد شد. وظیفه‌ی ماست که برای اتحاد دنیای اسلام مجاهدت کنیم. این اتحاد می‌تواند بسیاری از گره‌ها را باز کند؛ می‌تواند جوامع اسلامی و ملت‌های مسلمان را عزیز کند. ببینید وضع کشورهای اسلامی چگونه است. ببینید وضع مسلمانان که امروز یک چهارم نفوس بشری را در دنیا تشکیل می‌دهند، چگونه است؛ تأثیرشان در سیاست‌های عالم، حتی در مسائل درون خودشان، چگونه بمراتب ضعیف‌تر و کمتر است از تأثیر قدرت‌های بیگانه و قدرت‌های دارای سوءنیت. این، فقط به خاطر بیگانه بودن قدرت‌ها نیست - که ما خودمان و مخاطبانمان را از آن‌ها برحذر می‌داریم - آن‌ها دارای سوء نیت‌اند؛ دارای انگیزه‌های سلطه‌طلبی هستند، می‌خواهند ملت‌های اسلامی را در مقابل خودشان ذلیل کنند، خرد کنند، وادار به اطاعت محض کنند. خوب، این پنجاه و چند کشور اسلامی، این ملت‌های مسلمان، برای این‌که در مقابل

یک چنین سوء نیت واضح و بزرگ و قلدراَن‌های
بایستند، راهشان چیست؟ جز وحدت؟ باید با هم نزدیک
بشویم. (۹۳)

۹۴- مزدور دشمن است!

آن کسی که ندای تفرقه‌ی بین شیعه و سنی را سر
می‌دهد و به بهانه‌ی مذهب، می‌خواهد وحدت ملی را به
هم بزند، چه شیعه باشد و چه سنی، مزدور دشمن است؛
چه بداند، چه نداند. گاهی بعضی‌ها مزدور دشمنند و
خودشان نمی‌دانند. خیلی از این مردم بیچاره‌ی بی‌خبر
سلفی و وهابی که بوسیله‌ی دلارهای نفتی تغذیه
می‌شوند تا بروند در این‌جا و آن‌جا عمل‌های تروریستی
انجام بدهند - در عراق یک‌جور، در افغانستان یک‌جور،
در پاکستان یک‌جور، در نقاط دیگر یک‌جور - نمی‌دانند
که مزدور دشمنند. آن مرد شیعی هم که می‌رود به
مقدسات اهل سنت اهانت می‌کند و دشنام می‌دهد، او هم
مزدور دشمن است، ولو نداند که چه می‌کند. من عرض
می‌کنم: عوامل اصلی دشمنانند. بعضی از این سرانگشتان
- هم در بین اهل سنت، هم در بین شیعه - غافلند،
نمی‌دانند و نمی‌فهمند چکار می‌کنند؛ نمی‌دانند برای
دشمن دارند کار می‌کنند. (۹۴)

۹۵- برای امیرالمؤمنین علیه السلام مهم بود!

یک سطر از سطور کتاب قطور منقبت
امیرالمؤمنین علیه السلام این است که این بزرگوار در طول این

زندگی پرماجرایی خود به چیزهایی اهتمام داشتند، از جمله عدالت و وحدت. این‌ها برای ما درس است. وحدت امت اسلامی برای امیرالمؤمنین علیه السلام مهم بود. استقرار عدالت در میان امت اسلامی هم برای امیرالمؤمنین علیه السلام مهم بود. حق‌طلبی آن بزرگوار در هر دو جا خود را نشان می‌دهد؛ هم در آن‌جایی که در پی عدالت دشوارترین آزمون‌های زندگی خود را تحمل می‌کند؛ آن سختی‌ها را، آن مجاهدت‌های دشوار را، آن جنگ‌هایی را که بر آن بزرگوار تحمیل شد - آن سه جنگ دوران کوتاه حکومت، که این‌ها را تحمل می‌کند؛ چون دنبال عدالت است. حق را در این‌جا با قاطعیت تعقیب می‌کند - هم در آن‌جایی که امیرالمؤمنین علیه السلام به خاطر خدا، به خاطر مصالح اسلام، به خاطر وحدت مسلمانان، از حقی که برای خود او مسلم است، چشم‌پوشی می‌کند و در مقام معارضه بر نمی‌آید؛ اسلام را، مسلمانان را، جامعه‌ی اسلامی را، وحدت اسلامی را پاس می‌دارد.

جامعه‌ی اسلامی در تمام ادوار مختلف از ناحیه‌ی بی‌عدالتی ضربه خورده است؛ و از ناحیه پراکندگی و نفاق و جدائی افراد از یک‌دیگر و مقابل یک‌دیگر ایستادن، ضربه خورده است. از این چیزها دنیای اسلام ضربه خورده. هر چه شما به تاریخ اسلام مراجعه کنید - بخصوص در قرون اخیر - این معنا را روشن‌تر می‌بینید. دنیای اسلام نیازمند اتحاد است. امیرالمؤمنین علیه السلام مایه‌ی وحدت دنیای اسلام باید باشد. دشمنان اسلام

می‌خواهند بین طوائف مسلمان به وسیله‌ی امیرالمؤمنین علیه السلام که خود وسیله‌ی وحدت و اتحاد است، اختلاف ایجاد کنند. این‌ها را باید دنیای اسلام بگوش باشد. (۹۵)

۹۶- بمب ضد وحدت!

امروز شما می‌بینید در بعضی از کشورهای اسلامی، طرح مسئله‌ی جهاد جرم است؛ در کتاب درسی نباید مسئله‌ی جهاد مطرح بشود، در گفت‌وگوهای کسانی که به نحوی با دستگاه‌های دولتی مرتبطند، اسم جهاد و اسم شهادت نباید مطرح بشود. به این چیزها و به عمل ما حمله می‌کنند. اتحاد اسلامی را ضربه می‌زنند، دل‌ها را نسبت به یک‌دیگر بدبین می‌کنند، مسئله‌ی سنی و شیعه، مسئله‌ی فرق گوناگون بین شیعیان، مسئله‌ی فرق گوناگون بین اهل تسنن؛ این‌ها موضوع کارهای دشمنان اسلام است. نمی‌گویند من با قرآن مخالفم، اما با آن‌چه که محور تربیت و تعلیم قرآنی است، با او مخالفت می‌کند، که مثالش همین مثال وحدت است. چقدر خیرخواهان زحمت می‌کشند که بین برادران در دنیای اسلام اتحاد ایجاد کنند، یک وقت می‌بینیم از یک جا بمبی منفجر شد - بمب ضد وحدت - یا از آن طرف یا از آن طرف؛ فرقی نمی‌کند.

بینید همین آیاتی که الان خواندند: «و اذکروا نعمت الله علیکم اذ کنتم اعداء فألف بین قلوبکم فأصبحتم

بنعمته اخوانا - برادر شدید با هم - و کنتم علی شفا حفرة
 من النار فانقذکم منها» اسلام شما را از آتش تفرقه نجات
 داد. فراموش کردید؟ هی این به آن ایراد بگیرد، آن به
 این ایراد بگیرد؛ فروع را اصل بکنیم، اصول را فراموش
 کنیم، هی اختلاف بین ما بیفتد. این که قرآن میگوید: «و
 اعتصموا بحبل الله جميعا»، یعنی همه با هم اعتصام به
 حبل الله بکنید، خوب، این «همه» در سطح واحدی که
 نیستند؛ بعضی ایمانشان قوی تر است، بعضی ایمانشان
 ضعیف تر است، بعضی عملشان بهتر است، بعضی
 عملشان متوسط تر است؛ در عین حال خدای متعال به
 همه خطاب می کند. می گوید اعتصام به حبل الله را جميعاً
 بکنید، با هم بکنید. تو بگوئی من جداگانه اعتصام به
 حبل الله کردم و دیگری نه؛ او - دیگری - باز بگوید من
 جداگانه اعتصام به حبل الله کردم، این طرف را نه؛ اینکه
 نمی شود. هم دیگر را تحمل کنید. اصولی هست،
 محورهای هست؛ اصل این است که در این اصول
 هم دل باشیم. ممکن است در صد تا از فروع، افراد با
 هم دیگر اختلاف داشته باشند، باشد؛ این منافات ندارد با
 اجتماع، با جمیع شدن، مجتمع شدن؛ اینها باید ملاک
 باشد. در گفتارمان مراقب باشیم. رد دیگران، طرد
 دیگران، به طور مطلق در سر مسائل درجه ی دو،
 مصلحت نیست. (۹۶)

فهرست ارجاعات:

- ۱- بیانات در مراسم بیعت نخست وزیر و هیأت وزیران ۱۳۶۸/۳/۱۶
- ۲- پیام به ملت ایران، در تجلیل از امام امت و تأکید بر وحدت و حفظ آمادگی مردم در صحنه ۶۸/۳/۱۸
- ۳- سخنرانی در مراسم بیعت رئیس و کلیه نمایندگان مجلس شورای اسلامی ۶۸/۳/۳۴
- ۴- سخنرانی در مراسم بیعت امام جمعه و اقشار مختلف مردم قزوین خواهران حوزه علمیه اصفهان، راهپیمایان ورامین، جمعی از رزمندگان نوشهر و دانشجویان سازمان جوانان امامیه پاکستان ۶۸/۳/۳۱
- ۵- سخنرانی در مراسم بیعت نیروهای بسیج پایگاههای شهریار، دانشجویان مدرسه عالی تربیتی و قضایی قم و خانوادههای شهدای ازنا لریستان ۶۸/۴/۱
- ۶- سخنرانی در مراسم بیعت گروهی از رزمندگان سپاه پاسداران و روحانیون شهرهای خمین، دامغان و گناباد ۶۸/۴/۳
- ۷- سخنرانی در مراسم بیعت گروه کثیری از ائمه جمعه و روحانیون استان مازندران و اصفهان و علما و طلاب کشورهای اسلامی مقیم ایران ۶۸/۴/۴
- ۸- سخنرانی در مراسم بیعت هزاران نفر از نمایندگان کارگران سراسر کشور ۶۸/۴/۵
- ۹- سخنرانی در مراسم بیعت جمع کثیری از مردم استان همدان و شهرهای ساری و ساوه ۶۸/۴/۵
- ۱۰- سخنرانی در مراسم بیعت اقشار مختلف مردم استانهای ایلام و فارس و گروهی از طلاب پاکستانی ۶۸/۴/۱۲
- ۱۱- سخنرانی در مراسم بیعت ائمه جمعه سراسر کشور به اتفاق رئیس مجلس خبرگان ۶۸/۴/۱۲
- ۱۲- سخنرانی در مراسم بیعت اقشار مختلف مردم کرد از استانهای کردستان، آذربایجان غربی و کرمانشاه ۶۸/۴/۱۳

- ۱۳- پیام به حجاج بیت‌الله الحرام ۶۸/۴/۱۴
- ۱۴- سخنرانی در مراسم بیعت اقشار مختلف مردم استان کرمانشاه و شهرهای رشت، اراک، سرپند، فردوس، طبس، خوانسار، بیدخت، گناباد و جویبار ۶۸/۴/۱۴
- ۱۵- سخنرانی در مراسم بیعت گروه کثیری از خواهران شهرهای مختلف کشور ۶۸/۴/۱۵ و سخنرانی در مراسم بیعت روحانیون، مسؤولان و اقشار مختلف مردم استان‌های فارس و هرمزگان و شهرهای قزوین، تاکستان، ابهر، شاهین‌شهر، ساری، کیاسر، فریدون‌کنار، بهشهر، و فرماندهان منطقه‌ی یکم دریایی و سپاه پنجم عاشورای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ۶۸/۴/۲۱
- ۱۶- سخنرانی در مراسم بیعت روحانیون، مسؤولان و مردم استان خوزستان، و روحانیون، مسؤولان و اقشار مختلف مردم گلپایگان، دشتستان، شبستر و خامنه ۶۸/۴/۲۱
- ۱۷- سخنرانی در مراسم بیعت میهمانان خارجی شرکت کننده در مراسم چهلمین روز ارتحال رهبر کبیر انقلاب اسلامی، و جمعی از اقشار مختلف مردم مشهد و گروهی از عشایر استان خوزستان ۶۸/۴/۲۲
- ۱۸- پیام به ملت شریف ایران، در پایان چهلمین روز ارتحال حضرت امام خمینی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ۶۸/۴/۲۳
- ۱۹- خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۶۸/۴/۲۳
- ۲۰- سخنرانی در مراسم بیعت روحانیون، مسؤولان و اقشار مختلف مردم استان اصفهان ۶۸/۴/۲۵
- ۲۱- سخنرانی در دیدار با اعضای جامعه‌ی روحانیت مبارز و مجمع روحانیون مبارز تهران، علما و ائمه‌ی جماعت و جامعه‌ی وعاظ تهران و اعضای شورای هماهنگی سازمان تبلیغات اسلامی، در آستانه‌ی ماه محرم ۶۸/۵/۱۱
- ۲۲- تنفیذ حکم اولین دوره‌ی ریاست جمهوری حجت‌الاسلام والمسلمین هاشمی رفسنجانی ۶۸/۵/۱۲

- ۲۳- بیانات در دیدار با رئیس جمهور موقت افغانستان و رهبران مجاهدان افغانی ۶۸/۵/۱۱
- ۲۴- بیانات در دیدار با جمعی از مسؤولان و کارکنان نهادها و سازمان‌های خدماتی و حمایتی ۶۸/۷/۱۲
- ۲۵- سخنرانی در دیدار با جمع کثیری از اقشار مختلف مردم شهرهای شاهرود، خلخال، بیرجند، قیدار، خمسه، تیران و چالوس، روحانیون و معاونان دفاتر عقیدتی، سیاسی نیروی زمینی ارتش و جمعی از شیعیان استان سرحد پاکستان ۶۸/۷/۱۹
- ۲۶- سخنرانی در دیدار با گروهی از روحانیون و مردم رفسنجان ۶۸/۷/۲۱
- ۲۷- نهادهای انقلابی و تشکیلات قضایی، جمع کثیری از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و فرماندهان نیروهای مسلح، به مناسبت میلاد با سعادت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و ولادت امام جعفر صادق علیه السلام ۶۸/۷/۲۶
- ۲۸- نهادهای انقلابی و تشکیلات قضایی، جمع کثیری از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و فرماندهان نیروهای مسلح، به مناسبت میلاد با سعادت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و ولادت امام جعفر صادق علیه السلام ۶۸/۷/۲۶
- ۲۹- پیام به گردهمایی سراسری فرماندهان بسیج، به مناسبت سالروز انتشار پیام رهبر فقید انقلاب برای تشکیل بسیج مستضعفان و گرامیداشت هفته‌ی بسیج ۶۸/۹/۲
- ۳۰- سخنرانی در دیدار با جمع کثیری از دانشگاهیان و طلاب حوزه‌های علمیه ۶۸/۹/۲۹
- ۳۱- سخنرانی در دیدار با گروهی از روحانیون، ائمه‌ی جمعه و اساتید حوزه‌های علمیه‌ی اهل سنت استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان و مازندران ۶۸/۱۰/۵
- ۳۲- بیانات در دیدار با جمعی از ائمه‌ی جمعه‌ی کشورهای نامیبیا، موزامبیک، آفریقای جنوبی و لسوتو ۶۸/۱۲/۳

- ۳۳- سخنرانی در دیدار با قاریان چهل کشور جهان و جمعی از روشن‌ضمیران، در سالروز بعثت رسول اکرم ﷺ ۶۸/۱۲/۴
- ۳۴- بیانات در دیدار با اعضای حزب وحدت اسلامی افغانستان ۶۹/۱/۲۲
- ۳۵- بیانات در دیدار با اعضای ستاد برگزاری کنفرانس جهانی اهل‌بیت ﷺ ۶۹/۱/۲۶
- ۳۶- سخنرانی در دیدار با مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی، به مناسبت عید سعید فطر ۶۹/۲/۷
- ۳۷- سخنرانی در دیدار با گروه کثیری از معلمان و مسؤولان امور فرهنگی کشور و جمعی از کارگران، به مناسبت روز معلم و روز جهانی کارگر ۶۹/۲/۱۲
- ۳۸- سخنرانی در دیدار با روحانیون و ائمه‌ی جمعه و جماعات استان مازندران ۶۹/۲/۲۲
- ۳۹- سخنرانی در دیدار با میهمانان و شرکت‌کنندگان کنفرانس جهانی اهل‌بیت ﷺ ۶۹/۳/۴
- ۴۰- پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی رحمته‌الله علیه ۶۹/۳/۱۰
- ۴۱- سخنرانی در مراسم اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی رحمته‌الله علیه ۶۹/۳/۱۴
- ۴۲- سخنرانی در دیدار با جمع کثیری از علما، روحانیون، مسؤولان و اقشار مختلف مردم استان خراسان، در سالروز ولادت امام رضا علیه‌السلام ۶۹/۳/۱۵
- ۴۳- سخنرانی در دیدار با میهمانان خارجی مراسم اولین سالگرد ارتحال امام خمینی رحمته‌الله علیه ۶۹/۳/۱۶
- ۴۴- سخنرانی در دیدار با گروه کثیری از آزادگان و اقشار مختلف مردم، در اولین روز از هفته‌ی وحدت ۶۹/۷/۱۱
- ۴۵- (همان) سخنرانی در دیدار با گروه کثیری از آزادگان و اقشار مختلف مردم، در اولین روز از هفته‌ی وحدت ۶۹/۷/۱۱

- ۴۶- سخنرانی در دیدار با مسؤولان کشوری و لشکری و میهمانان شرکت کننده در کنفرانس وحدت اسلامی ۶۹/۷/۱۶
- ۴۷- پیام به مناسبت روز ملی مبارزه با استکبار جهانی ۶۹/۸/۱۳
- ۴۸- بیانات در دیدار با اعضای مجلس خبرگان ۶۹/۱۲/۱
- ۴۹- سخنرانی در دیدار با دومین گروه از میهمانان خارجی مراسم دومین سالگرد ارتحال امام خمینی رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۷۰/۳/۱۵
- ۵۰- پیام به حجاج بیتالله الحرام ۷۰/۳/۲۶
- ۵۱- خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۷۰/۷/۵
- ۵۲- پیام به کنفرانس اندیشه‌ی اسلامی ۷۰/۱۱/۱۵
- ۵۳- پیام به مناسبت حلول سال ۱۳۷۱ هجری شمسی ۷۱/۱/۱
- ۵۴- بیانات در دیدار کارگزاران نظام، به مناسبت سالروز ولادت رسول اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و امام جعفر صادق عَلَيْهِ السَّلَام ۷۱/۶/۲۴
- ۵۵- پیام به حجاج بیتالله الحرام ۷۲/۲/۲۸
- ۵۶- بیانات در دیدار مسؤولان و قشرهای مختلف مردم در روز ولادت پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام ۷۲/۶/۱۴
- ۵۷- بیانات در دیدار مسؤولان و دست‌اندرکاران حج ۷۳/۱/۳۱
- ۵۸- بیانات در خطبه‌های نماز عید سعید فطر ۷۳/۱۲/۱۱
- ۵۹- پیام به حجاج بیت الله الحرام ۷۴/۲/۱۴
- ۶۰- بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام و میهمانان خارجی شرکت کننده در کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی ۷۳/۵/۲۴
- ۶۱- بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم از سراسر کشور ۷۵/۷/۱۸
- ۶۲- بیانات در دیدار کارگزاران نظام، به مناسبت عید سعید فطر ۷۵/۱۱/۲۱
- ۶۳- بیانات در دیدار با میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی در سالروز میلاد خجسته‌ی پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و امام جعفر صادق عَلَيْهِ السَّلَام ۷۶/۵/۱
- ۶۴- بیانات در مراسم گشایش هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی ۷۶/۹/۱۸
- ۶۵- بیانات در خطبه‌های نماز جمعه تهران ۷۶/۱۰/۲۶
- ۶۶- بیانات در اجتماع بزرگ مردم بندرعباس ۷۶/۱۱/۲۸

- ۶۷- بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی
۷۷/۴/۲۱
- ۶۸- بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران به
مناسبت عید مبعث ۷۷/۸/۲۶
- ۶۹- بیانات در اجتماع بزرگ زائران و مجاوران حضرت رضا علیه السلام در
مشهد مقدس ۷۹/۱/۶
- ۷۰- بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۷۹/۱/۲۶
- ۷۱- بیانات در دیدار کارگزاران نظام به مناسبت هفدهم ربیع‌الاول
۷۹/۳/۳۱
- ۷۲- بیانات در خطبه‌های نماز عید سعید فطر ۷۹/۱۰/۷
- ۷۳- بیانات در دیدار مسؤولان نظام به مناسبت عید سعید فطر
۷۹/۱۰/۷
- ۷۴- سخنرانی در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از
انتفاضه‌ی فلسطین ۸۰/۲/۴
- ۷۵- بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۸۰/۲/۲۸
- ۷۶- بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی
به مناسبت عید سعید مبعث ۸۰/۷/۲۳
- ۷۷- بیانات در جمع مردم زاهدان در استادیوم آزادی ۸۱/۱۲/۴
- ۷۸- بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان ۸۲/۶/۱۹
- ۷۹- بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام در سالروز عید
سعید مبعث ۸۲/۷/۲
- ۸۰- بیانات در دیدار مسؤولان نظام به مناسبت عید سعید فطر
۸۲/۹/۵
- ۸۱- بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم ۸۳/۱/۲۶
- ۸۲- بیانات در دیدار کارگزاران نظام و میهمانان شرکت‌کننده در
اجلاس وحدت ۸۳/۲/۱۸
- ۸۳- بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۸۳/۸/۱۵
- ۸۴- پیام به کنگره عظیم حج ۸۳/۱۰/۲۹

﴿ اکسیر اعظم ﴾

- ۸۵- بیانات در دیدار کارگزاران نظام و سفرای کشورهای اسلامی در
۱۷ ربیع‌الاول ۸۴/۲/۶
- ۸۶- بیانات در مراسم شانزدهمین سالگرد ارتحال امام خمینی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ
۸۴/۳/۱۴
- ۸۷- پیام به حجاج بیت‌الله الحرام ۸۴/۱۰/۱۹
- ۸۸- بیانات در دیدار استانداران سراسر کشور ۸۴/۱۲/۸
- ۸۹- خطبه‌های نماز عید سعید فطر به امامت رهبر معظم انقلاب
اسلامی ۸۵/۸/۲
- ۹۰- دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت میلاد حضرت علی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ
۸۷/۴/۲۶
- ۹۱- خطبه‌های نماز عید سعید فطر ۸۷/۷/۱۰
- ۹۲- بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران حج ۸۷/۸/۱۶
- ۹۳- بیانات در دیدار جمعی از مسئولان در سالروز ولادت حضرت
رسول اعظم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ۸۷/۱۲/۲۵
- ۹۴- بیانات در جمع مردم استان کردستان در میدان آزادی سنندج
۸۸/۲/۲۲
- ۹۵- بیانات در سالروز ولادت حضرت امیرالمؤمنین رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ۸۸/۴/۱۵
- ۹۶- بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان مسابقات قرآن ۸۸/۵/۳